

Официален вестник

на Европейския съюз

L 352

Издание
на български език

Законодателство

Година 56
24 декември 2013 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* ⁽¹⁾ 1
- ★ Регламент (ЕС) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* в селскостопанския сектор 9
- ★ Регламент (ЕС) № 1409/2013 на Европейската централна банка от 28 ноември 2013 година относно статистика на плащанията (ЕЦБ/2013/43) 18
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 1410/2013 на Комисията от 23 декември 2013 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 45
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 1411/2013 на Комисията от 23 декември 2013 година за определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури, приложими от 1 януари 2014 година. 47

Цена: 4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

РЕШЕНИЯ

2013/797/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Съвета от 16 декември 2013 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции 50

- ★ Решение 2013/798/ОВППС на Съвета от 23 декември 2013 година относно ограничителни мерки срещу Централноафриканската република 51

2013/799/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 17 декември 2013 година относно нотификацията от страна на Кралство Испания на преходния национален план, посочен в член 32 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността (нотифицирано под номер C(2013) 9089)..... 53

2013/800/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 18 декември 2013 година относно финансовото участие от Съюза за 2013 г. за покриване на разходите, извършени от Франция, Нидерландия, Германия, Португалия и Испания за борба с вредителите по растенията или растителните продукти (нотифицирано под номер C(2013) 8999)..... 58

2013/801/ЕС:

- ★ Решение за изпълнение на Комисията от 23 декември 2013 година за създаване на Изпълнителна агенция за иновации и мрежи и за отмяна на Решение 2007/60/ЕО, изменено с Решение 2008/593/ЕО 65

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

2013/802/ЕС:

- ★ Решение № 1/2013 на Съвета за сътрудничество ЕС—Ирак от 8 октомври 2013 година за приемане на неговия процедурен правилник и на процедурния правилник на Комитета за сътрудничество 68

2013/803/ЕС:

- ★ Решение № 2/2013 на Съвета за сътрудничество ЕС—Ирак от 8 октомври 2013 година за създаване на три специализирани подкомитета и за приемане на техния мандат 74

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1407/2013 НА КОМИСИЯТА

от 18 декември 2013 година

относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз
към помощта *de minimis*

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета от 7 май 1998 г. по прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към определени категории хоризонтална държавна помощ⁽¹⁾,като публикува проект на настоящия регламент⁽²⁾,

след консултации с Консултативния комитет по държавните помощи,

като има предвид, че:

(1) Финансиране от държавата, което отговаря на критериите по член 107, параграф 1 от Договора, представлява държавна помощ и Комисията трябва да бъде уведомена за него в съответствие с член 108, параграф 3 от Договора. Независимо от това, съгласно член 109 от Договора Съветът може да определи някои категории помощи, които са изключени от това задължение за уведомяване. В съответствие с член 108, параграф 4 от Договора Комисията може да приема регламенти относно тези категории държавни помощи. По силата на Регламент (ЕО) № 994/98 и в съответствие с член 109 от Договора Съветът реши, че помощта *de minimis* може да представлява такава категория. Въз основа на това се приема, че помощта *de minimis*, която представлява помощ, отпускана на едно и също предприятие през даден период от време и която не надвишава определен размер, не отговаря на всички критерии по член 107, параграф 1 от Договора и поради това не е предмет на процедурата за уведомяване.

(2) Значението на понятието „помощ“ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора е изяснено от Комисията в множество решения. Комисията също така е заявила

своята политика по отношение на тавана *de minimis*, под който може да се приеме, че член 107, параграф 1 от Договора не се прилага — първоначално в своето Известие относно правилото *de minimis* при държавните помощи⁽³⁾ и след това в Регламент (ЕО) № 69/2001 на Комисията⁽⁴⁾ и в Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията⁽⁵⁾. Предвид на опита, натрупан при прилагането на Регламент (ЕО) № 1998/2006, е целесъобразно някои от условията по този регламент да бъдат преразгледани и регламентът да бъде заменен.

(3) Целесъобразно е да се запази таванът от 200 000 EUR като размер на помощта *de minimis*, която едно и също предприятие може да получи от една държава членка за всеки период от три години. Този таван е все още необходим, за да може да се гарантира, че всички мерки, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, могат да се разглеждат като неоказващи въздействие върху търговията между държавите членки и като ненарушаващи или незаплашващи конкуренцията.

(4) Предприятие по смисъла на правилата за конкуренцията, посочени в Договора, е всеки субект, упражняващ стопанска дейност, независимо от правния му статут и начина, по който той се финансира⁽⁶⁾. Съдът на Европейския съюз е постановил, че всички субекти, които се контролират (де юре или де факто) от един и същи субект, следва да се разглеждат като едно и също предприятие⁽⁷⁾. С оглед на правната сигурност и за да се

⁽¹⁾ ОВ L 142, 14.5.1998 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ C 229, 8.8.2013 г., стр. 1.

⁽³⁾ Известие на Комисията относно правилото *de minimis* за държавна помощ (ОВ C 68, 6.3.1996 г., стр. 9).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 69/2001 на Комисията от 12 януари 2001 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО спрямо помощта *de minimis* (ОВ L 10, 13.1.2001 г., стр. 30).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 5).

⁽⁶⁾ Дело C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.* [2006 г.], Сборник, стр. I-289.

⁽⁷⁾ Дело C-382/99, *Нидерландия/Комисия* [2002 г.], Сборник, стр. I-5163.

намали административната тежест, настоящият регламент следва да съдържа изчерпателен списък с ясни критерии за определяне на случаите, в които две или повече предприятия в една и съща държава членка трябва да се разглеждат като едно и също предприятие. От ясно посочените критерии за определяне на „свързани предприятия“ в определението за малки и средни предприятия (МСП) в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията⁽¹⁾ и в приложение I към Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията⁽²⁾, Комисията избира тези, които са подходящи за целите на настоящия регламент. Критериите са вече известни на публичните органи и, предвид приложното поле на настоящия регламент, следва да се прилагат както за МСП, така и за големите предприятия. Тези критерии следва да гарантират, че група от свързани предприятия се разглежда като едно и също предприятие за целите на прилагането на правилото *de minimis*, но че предприятия, които нямат друга връзка помежду си, с изключение на това, че всяко от тях е пряко свързано с един и същ публичен орган или органи, не се третират като свързани помежду си. Следователно се отчита специфичното положение на предприятията, контролирани от един и същ публичен орган или органи, които могат да разполагат със самостоятелно правомощие за вземане на решения.

- (5) За да се вземе под внимание малкият като цяло размер на предприятията с дейност в сектора на автомобилните товарни превози, е целесъобразно да се запази таванът от 100 000 EUR за предприятията, които осъществяват сухопътни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение. Предоставянето на интегрирана услуга, при която действителният превоз е само един елемент, като например услуги по преместване, пощенски или куриерски услуги или събиране или преработка на отпадъци, не следва да се счита за транспортна услуга. С оглед на свръхкапацитета в сектора на автомобилните товарни превози и на целите на транспортната политика по отношение на задръстванията по пътищата и на товарните превози, помощта за придобиване на товарни автомобили от предприятия, които осъществяват сухопътни товарни превози за чужда сметка и срещу възнаграждение, следва да бъде изключена от приложното поле на настоящия регламент. С оглед на развитието на автомобилния пътнически транспорт вече не е целесъобразно да се прилага по-нисък таван за този сектор.
- (6) Предвид специалните правила, които действат в сектора за първично производство на селскостопански продукти, рибарството и аквакултурите, и предвид съществуващия риск помощи, чийто размер е по-нисък от тавана, определен в настоящия регламент, все пак да изпълнят критериите по член 107, параграф 1 от Договора, настоящият регламент не следва да се прилага към посочените сектори.
- (7) Предвид на сходствата между преработката на и търговията със селскостопански продукти и с неселскос-

топански продукти, настоящият регламент следва да се прилага към преработката и търговията със селскостопански продукти, но при спазване на определени условия. В този смисъл, за преработка и търговия не следва да се считат нито дейностите, осъществявани на място в земеделското стопанство по заготвяне на продукта за неговата първа продажба, например жътвата, прибирането и вършитбата на зърнени храни или опаковането на яйца и др., нито първата продажба на прекупвачи или преработватели.

- (8) Съдът на Европейския съюз установи в своята практика, че след като веднъж Съюзът е приел законодателство за създаване на обща организация на пазара в даден селскостопански сектор, държавите членки са длъжни да се въздържат от всякакви мерки, които биха могли да я нарушат или да създадат изключение от нея⁽³⁾. По тази причина настоящият регламент следва да не се прилага за помощи, чийто размер се определя въз основа на цените или количествата на изкупуваните или на предлаганите на пазара продукти. Регламентът не следва да се прилага и към подпомагане, обвързано със задължение за подялба на помощта с първичните производители.
- (9) Настоящият регламент не следва да се прилага към помощите при износ, нито към помощите, чието предоставяне зависи от преференциалното използване на национални продукти спрямо вносни такива. В частност, той не следва да се прилага към помощта за финансиране на създаването и функционирането на дистрибуторска мрежа в други държави членки или в трети държави. Помощите с цел покриване на разходите по участие в търговски панаири, разходите за проучвания или консултантски услуги, необходими за пускането на нов или на вече съществуващ продукт на нов пазар в друга държава членка или в трета държава, по принцип не представляват помощи за износ.
- (10) Референтният тригодишен период, приложим за целите на настоящия регламент, следва да се оценява текущо, така че при всяко ново предоставяне на помощ *de minimis* да се отчита общият размер на помощта *de minimis*, отпусната през съответната бюджетна година, както и през двете предшестващи бюджетни години.
- (11) Когато дейността на дадено предприятие е в сектори, изключени от приложното поле на настоящия регламент, както и в други сектори или предприятието развива други дейности, настоящият регламент следва да се прилага за тези други сектори или дейности, при условие че съответната държава членка гарантира чрез подходящи средства като например отделяне на дейностите или разграничаване на разходите, че дейностите в изключените сектори не се ползват от помощ *de minimis*. Същият принцип следва да се прилага, когато дейността на предприятието е в сектори, за които се прилагат по-ниски тавани за помощта *de minimis*. Ако не може да се гарантира, че дейностите в секторите, за които се прилагат по-ниски тавани за помощта *de minimis*, се ползват от

⁽¹⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 година относно определянето за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове 87 и 88 от Договора (ОВ L 214, 9.8.2008 г., стр. 3).

⁽³⁾ Дело C-456/00, Франция/Комисия [2002 г.], Сборник, стр. I-11949.

помощ *de minimis* само в рамките на тези по-ниски тавани, тогава за всички дейности на предприятието следва да се прилага най-ниският таван.

- (12) В настоящия регламент следва да се определят правила, които да гарантират, че не е възможно да се заобиколят максималните интензитети на помощта, посочени в специфични регламенти или решения на Комисията. Необходимо е също така да се предвидят ясни и лесно приложими правила относно кумулирането.
- (13) Настоящият регламент не изключва възможността дадена мярка да не бъде разглеждана като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора на основание, различно от посоченото в настоящия регламент, например защото мярката съответства на принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика или защото мярката не включва трансфер на държавни ресурси. По-специално финансирането от ЕС, което се управлява централизирано от Комисията и което не е пряко или косвено под контрола на някоя държава членка, не представлява държавна помощ и не трябва да се взема предвид при определяне на това дали е спазен съответният таван.
- (14) За целите на прозрачността, равнопоставеността и ефективното наблюдение настоящият регламент следва да се прилага само към помощите *de minimis*, за които е възможно да се изчисли точно и предварително brutният еквивалент на безвъзмездна помощ, без да се налага извършване на оценка на риска („прозрачна помощ“). Подобно точно изчисление може да се извършва например за безвъзмездни средства, лихвени субсидии, лимитирани данъчни облекчения или други инструменти, които предвиждат лимит, гарантиращ, че няма да бъде надхвърлен съответният таван. Предвиждането на лимит означава, че докато точният размер на помощта все още не е известен, се налага държавата членка да приеме, че размерът е равен на лимита, за да се гарантира, че няколко мерки за помощ, взети заедно, не надвишават тавана, определен в настоящия регламент, и за да се прилагат правилата относно кумулирането на помощи.
- (15) За целите на прозрачността, равнопоставеността и правилното прилагане на тавана *de minimis* всички държави членки следва да прилагат един и същ изчислителен метод. С цел улесняване на изчислението сумите на помощите, които не са под формата на парични безвъзмездни средства, следва да бъдат изразени в своя brutен еквивалент на безвъзмездна помощ. За да се изчисли brutният еквивалент на безвъзмездна помощ за видовете прозрачна помощ, различна от безвъзмездните средства и помощта, изплащана на траншове, е необходимо да се използват пазарните лихвени проценти, преобладаващи към момента на предоставянето на тази помощ. С оглед на еднаквото, прозрачно и опростено прилагане на правилата за държавните помощи, за пазарни лихвени проценти за целите на настоящия регламент следва да се приемат референтните лихвени проценти, определени в Съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скотови лихвени проценти⁽¹⁾.
- (16) Помощта под формата на заеми, включително помощта *de minimis* за рисково финансиране под формата на заеми, следва да се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако brutният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на пазарните лихвени проценти, преобладаващи към момента на предоставяне на помощта. За да се опрости обработката на малки краткосрочни заеми, в настоящия регламент следва да се предвиди ясно и лесно приложимо правило, отчитащо размера на заема и неговата продължителност. Въз основа на опита на Комисията може да се приеме, че заемите с обезпечение, покриващо най-малко 50 % от техния размер, и които възлизат на 1 000 000 EUR за срок от пет години или на 500 000 EUR за срок от десет години, имат brutен еквивалент на безвъзмездна помощ, който не надхвърля тавана *de minimis*. Предвид трудностите, свързани с определянето на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ, предоставяна на предприятия, за които може да се окаже невъзможно да изплатят заема, това правило не следва да се прилага за такива предприятия.
- (17) Помощта под формата на вливания на капитал следва да не се счита за прозрачна помощ *de minimis*, освен в случаите, когато общият размер на вливания от публични средства не надвишава тавана *de minimis*. Помощта, състояща се от мерки за финансиране на риска под формата на вливания на капитал или квазикапитал, посочена в Насоките относно финансиране на риска⁽²⁾, не следва да се разглежда като прозрачна помощ *de minimis*, освен ако съответната мярка осигурява капитал, непревишаващ тавана *de minimis*.
- (18) Помощта под формата на гаранции, включително помощта *de minimis* за рисково финансиране под формата на гаранции, следва да се счита за прозрачна, ако brutният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на минималните премии, посочени в известието на Комисията за съответния вид предприятие⁽³⁾. С цел да се опрости обработката на краткосрочни гаранции, които обезпечават до 80 % от сравнително малък заем, в настоящия регламент следва да се предвиди ясно и лесно приложимо правило, отчитащо размера на заема, за който се издава гаранцията, и нейната продължителност. Това правило не следва да се прилага към гаранциите за сделки, които не представляват заеми, например гаранциите за капиталови сделки. Когато гаранцията не надхвърля 80 % от заема, за който се предоставя, гарантираната сума е 1 500 000 EUR, а продължителността на гаранцията е пет години, brutният еквивалент на безвъзмездна помощ на гаранцията може да се смята за равен на тавана *de minimis*. Същото се отнася за случаите, при които гаранцията не надхвърля 80 % от заема, за който се издава, гарантираната сума е 750 000 EUR и продължителността на гаранцията е десет години. Освен това държавите членки могат да използват методика за изчисляване на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ, приложим към гаранциите, съобщен на Комисията в съответствие с друг регламент на Комисията в областта на държавните помощи, който е приложим в съответния момент, и е съгласуван с

⁽¹⁾ Съобщение на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скотови лихвени проценти (ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6).

⁽²⁾ Насоки на Общността за държавна помощ за насърчване на инвестиции в рисков капитал за малки и средни предприятия (ОВ С 194, 18.8.2006 г., стр. 2).

⁽³⁾ Например, Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10).

Известието относно гаранциите или с последващо известие, при положение че приетата методика изрично обхваща вида на гаранцията и вида на съответната сделка в контекста на прилагането на настоящия регламент. Предвид трудностите, свързани с определянето на брутният еквивалент на безвъзмездна помощ, предоставяна на предприятия, за които може да се окаже невъзможно да изплатят заема, това правило не следва да се прилага за такива предприятия.

- (19) Когато схемите за помощ *de minimis* се прилагат чрез финансови посредници, следва да се гарантира, че същите не получават държавна помощ. Например, това е възможно, като се изисква от финансовите посредници, които ползват държавна гаранция, да заплащат премия при пазарни условия или да преотстъпят изцяло на крайните бенефициери всяко получено предимство, или като се спазва таванът *de minimis* и други условия на настоящия регламент, включително на ниво посредници.
- (20) След като получи уведомление от държава членка, Комисията може да провери дали дадена мярка, която не представлява безвъзмездна помощ, заем, гаранция, вливане на капитал или мярка за финансиране на риска под формата на капиталови или квазикапиталови инвестиции, има брутен еквивалент на безвъзмездна помощ, ненадвишаващ тавана *de minimis*, поради което би могла да попадне в приложното поле на настоящия регламент.
- (21) Задължение на Комисията е да осигури спазването на правилата за държавните помощи и в съответствие с принципа за сътрудничество, посочен в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, държавите членки следва да улесняват изпълнението на тази задача, като създадат необходимите механизми, гарантации, че общият размер на помощта *de minimis*, отпусната на едно и също предприятие съгласно правилата за помощ *de minimis*, не надхвърля общия разрешен таван. За тази цел при предоставяне на помощ *de minimis* държавите членки следва да уведомяват съответното предприятие за размера на отпуснатата помощ *de minimis* и за нейния характер на помощ *de minimis*, като се позовават изрично на настоящия регламент. Следва да се изисква от държавите членки да осъществяват наблюдение по отношение на отпуснатата помощ, така че да гарантират, че съответните тавани не са превишени и че правилата за кумулиране са спазени. За да изпълни това задължение, преди да предостави такава помощ, съответната държава членка следва да получи от предприятието декларация относно наличието на друга помощ *de minimis*, обхваната от настоящия регламент или от други регламенти за помощ *de minimis*, получена през съответната бюджетна година и през двете предходни бюджетни години. Като алтернатива за държавите членки следва да бъде възможно да създават централен регистър с пълна информация относно отпусканата помощ *de minimis* и да проверяват дали отпуснатата нова помощ не превишава съответния таван.
- (22) Преди да отпусне каквато и да е нова помощ *de minimis*, всяка държава членка следва да се увери, че с нея няма да бъдат надхвърлени таванът на помощите *de minimis* в тази държава членка и че са спазени другите условия на настоящия регламент.

- (23) Предвид опита на Комисията и по-специално честотата, с която обикновено се налага да се преразглежда политиката за държавните помощи, срокът за прилагане на настоящия регламент следва да бъде ограничен. Ако срокът на действие на регламента изтече и той не бъде удължен, държавите членки следва да разполагат с адаптационен период от шест месеца за помощите *de minimis*, обхванати от настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за помощите, предоставяни на предприятия от всички сектори, с изключение на:

- а) помощите, предоставяни на предприятия, които извършват дейност в сектора на рибарството и аквакултурите, обхванати от Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета ⁽¹⁾;
- б) помощите, предоставяни на предприятия, които извършват дейност в областта на първичното производство на селскостопански продукти;
- в) помощите, предоставяни на предприятия, които извършват дейности в сектора на преработката и търговията със селскостопански продукти, в следните случаи:
 - i) когато размерът на помощта е определен въз основа на цените или количествата на този вид продукти, изкупувани от първичните производители или предлагани на пазара от съответните предприятия;
 - ii) когато помощта е свързана със задължението да бъде прехвърлена частично или изцяло на първичните производители;
- г) помощите за дейности, свързани с износ за трети държави или държави членки, по-конкретно помощите, пряко свързани с изнасяните количества, със създаването и функционирането на дистрибуторска мрежа или с други текущи разходи, свързани с износа;
- д) помощите, подчинени на преференциалното използване на национални продукти спрямо вносни такива.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета от 17 декември 1999 година относно общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури (ОВ L 17, 21.1.2000 г., стр. 22).

2. Когато дадено предприятие упражнява дейност в секторите, посочени в параграф 1, букви а), б) или в), както и в един или повече от секторите или дейностите, обхванати от настоящия регламент, настоящият регламент се прилага спрямо помощта, предоставяна за съответните един или повече сектори или дейности, при условие че съответната държава членка гарантира посредством подходящи средства, като например разделение на дейностите или разграничаване на разходите, че дейностите в изключените сектори не се ползват от помощ *de minimis*, предоставена съгласно настоящия регламент.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „селскостопански продукти“ са продукти, изброени в приложение I към Договора, с изключение на продуктите на рибарството и аквакултурите, включени в приложното поле на Регламент (ЕО) № 104/2000;
- б) „преработка на селскостопански продукти“ е всяка операция, извършена спрямо селскостопански продукт, от която се получава също селскостопански продукт, с изключение на дейностите, осъществявани на място в земеделското стопанство, необходими за приготвянето на животински или растителен продукт за първата му продажба;
- в) „търговия със селскостопански продукти“ е притежаване или излагане с цел продажба, предлагане за продажба, доставяне или изобщи пускане на пазара по какъвто и да е друг начин, с изключение на първата продажба от първичния производител на прекупвач или преработвател, както и всяка дейност по подготвяне на продукта за такава първа продажба; продажбата от първичен производител на крайни потребители се счита за търговия, ако се осъществява в самостоятелни помещения, предвидени за тази цел.

2. За целите на настоящия регламент „едно и също предприятие“ означава всички предприятия, които поддържат помежду си поне един вид от следните взаимоотношения:

- а) дадено предприятие притежава мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в друго предприятие;
- б) дадено предприятие има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на административния, управителния или надзорния орган на друго предприятие;
- в) дадено предприятие има право да упражнява доминиращо влияние спрямо друго предприятие по силата на договор, сключен с това предприятие, или на разпоредба в неговия устав или учредителен акт;
- г) дадено предприятие, което е акционер или съдружник в друго предприятие, контролира самостоятелно, по силата на споразумение с останалите акционери или съдружници в това предприятие, мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в това предприятие.

Предприятия, поддържащи едно от взаимоотношенията, посочени в алинея първа, букви а) — г), посредством едно или

няколко други предприятия, също се разглеждат като едно и също предприятие.

Член 3

Помощ *de minimis*

1. Приема се, че мерките за помощ не отговарят на всички критерии по член 107, параграф 1 от Договора и следователно са освободени от изискването за уведомяване по член 108, параграф 3 от Договора, ако изпълняват условията, посочени в настоящия регламент.

2. Общият размер на помощта *de minimis*, предоставяна във всяка държава членка на едно и също предприятие, не надхвърля 200 000 EUR за период от три бюджетни години.

Общият размер на помощта *de minimis*, предоставяна във всяка държава членка на едно и също предприятие, което осъществява сухопътни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение, не надхвърля 100 000 EUR за период от три бюджетни години. Тази помощ *de minimis* не се използва за придобиването на товарни автомобили за сухопътен транспорт.

3. Ако дадено предприятие изпълнява сухопътни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение, както и ако извършва други дейности, за които се прилага таванът от 200 000 EUR, таванът от 200 000 EUR се прилага за предприятието, при условие че съответната държава членка гарантира посредством подходящи средства, като например отделяне на дейностите или разграничаване на разходите, че помощите за дейността по сухопътни товарни превози не надвишават 100 000 EUR и че помощите *de minimis* не се използват за придобиване на товарни автомобили.

4. Помощта *de minimis* се смята за отпусната в момента, когато законовото право да получи помощта е предоставено на предприятието, съгласно приложимия национален правен режим, независимо от датата на плащане на помощта *de minimis* на предприятието.

5. Таваните, посочени в параграф 2, се прилагат независимо от формата на помощта *de minimis* или от преследваната цел и без значение дали предоставената от държавата членка помощ се финансира изцяло или частично със средства, произхождащи от Съюза. Периодът от три бюджетни години се определя според бюджетните години, използвани от предприятието в съответната държава членка.

6. За целите на таваните, посочени в параграф 2, помощта се изразява като парични безвъзмездни средства. Всички използвани стойности са в брутно изражение, т.е. преди облагане с данъци или други такси. В случаите, в които помощта се отпуска под форма, различна от безвъзмездна помощ, размерът на помощта е брутният еквивалент на безвъзмездна помощ.

Помощ, изплащана на траншове, се сконтира към стойността ѝ към момента на нейното предоставяне. Лихвеният процент, който се използва за сконтиране, е сконтовият процент, приложим към момента на отпускане на помощта.

7. Когато с отпускането на нова помощ *de minimis* може да бъде надвишен съответния таван, определен в параграф 2, никоя част от тази нова помощ не може да попада в приложното поле на настоящия регламент.

8. В случай на сливания или придобивания всички предходни помощи *de minimis*, предоставяни на някое от сливащите се предприятия, се вземат под внимание при определяне на това дали дадена нова помощ *de minimis*, отпусната на новото предприятие или на придобиващото предприятие, не води до превишаване на съответния таван. Помощта *de minimis*, предоставена законно преди сливането или придобиването, остава правомерна.

9. Ако дадено предприятие се разделя на две или повече отделни предприятия, помощта *de minimis*, отпусната преди разделянето, се предоставя на предприятието, което се е възползвало от нея, като по принцип това е предприятието, поемашо дейностите, за които е била използвана помощта *de minimis*. Ако такова предоставяне не е възможно, помощта *de minimis* се разпределя пропорционално на базата на счетоводната стойност на собствения капитал на новите предприятия към действителната дата на разделянето.

Член 4

Изчисляване на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ

1. Настоящият регламент се прилага само за помощите, при които brutният еквивалент на безвъзмездна помощ може да бъде изчислен точно и предварително, без да е необходима каквато и да било оценка на риска („прозрачна помощ“).

2. Помощ под формата на безвъзмездни средства или лихвени субсидии, се смята за прозрачна помощ *de minimis*.

3. Помощта под формата на заеми се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако:

а) бенефициерът не е субект на процедура по обявяване в несъстоятелност, нито отговаря на критериите на националното право, за да бъде подложен на процедура по обявяване в несъстоятелност по искане на неговите кредитори. В случай на големи предприятия бенефициерът трябва да бъде в положение, съответстващо най-малко на кредитен рейтинг Б; и

б) заемът е гарантиран с обезпечение, покриващо най-малко 50 % от неговия размер, като заемът възлиза на 1 000 000 EUR (или 500 000 EUR за предприятия, които извършват сухопътен транспорт на товари) за период от пет години или на 500 000 EUR (или 250 000 EUR за предприятия, които извършват сухопътен транспорт на товари) за срок от десет години; ако даден заем възлиза на по-малко от тези суми и/или се предоставя за срок, по-кратък от съответно пет или десет години, brutният еквивалент на безвъзмездна помощ за този заем се изчислява като съответна част от приложимия таван, определен в член 3, параграф 2; или

в) brutният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на референтния процент, приложим към момента на отпускане на помощта.

4. Помощта под формата на вливания на капитал се счита за прозрачна помощ *de minimis* само ако общият размер на влетия публичен капитал не надвишава тавана *de minimis*.

5. Помощта, състояща се от мерки за финансиране на риска под формата на капиталови или квазикапиталови инвестиции, се смята за прозрачна помощ *de minimis*, само ако капиталът, предоставен на едно и също предприятие, не надхвърля тавана за помощ *de minimis*.

6. Помощта под формата на гаранции се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако:

а) бенефициерът не е субект на процедура по обявяване в несъстоятелност, нито отговаря на критериите на националното право, за да бъде подложен на процедура по обявяване в несъстоятелност по искане на неговите кредитори. В случай на големи предприятия бенефициерът трябва да бъде в положение, съответстващо най-малко на кредитен рейтинг Б; и

б) гаранцията не надхвърля 80 % от свързания с нея заем, като гарантираната сума е 1 500 000 EUR (или 750 000 EUR за предприятия, които извършват сухопътен транспорт на товари) и продължителността на гаранцията е пет години или гарантираната сума е 750 000 EUR (или 375 000 EUR за предприятия, които извършват сухопътен транспорт на товари) и продължителността на гаранцията е десет години; ако гарантираната сума е по-ниска от тези суми и/или гаранцията се предоставя за срок, по-кратък от съответно пет или десет години, brutният еквивалент на безвъзмездна помощ за тази гаранция се изчислява като съответна част от приложимия таван, определен в член 3, параграф 2; или

в) brutният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на минималните премии, посочени в Известието на Комисията; или

г) преди да бъде приложена,

i) използваната методика за изчисляване на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ за гаранцията е била съобщена на Комисията в съответствие с регламент, приет от Комисията в областта на държавните помощи, който е приложим в съответния момент, и е съгласуван с Известието относно гаранциите или с последващо известие; и

ii) тази методика изрично обхваща вида на гаранцията и вида на съответната сделка в контекста на прилагането на настоящия регламент.

7. Помощта под формата на други инструменти се счита за прозрачна помощ *de minimis*, при условие че инструментът предвижда лимит, гарантиращ, че съответният таван не е превишен.

Член 5

Кумулиране

1. Помощта *de minimis*, предоставена съгласно настоящия регламент, може да се кумулира с помощ *de minimis*, предоставена съгласно Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията ⁽¹⁾ до тавана, установен в посочения регламент. Тя може да се кумулира с помощ *de minimis*, предоставяна съгласно други регламенти за помощ *de minimis*, до съответния таван, определен в член 3, параграф 2 от настоящия регламент.

2. Помощта *de minimis* не се кумулира с държавна помощ, отпусната за същите допустими разходи или с държавна помощ за същата мярка за финансиране на риска, ако чрез това кумулиране може да се надвиши най-високият приложим интензитет на помощта или размер на помощта, определен в конкретните обстоятелства за всеки отделен случай с регламент за групово освобождаване или с решение, приети от Комисията. Помощ *de minimis*, която не е предоставена за конкретни допустими разходи или не може да бъде свързана с такива, може да се кумулира с друга държавна помощ, предоставена съгласно регламент за групово освобождаване или с решение, приети от Комисията.

Член 6

Наблюдение

1. Когато държава членка възнамерява да предостави помощ *de minimis* съгласно настоящия регламент на дадено предприятие, тя уведомява писмено предприятието за предвиждания размер на помощта, изразен като брутен еквивалент на безвъзмездна помощ, и за нейния характер на помощ *de minimis*, като изрично се позовава на настоящия регламент и цитира неговото заглавие и номер на публикация в Официален вестник на Европейския съюз. Когато съгласно настоящия регламент помощ *de minimis* се предоставя на различни предприятия въз основа на схема за помощ и по тази схема на предприятията се отпускат индивидуални помощи в различни размери, съответната държава членка може по свой избор да изпълни това задължение, като съобщи на предприятията фиксирана сума, съответстваща на максималния размер на помощта, която ще бъде отпусната по схемата. В този случай фиксираната сума се използва, за да се установи дали е достигнат съответният таван, определен в член 3, параграф 2. Преди предоставяне на помощта държавата членка получава от съответното предприятие декларация в писмен или електронен формат относно всяка друга получена помощ *de minimis*, спрямо която се прилагат настоящият регламент или други регламенти за помощ *de minimis*, през двете предходни бюджетни години и през текущата бюджетна година.

2. Когато дадена държава членка е създала централен регистър на помощите *de minimis*, съдържащ пълна информация за всички помощи *de minimis*, отпуснати от всеки един орган в

тази държава членка, параграф 1 спира да се прилага от момента, в който регистърът обхваща период от три бюджетни години.

3. Държавите членки предоставят нова помощ *de minimis* в съответствие с настоящия регламент само след като са проверили, че с нея общият размер на помощта *de minimis*, отпусната на съответното предприятие, няма да достигне равнище, надхвърлящо съответния таван, определен в член 3, параграф 2, и че са спазени всички условия, установени в настоящия регламент.

4. Държавите членки документират и събират цялата информация относно прилагането на настоящия регламент. Така съставените документи съдържат цялата информация, която е необходима, за да се докаже, че са спазени условията по настоящия регламент. Документацията относно индивидуалните помощи *de minimis* се съхранява за период от 10 бюджетни години, считано от датата на тяхното предоставяне. Документацията относно схемите за помощ *de minimis* се съхранява за период от 10 бюджетни години от датата, на която е предоставена последната индивидуална помощ по такава схема.

5. По писмено искане съответната държава членка предоставя на Комисията в срок до 20 работни дни или в по-дълъг срок, ако такъв бъде определен в искането, цялата информация, която Комисията счита за необходима, за да прецени дали са спазени условията по настоящия регламент, и по-специално относно общия размер на помощта *de minimis* по смисъла на настоящия регламент и на други регламенти за помощ *de minimis*, получена от всяко предприятие.

Член 7

Преходни разпоредби

1. Регламентът се прилага за помощта, предоставена преди влизането му в сила, ако помощта изпълнява условията по този регламент. Всяка помощ, която не отговаря на тези условия, ще бъде преценявана от Комисията в съответствие с приложимите рамки, насоки, известия и уведомления.

2. Всяка индивидуална помощ *de minimis*, която е предоставена между 2 февруари 2001 г. и 30 юни 2007 г. и изпълнява условията на Регламент (ЕО) № 69/2001, се смята за неотговаряща на всички критерии по член 107, параграф 1 от Договора и следователно за нея не се прилага изискването за уведомяване по член 108, параграф 3 от Договора.

3. Всяка индивидуална помощ *de minimis*, която е предоставена между 1 януари 2007 г. и 30 юни 2014 г. и изпълнява условията на Регламент (ЕО) № 1998/2006, се смята за неотговаряща на всички критерии по член 107, параграф 1 от Договора и следователно за нея не се прилага изискването за уведомяване по член 108, параграф 3 от Договора.

4. След изтичане на срока на действие на настоящия регламент всяка схема за помощи *de minimis*, която изпълнява условията на настоящия регламент, продължава да се урежда от настоящия регламент за допълнителен период от шест месеца.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията от 25 април 2012 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ (*de minimis*) за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес (ОВ L 114, 26.4.2012 г., стр. 8).

Член 8

Влизане в сила и срок на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 2014 г.

Той се прилага до 31 декември 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 18 декември 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1408/2013 НА КОМИСИЯТА

от 18 декември 2013 година

относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз
към помощта *de minimis* в селскостопанския сектор

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 4 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета от 7 май 1998 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към определени категории хоризонтална държавна помощ ⁽¹⁾,

като публикува проект на настоящия регламент ⁽²⁾,

след консултации с Консултативния комитет по държавните помощи,

като има предвид, че:

(1) Финансиране от държавата, което отговаря на критериите по член 107, параграф 1 от Договора, представлява държавна помощ и Комисията трябва да бъде уведомена за него в съответствие с член 108, параграф 3 от Договора. Независимо от това, съгласно член 109 от Договора Съветът може да определи някои категории помощи, които са изключени от това задължение за уведомяване. В съответствие с член 108, параграф 4 от Договора Комисията може да приема регламенти относно тези категории държавни помощи. По силата на Регламент (ЕО) № 994/98 и в съответствие с член 109 от Договора Съветът реши, че помощта *de minimis* може да представлява такава категория. Въз основа на това се приема, че помощта *de minimis*, която представлява помощ, отпускана на едно и също предприятие през даден период от време и която не надвишава определен размер, не отговаря на всички критерии по член 107, параграф 1 от Договора и поради това не е предмет на процедурата за уведомяване.

(2) Значението на понятието „помощ“ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора е изяснено от Комисията в множество решения. Комисията също така е заявила своята политика по отношение на тавана *de minimis*, под който може да се приеме, че член 107, параграф 1 от Договора не се прилага — първоначално в своето

Известие относно правилото *de minimis* при държавните помощи ⁽³⁾ и след това в Регламент (ЕО) № 69/2001 на Комисията ⁽⁴⁾ и в Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията ⁽⁵⁾. Предвид специфичните правила, приложими в селскостопанския сектор, и риска дори неголеми по размер помощи да са достатъчни за изпълнение на критериите, посочени в член 107, параграф 1 от Договора, селскостопанският сектор или части от него бяха изключени от обхвата на посочените регламенти. Комисията вече прие редица регламенти с правила за помощите *de minimis*, предоставяни в селскостопанския сектор, последният от които е Регламент (ЕО) № 1535/2007 ⁽⁶⁾. Предвид на опита, натрупан при прилагането на Регламент (ЕО) № 1535/2007, е целесъобразно някои от условията по посочения регламент да бъдат преразгледани и регламентът да бъде заменен.

(3) С оглед на опита на Комисията в прилагането на Регламент (ЕО) № 1535/2007, максималният размер на помощта за едно и също предприятие за период от три години следва да бъде увеличен на 15 000 EUR, а националният лимит увеличен до 1 % от годишното производство. Тези нови тавани продължават да гарантират, че всички мерки, попадащи в приложното поле на настоящия регламент, могат да се разглеждат като неосказващи въздействие върху търговията между държавите членки и като ненарушаващи или незаплашващи конкуренцията.

(4) Предприятие по смисъла на правилата за конкуренцията, посочени в Договора, е всеки субект, упражняващ стопанска дейност, независимо от правния му статут и начина, по който той се финансира ⁽⁷⁾. Съдът на Европейския съюз е постановил, че всички субекти, които се контролират (де юре или де факто) от един и същи субект, следва да се разглеждат като едно и също предприятие ⁽⁸⁾. С оглед на правната сигурност и за да се намали административната тежест, настоящият регламент следва да съдържа изчерпателен списък с ясни критерии за определяне на случаите, в които две или повече предприятия в една и съща държава членка трябва да се

⁽¹⁾ ОВ L 142, 14.5.1998 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 227, 6.8.2013 г., стр. 3.

⁽³⁾ Известие на Комисията относно правилото *de minimis* за държавна помощ (ОВ С 68, 6.3.1996 г., стр. 9).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 69/2001 на Комисията от 12 януари 2001 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО спрямо помощта *de minimis* (ОВ L 10, 13.1.2001 г., стр. 30).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 5).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 1535/2007 на Комисията от 20 декември 2007 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО към помощите *de minimis* в сектора на производството на селскостопански продукти (ОВ L 337, 21.12.2007 г., стр. 35).

⁽⁷⁾ Дело C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.* [2006 г.], Сборник, стр. I-289.

⁽⁸⁾ Дело C-382/99, *Нидерландия/Комисия* [2002 г.], Сборник, стр. I-5163.

разглеждат като едно и също предприятие. От ясно посочените критерии за определяне на „свързани предприятия“ в определението за малки и средни предприятия (МСП) в Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията⁽¹⁾ и в приложение I към Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията⁽²⁾, Комисията избра тези, които са подходящи за целите на настоящия регламент. Критериите са вече известни на публичните органи и, предвид приложното поле на настоящия регламент, следва да се прилагат както за МСП, така и за големите предприятия. Тези критерии следва да гарантират, че група от свързани предприятия се разглежда като едно и също предприятие за целите на прилагането на правилото *de minimis*, но че предприятия, които нямат друга връзка помежду си, с изключение на това, че всяко от тях е пряко свързано с един и същ публичен орган или органи, не се приемат като свързани помежду си предприятия. Следователно се отчита специфичното положение на предприятията, контролирани от един и същ публичен орган или органи, които могат да разполагат със самостоятелно правомощие за вземане на решения. По подобен начин, посочените критерии следва да гарантират, че отделните членове на юридическо лице или група от физически или юридически лица не се третират, въз основа единствено на посоченото основание, като свързани предприятия, когато националното законодателство предвижда отделните членове да поемат права и задължения, сравними с тези на отделните земеделски стопани, които имат статут на ръководители на стопанство, по-специално по отношение на техния икономически, социален и данъчен статут, при условие че същите са допринесли за укрепването на селскостопанските структури на съответните юридически лица или групи.

- (5) Предвид сходствата между преработката на и търговията със селскостопански и на неселскостопански продукти, преработката на и търговията със селскостопански продукти са включени в приложното поле на Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията⁽³⁾.
- (6) Съдът на Европейския съюз установи в своята практика, че след като веднъж Съюзът е приел законодателство за създаване на обща организация на пазара в даден селскостопански сектор, държавите членки са длъжни да се въздържат от всякакви мерки, които биха могли да я нарушат или да създадат изключение от нея⁽⁴⁾. По тази причина настоящият регламент следва да не се прилага за помощи, чийто размер се определя въз основа на цените или количествата на изкупуваните или на предлаганите на пазара продукти. Регламентът не следва да се прилага и към подпомагане, обвързано със задължение за подялба на помощта с първичните производители.

⁽¹⁾ Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 година относно определянето за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 800/2008 на Комисията от 6 август 2008 година относно деклариране на някои категории помощи за съвместими с общия пазар в приложение на членове 87 и 88 от Договора (ОВ L 214, 9.8.2008 г., стр. 3).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 година относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта *de minimis* (вж. стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник).

⁽⁴⁾ Дело C-456/00, Франция/Комисия [2002 г.], Сборник, стр. I-11949.

- (7) Настоящият регламент не следва да се прилага към помощите при износ, нито към помощите, чието предоставяне зависи от използването с предимство на национални продукти вместо на вносни. В частност той не следва да се прилага към помощта за финансиране на създаването и функционирането на дистрибуторска мрежа в други държави членки или в трети държави. Помощите с цел покриване на разходите по участие в търговски панаири, разходите за проучвания или консултантски услуги, необходими за пускането на нов или на вече съществуващ продукт на нов пазар в друга държава членка или в трета държава, по принцип не представляват помощи за износ.
- (8) Референтният тригодишен период, приложим за целите на настоящия регламент, следва да се оценява текущо, така че при всяко ново предоставяне на помощ *de minimis* да се отчита общият размер на помощта *de minimis*, отпусната през съответната бюджетна година, както и през двете предшестващи бюджетни години.
- (9) Когато дадено предприятие участва в първичното производство на селскостопански продукти, както и упражнява дейност в други сектори, или извършва дейности, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕО) № 1407/2013, разпоредбите на същия регламент следва да се прилагат спрямо помощите, предоставяни за посочените други сектори или дейности, при условие че съответната държава членка гарантира чрез подходящи средства, като например разделение на дейностите или разграничаване на разходите, че първичното производство на селскостопански продукти не се ползва от помощ *de minimis*, предоставяна при условията на посочения регламент.
- (10) Когато дадено предприятие упражнява дейност в първичното производство на селскостопански продукти, както и в сектора на рибарството и аквакултурите, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 875/2007 на Комисията⁽⁵⁾ следва да се прилагат спрямо помощта, предоставяна за посочения последно сектор, при условие че съответните държави членки гарантират чрез подходящи средства, като например разделение на дейностите или разграничаване на разходите, че първичното производство на селскостопански продукти не се ползва от помощ *de minimis*, предоставяна при условията на посочения регламент.
- (11) В настоящия регламент следва да се определят правила, които да гарантират, че не е възможно да се заобиколят максималните интензитети на помощта, посочени в специфични регламенти или решения на Комисията. Необходимо е също така да се предвидят ясни и лесно приложими правила относно кумулирането.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 875/2007 на Комисията от 24 юли 2007 година за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за ЕО спрямо помощта *de minimis* в сектора на рибарството и за изменение на Регламент (ЕО) № 1860/2004 (ОВ L 193, 25.7.2007 г., стр. 6).

- (12) Настоящият регламент не изключва възможността дадена мярка да не бъде разглеждана като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора на основание, различно от посоченото в настоящия регламент, например защото мярката съответства на принципа на пазарния инвеститор или защото мярката не включва трансфер на държавни ресурси. По-специално финансирането от ЕС, което се управлява централизирано от Комисията и което не е пряко или косвено под контрола на някоя държава членка, не представлява държавна помощ и не трябва да се взема предвид при определяне на това дали е спазен съответният таван или национален лимит.
- (13) За целите на прозрачността, равнопоставеността и ефективното наблюдение настоящият регламент следва да се прилага само към помощите *de minimis*, за които е възможно да се изчисли точно и предварително брутният еквивалент на безвъзмездна помощ, без да се налага извършване на оценка на риска („прозрачна помощ“). Подобно точно изчисление може да се извършва например за безвъзмездни средства, лихвени субсидии, лимитирани данъчни облекчения или други инструменти, които предвиждат лимит, гарантиращ, че няма да бъде надхвърлен съответният таван. Предвиждането на лимит означава, че докато точният размер на помощта все още не е известен, се налага държавата членка да приеме, че размерът е равен на лимита, за да се гарантира, че няколко мерки за помощ, взети заедно, не надвишават тавана, определен в настоящия регламент, и за да се прилагат правилата относно кумулирането.
- (14) За целите на прозрачността, равнопоставеността и правилното прилагане на тавана *de minimis* всички държави членки следва да прилагат един и същ изчислителен метод. С цел улесняване на изчислението сумите на помощите, които не са под формата на парични безвъзмездни средства, следва да бъдат изразени в своя брутнен еквивалент на безвъзмездна помощ. За да се изчисли брутният еквивалент на безвъзмездна помощ за видовете прозрачна помощ, различна от безвъзмездните средства и помощта, изплащана на траншове, е необходимо да се използват пазарните лихвени проценти, преобладаващи към момента на предоставянето на тази помощ. С оглед на еднаквото, прозрачно и опростено прилагане на правилата за държавните помощи, за пазарни лихвени проценти за целите на настоящия регламент следва да се приемат референтните лихвени проценти, определени в Съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скотови лихвени проценти ⁽¹⁾.
- (15) Помощта под формата на заеми, включително помощта *de minimis* за рисковото финансиране под формата на заеми, следва да се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако брутният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на пазарните лихвени проценти, преобладаващи към момента на предоставяне на помощта. За да се опрости обработката на малки краткосрочни заеми, в настоящия регламент следва да се предвиди ясно и лесно приложимо правило, отчитащо размера на заема и неговата продължителност. Въз основа на опита на Комисията може да се приеме, че заемите с обезпечение, покриващо най-малко 50 % от техния размер, и които не надвишават 75 000 EUR за срок от пет години или на 37 500 EUR за срок от десет години, имат брутнен еквивалент на безвъзмездна помощ, който не надхвърля тавана *de minimis*. Предвид трудностите, свързани с определянето на брутния еквивалент на безвъзмездна помощ, предоставяна на предприятия, за които може да се окаже невъзможно да изплатят заема, това правило не следва да се прилага за такива предприятия.
- (16) Помощта под формата на вливане на капитали следва да не се счита за прозрачна помощ *de minimis*, освен в случаите, когато общият размер на влетите публични средства не надвишава тавана *de minimis*. Помощта, състояща се от мерки за финансиране на риска под формата на капиталови или квазикапиталови инвестиции, посочена в Насоките относно рисковото финансиране ⁽²⁾, не следва да се разглежда като прозрачна помощ *de minimis*, освен ако съответната мярка осигурява капитал, непревишаващ тавана *de minimis*.
- (17) Помощта под формата на гаранции, включително помощта *de minimis* за рисковото финансиране под формата на гаранции, следва да се счита за прозрачна, ако брутният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на минималните премии, посочени в известието на Комисията за съответния вид предприятие ⁽³⁾. С цел да се опрости обработката на краткосрочни гаранции, които обезпечават до 80 % от сравнително малък заем, в настоящия регламент следва да се предвиди ясно и лесно приложимо правило, отчитащо размера на заема, за който се издава гаранцията, и нейната продължителност. Това правило не следва да се

⁽¹⁾ Съобщение на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и скотови лихвени проценти (ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6).

⁽²⁾ Насоки на Общността за държавна помощ за насърчване на инвестиции в рисков капитал за малки и средни предприятия (ОВ С 194, 18.8.2006 г., стр. 2).

⁽³⁾ Например Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10).

прилага към гаранциите за сделки, които не представляват заеми, например гаранциите за капиталови сделки. Когато гаранцията не надхвърля 80 % от заема, за който се предоставя, гарантираната сума не надхвърля 112 500 EUR, а продължителността на гаранцията е пет години, brutният еквивалент на безвъзмездна помощ на гаранцията може да се смята за равен на тавана *de minimis*. Същото се отнася за случаите, при които гаранцията не надхвърля 80 % от заема, за който се издава, гарантираната сума е 56 250 EUR и продължителността на гаранцията е десет години. Освен това държавите членки могат да използват методика за изчисляване на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ, приложим към гаранциите, съобщен на Комисията в съответствие с друг регламент на Комисията в областта на държавните помощи, който е приложим в съответния момент, и е съгласуван с Известието относно гаранциите или с последващо известие, при положение че приетата методика изрично обхваща вида на гаранцията и вида на съответната сделка в контекста на прилагането на настоящия регламент. Предвид трудностите, свързани с определянето на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ, предоставяна на предприятия, за които може да се окаже невъзможно да изплатят заема, това правило не следва да се прилага за такива предприятия.

(18) Когато схемите за помощ *de minimis* се прилагат чрез финансови посредници, следва да се гарантира, че същите не получават държавна помощ. Например, това е възможно, като се изисква от финансовите посредници, които ползват държавна гаранция, да заплащат премия при пазарни условия или напълно да прехвърлят всяко предимство на крайните бенефициери, или като се спазват таванът *de minimis* и други условия на настоящия регламент, включително на ниво посредници.

(19) След като получи уведомление от държава членка, Комисията може да провери дали дадена мярка, която не представлява безвъзмездна помощ, заем, гаранция, вливане на капитали или мярка за рисковото финансиране под формата на капиталови или квазикапиталови инвестиции, има брутен еквивалент на безвъзмездна помощ, ненадвишаващ тавана *de minimis*, поради което би могла да попадне в приложното поле на настоящия регламент.

(20) Задължение на Комисията е да осигури спазването на правилата за държавните помощи и в съответствие с принципа за сътрудничество, посочен в член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, държавите членки следва да улесняват изпълнението на тази задача, като създадат необходимите механизми, гарантиращи, че общият размер на помощта *de minimis*, отпусната на едно и също предприятие съгласно правилото *de minimis*, не надхвърля общия разрешен таван. За тази цел при предоставяне на помощ *de minimis* държавите членки следва да уведомяват съответното предприятие за размера на отпуснатата помощ *de minimis* и за нейния характер на помощ *de minimis*, като се позовават изрично на настоящия регламент. Следва да се изисква от държавите членки да осъществяват наблюдение по

отношение на отпуснатата помощ, така че да гарантират, че съответните тавани не са превишени и че правилата за кумулиране са спазени. За да изпълни това задължение, преди да предостави такава помощ, съответната държава членка следва да получи от предприятието декларация относно наличието на друга помощ *de minimis*, обхваната от настоящия регламент или от други регламенти за помощ *de minimis*, получена през съответната бюджетна година и през двете предходни бюджетни години. Като алтернатива за държавите членки следва да бъде възможно да създават централен регистър с пълна информация относно отпусканата помощ *de minimis* и да проверяват дали отпуснатата нова помощ не превишава съответния таван.

(21) Преди да отпусне каквато и да е нова помощ *de minimis*, всяка държава членка следва да се увери, че с нея няма да бъдат надхвърлени таванът на помощите *de minimis* или националният лимит в тази държава членка, и че са спазени другите условия на настоящия регламент.

(22) Предвид опита на Комисията и по-специално честотата, с която обикновено се налага да се преразглежда политиката за държавните помощи, срокът за прилагане на настоящия регламент следва да бъде ограничен. Ако срокът на действие на регламента изтече и той не бъде удължен, държавите членки следва да разполагат с адаптационен период от шест месеца за помощите *de minimis*, обхванати от настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложно поле

1. Настоящият регламент обхваща помощите, предоставяни на предприятията, участващи в първичното производство на селскостопански продукти, с изключение на:

- а) помощите, чийто размер се определя въз основа на цената или количеството на продуктите, пуснати на пазара;
- б) помощите за дейности, свързани с износ за трети държави или държави членки, по-конкретно помощите, пряко свързани с изнасяните количества, със създаването и функционирането на дистрибуторска мрежа или с други текущи разходи, свързани с експортната дейност;
- в) помощите, подчинени на преференциалното използване на национални продукти спрямо вносни такива.

2. Когато дадено предприятие участва в първичното производство на селскостопански продукти, както и упражнява дейност в един или повече от секторите или извършва други дейности, обхванати от Регламент (ЕС) № 1407/2013, същият регламент се прилага спрямо помощта, предоставяна за съответните един или повече сектори или дейности, при условие че съответната държава членка гарантира посредством подходящи средства, като например разделение на дейностите или разграничаване на разходите, че първичното производство на селскостопански продукти не се ползва от помощ *de minimis*, предоставена съгласно настоящия регламент.

3. Когато предприятието участва в първичното производство на селскостопански продукти, както и в сектора на рибарството и аквакултурите, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 875/2007 се прилагат спрямо помощта, предоставяна за посочения последно сектор, при условие че съответната държава членка гарантират посредством подходящи средства, като например разделение на дейностите или разграничаване на разходите, че първичното производство на селскостопански продукти не се ползва от помощ *de minimis*, предоставяна при условията на настоящия регламент.

Член 2

Определения

1. За целите на настоящия регламент „селскостопански продукти“ означава продукти, изброени в приложение I към Договора, с изключение на продуктите на рибарството и аквакултурите, включени в приложното поле на Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета ⁽¹⁾.

2. За целите на настоящия регламент „едно и също предприятие“ означава всички предприятия, които поддържат помежду си поне един вид от следните взаимоотношения:

- а) дадено предприятие притежава мнозинството от гласовете на акционерите или съдружниците в друго предприятие;
- б) дадено предприятие има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на административния, управителния или надзорния орган на друго предприятие;
- в) дадено предприятие има право да упражнява доминиращо влияние спрямо друго предприятие по силата на договор, сключен с това предприятие, или на разпоредба в неговия устав или учредителен акт;
- г) дадено предприятие, което е акционер или съдружник в друго предприятие, контролира самостоятелно, по силата на споразумение с останалите акционери или съдружници в това предприятие, мнозинството от правата на глас на акционерите или съдружниците в това предприятие.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета от 17 декември 1999 година относно общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури (ОВ L 17, 21.1.2000 г., стр. 22).

Предприятия, поддържащи едно от взаимоотношенията, посочени в алинея първа, букви а) — г), посредством едно или няколко други предприятия, също се разглеждат като едно и също предприятие.

Член 3

Помощ *de minimis*

1. Приема се, че мерките за помощ не отговарят на всички критерии по член 107, параграф 1 от Договора и следователно са освободени от изискването за уведомяване по член 108, параграф 3 от Договора, ако изпълняват условията, посочени в настоящия регламент.

2. Общият размер на помощта *de minimis*, предоставяна във всяка държава членка на едно и също предприятие, не надхвърля 15 000 EUR за период от три бюджетни години.

3. Кумулираната сума на помощта *de minimis*, предоставяна във всяка държава членка на предприятия, участващи в първичното производство на селскостопански продукти, за период от три бюджетни години не надхвърля националния лимит, посочен в приложението.

4. Помощта *de minimis* се смята за отпусната в момента, когато законовото право на получаване на помощта е предоставено на предприятието, съгласно приложимия национален правен режим, независимо от датата на плащане на помощта *de minimis* на предприятието.

5. Таванът, определен в параграф 2, и националният лимит, посочен в параграф 3, се прилагат независимо от формата на помощта *de minimis* или от преследваната цел и без значение дали предоставената от държавата членка помощ се финансира изцяло или частично със средства, произхождащи от ЕС. Периодът от три бюджетни години се определя според бюджетните години, използвани от предприятието в съответната държава членка.

6. За целите на тавана, определен в параграф 2, и националния лимит, посочен в параграф 3, помощта се изразява като парични безвъзмездни средства. Всички използвани стойности са в брутно изражение, т.е. преди облагане с данъци или други такси. В случаите, в които помощта се отпуска под форма, различна от безвъзмездна помощ, размерът на помощта е брутният еквивалент на безвъзмездна помощ.

Помощ, изплащана на траншове, се сконтира към стойността ѝ към момента на нейното предоставяне. Лихвеният процент, който се използва за сконтиране, е сконтовият процент, приложим към момента на отпускане на помощта.

7. Когато с отпускането на нова помощ *de minimis* може да бъде надвишен таванът, определен в параграф 2, или националният лимит, посочен в параграф 3, никоя част от тази нова помощ не може да попада в приложното поле на настоящия регламент.

8. В случай на сливания или придобивания всички предходни помощи *de minimis*, предоставяни на някое от сливащите се предприятия, се вземат под внимание при определяне на това дали дадена нова помощ *de minimis*, отпусната на новото предприятие или на придобиващото предприятие, не води до превишаване на тавана или националния лимит. Помощта *de minimis*, предоставена законно преди сливането или придобиването, остава правомерна.

9. Ако дадено предприятие се разделя на две или повече отделни предприятия, помощта *de minimis*, отпусната преди разделянето, се предоставя на предприятието, което се е възползвало от нея, като по принцип това е предприятието, поемащо дейностите, за които е била използвана помощта *de minimis*. Ако такова предоставяне не е възможно, минималната помощ се разпределя пропорционално на базата на счетоводната стойност на собствения капитал на новите предприятия към действителната дата на разделянето.

Член 4

Изчисляване на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ

1. Настоящият регламент се прилага само за помощите, при които brutният еквивалент на безвъзмездна помощ може да бъде изчислен точно и предварително, без да е необходима каквато и да било оценка на риска („прозрачна помощ“).

2. Помощ, под формата на безвъзмездни средства или лихвени субсидии, се смята за прозрачна помощ *de minimis*.

3. Помощта под формата на заеми се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако:

а) бенефициерът не е субект на процедура по обявяване в несъстоятелност, нито отговаря на критериите на националното право, за да бъде подложен на процедура по обявяване в несъстоятелност по искане на неговите кредитори. В случай на големи предприятия бенефициерът трябва да бъде в положение, съответстващо най-малко на кредитен рейтинг Б; и

б) заемът е гарантиран с обезпечение, покриващо най-малко 50 % от неговия размер, като заемът възлиза на 75 000 EUR за период от пет години или на 37 500 EUR за срок от десет години; ако даден заем възлиза на по-малко от тези суми и/или се предоставя за срок, по-кратък от съответно пет или десет години, brutният еквивалент на безвъзмездна помощ за този заем се изчислява като съответна част от приложимия таван, определен в член 3, параграф 2; или

в) brutният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на референтния процент, приложим към момента на отпускане на помощта.

4. Помощта под формата на вливания на капитал се счита за прозрачна помощ *de minimis* само ако общият размер на влетия публичен капитал не надвишава тавана *de minimis*.

5. Помощта, състояща се от мерки за финансиране на риска под формата на капиталови или квазикапиталови инвестиции, се смята за прозрачна помощ *de minimis*, само ако капиталът, предоставен на дадено едно и също предприятие, не надхвърля тавана за помощ *de minimis*.

6. Помощта под формата на гаранции се счита за прозрачна помощ *de minimis*, ако:

а) бенефициерът не е субект на процедура по обявяване в несъстоятелност, нито отговаря на критериите на националното право, за да бъде подложен на процедура по обявяване в несъстоятелност по искане на неговите кредитори. В случай на големи предприятия бенефициерът трябва да бъде в положение, съответстващо най-малко на кредитен рейтинг Б; и

б) гаранцията не надхвърля 80 % от свързания с нея заем, като гарантираната сума е 112 500 EUR и продължителността на гаранцията е пет години или гарантираната сума е 56 250 EUR и продължителността на гаранцията е десет години; ако гарантираната сума е по-ниска от тези суми и/или гаранцията се предоставя за срок, по-кратък от съответно пет или десет години, brutният еквивалент на безвъзмездна помощ за тази гаранция се изчислява като съответна част от приложимия таван, определен в член 3, параграф 2; или

в) brutният еквивалент на безвъзмездна помощ е изчислен въз основа на минималните премии, посочени в Известието на Комисията; или

г) преди да бъде приложена,

и) използваната методика за изчисляване на brutния еквивалент на безвъзмездна помощ за гаранцията е била съобщена на Комисията в съответствие с регламент, приет от Комисията в областта на държавните помощи, който е приложим в съответния момент, и е съгласуван с Известието относно гаранциите или с последващо известие, и

- ii) тази методика изрично обхваща вида на гаранцията и вида на съответната сделка в контекста на прилагането на настоящия регламент.

7. Помощта под формата на други инструменти се счита за прозрачна помощ *de minimis*, при условие че инструментът предвижда лимит, гарантиращ, че съответният таван не е превишен.

Член 5

Кумулиране

1. Когато дадено предприятие участва в първичното производство на селскостопански продукти, както и упражнява дейност в един или повече от секторите, или извършва други дейности, попадащи в приложното поле на Регламент (ЕС) № 1407/2013, помощта *de minimis*, отпусната за дейности в сектора на производството на селскостопански продукти съгласно настоящия регламент, може да се кумулира с помощ *de minimis*, предоставена за последните посочени сектор(и) или дейности до съответния таван, определен в член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013, при условие че съответните държави членки гарантират чрез подходящи средства — например разделение на дейностите или разграничаване на разходите, че първичното производство на селскостопански продукти не се ползва от помощи *de minimis*, предоставени в съответствие с Регламент (ЕС) № 1407/2013.

2. Когато предприятието участва в първичното производство на селскостопански продукти, както и в сектора на рибарството и аквакултурите, помощта *de minimis*, отпусната за сектора на производството на селскостопански продукти съгласно настоящия регламент, може да се кумулира с помощ *de minimis* за дейности в последния посочен сектор в съответствие с Регламент (ЕО) № 875/2007 до тавана, определен в посочения регламент, при условие че съответните държави членки гарантират чрез подходящи средства — например разделение на дейностите или разграничаване на разходите, че първичното производство на селскостопански продукти не се ползва от помощи *de minimis*, предоставени в съответствие с Регламент (ЕО) № 875/2007.

3. Помощта *de minimis* не се кумулира с държавна помощ във връзка със същите допустими разходи или с държавна помощ за същата мярка за рисково финансиране, ако чрез това кумулиране може да се надвиши най-високият съответен интензитет на помощта или размер на помощта, определен за конкретните обстоятелства при всеки случай с регламент за групово освобождаване или решение, приети от Комисията. Помощ *de minimis*, която не е предоставена за конкретни допустими разходи или не може да бъде свързана с такива, може да се кумулира с друга държавна помощ, предоставена с регламент за групово освобождаване или решение, приети от Комисията.

Член 6

Наблюдение

1. Когато държава членка възнамерява да предостави помощ *de minimis* съгласно настоящия регламент на дадено предприятие, тя уведомява писмено предприятието за предвиждания размер на помощта, изразен като брутен еквивалент на безвъзмездна помощ, и за нейния характер на помощ *de minimis*, като изрично се позовава на настоящия регламент и цитира неговото заглавие и номер на публикация в Официален вестник на Европейския съюз. Когато съгласно настоящия регламент помощ *de minimis* се предоставя на различни предприятия въз основа на схема за помощ и по тази схема на предприятията се отпускат индивидуални помощи в различни размери, съответната държава членка може по свой избор да изпълни това задължение, като съобщи на предприятията фиксирана сума, съответстваща на максималния размер на помощта, която ще бъде отпусната по схемата. В този случай фиксираната сума се използва, за да се установи дали е достигнат таванът, определен в член 3, параграф 2, и дали не е надхвърлен националният лимит, посочен в член 3, параграф 3. Преди предоставяне на помощта държавата членка получава от съответното предприятие декларация в писмен или електронен формат относно всяка друга получена помощ *de minimis*, спрямо която се прилагат настоящият регламент или други регламенти за помощ *de minimis*, през двете предходни бюджетни години и през текущата бюджетна година.

2. Когато дадена държава членка е създала централен регистър на помощите *de minimis*, съдържащ пълна информация за всички помощи *de minimis*, отпуснати от всеки един орган в тази държава членка, параграф 1 спира да се прилага от момента, в който регистърът обхваща период от три бюджетни години.

3. Държавите членки предоставят нова помощ *de minimis* в съответствие с настоящия регламент само след като са проверили, че с нея общият размер на помощта *de minimis*, отпусната на съответното предприятие, няма да достигне равнище, надхвърлящо тавана, определен в член 3, параграф 2, и националният лимит, посочен в член 3, параграф 3, и че са спазени всички условия, установени в настоящия регламент.

4. Държавите членки документират и събират цялата информация относно прилагането на настоящия регламент. Така съставените документи съдържат цялата информация, която е необходима, за да се докаже, че са спазени условията по настоящия регламент. Документацията относно индивидуалните помощи *de minimis* се съхранява за период от 10 бюджетни години, считано от датата на тяхното предоставяне. Документацията относно схемите за помощ *de minimis* се съхранява за период от 10 бюджетни години от датата, на която е предоставена последната индивидуална помощ по такава схема.

5. По писмено искане съответната държава членка предоставя на Комисията в срок до 20 работни дни или в по-дълъг срок, ако такъв бъде определен в искането, цялата информация, която Комисията счита за необходима, за да прецени дали са спазени условията по настоящия регламент, и по-специално относно общия размер на помощта *de minimis* по смисъла на настоящия регламент и на други регламенти за помощ *de minimis*, получена от всяко предприятие.

Член 7

Преходни разпоредби

1. Регламентът се прилага за помощта, предоставена преди влизането му в сила, ако помощта изпълнява условията по този регламент. Всяка помощ, която не отговаря на тези условия, ще бъде преценявана от Комисията в съответствие с приложимите рамки, насоки, известия и уведомления.

2. Всяка индивидуална помощ *de minimis*, която е предоставена между 1 януари 2005 г. и 30 юни 2008 г. и изпълнява условията на Регламент (ЕО) № 1860/2004, се смята за неотговаряща на всички критерии по член 107,

параграф 1 от Договора и следователно за нея не се прилага изискването за уведомяване по член 108, параграф 3 от Договора.

3. Всяка индивидуална помощ *de minimis*, която е предоставена между 1 януари 2008 г. и 30 юни 2014 г. и изпълнява условията на Регламент (ЕО) № 1535/2007, се смята за неотговаряща на всички критерии по член 107, параграф 1 от Договора и следователно за нея не се прилага изискването за уведомяване по член 108, параграф 3 от Договора.

4. След изтичане на срока на действие на настоящия регламент всяка схема за помощи *de minimis*, която изпълнява условията на настоящия регламент, продължава да се урежда от настоящия регламент за допълнителен период от шест месеца.

Член 8

Влизане в сила и срок на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на 1 януари 2014 година.

Той се прилага до 31 декември 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 18 декември 2013 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ

Максимален кумулиран размер по член 3, параграф 3 на предоставяните помощи *de minimis* за предприятията в сектора на производството на селскостопански продукти по държави членки

(EUR)

Държава членка	Максимални суми на помощите <i>de minimis</i>
Белгия	76 070 000
България	43 490 000
Чешка република	48 340 000
Дания	105 750 000
Германия	522 890 000
Естония	8 110 000
Ирландия	66 280 000
Гърция	109 260 000
Испания	413 750 000
Франция	722 240 000
Хърватия	28 610 000
Италия	475 080 000
Кипър	7 060 000
Латвия	10 780 000
Литва	25 860 000
Люксембург	3 520 000
Унгария	77 600 000
Малта	1 290 000
Нидерландия	254 330 000
Австрия	71 540 000
Полша	225 700 000
Португалия	62 980 000
Румъния	180 480 000
Словения	12 320 000
Словакия	22 950 000
Финландия	46 330 000
Швеция	57 890 000
Обединено кралство	270 170 000

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1409/2013 НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

от 28 ноември 2013 година

относно статистика на плащанията

(ЕЦБ/2013/43)

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА,

като взе предвид Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, и по-специално член 5 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2533/98 на Съвета от 23 ноември 1998 г. относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка⁽¹⁾, и по-специално член 5, параграф 1 и член 6, параграф 4 от него,

като взе предвид становището на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Европейската централна банка (ЕЦБ) изисква специфична за отделните държави и сравнителна статистика на плащанията, за да изпълнява задачите си. В член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2533/98 е предвидено, че може да бъде събирана информация в областта на статистиката на плащанията и платежните системи. Тези данни са от съществено значение за идентифициране и наблюдение на развитието на платежните пазари в държавите членки и за подпомагане насърчаването на нормалното функциониране на платежните системи.

(2) Съгласно член 5.1 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка (наричан по-долу „Устава на ЕСЦБ“) се изисква ЕЦБ, подпомагана от националните централни банки (НЦБ), да събира необходимата статистическа информация от компетентните национални органи или пряко от стопанските субекти с цел осъществяване на задачите на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ). Съгласно член 5.2 от Устава на ЕСЦБ се изисква НЦБ да осъществяват, доколкото това е възможно, задачите, описани в член 5.1.

(3) Евросистемата събира информация за плащанията съгласно Насоки ЕЦБ/2007/9⁽²⁾. В интерес на повишаване на качеството и надеждността на статистиката на

плащанията и осигуряване на пълно покритие на съвкупността от отчетни единици, съответната информация следва да бъде събирана директно от отчетните единици.

(4) Методологията, съобразно която се събира информация за плащанията, следва да отчита развитието на правната рамка за плащания в Европейския съюз, по-специално, Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾, Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁴⁾ и член 5 от Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾.

(5) Би било уместно НЦБ да събират от действителната съвкупност от отчетни единици статистическата информация, необходима за изпълнение на изискванията на ЕЦБ за статистическа отчетност, като част от по-широко-обхватна рамка за статистическа отчетност, която НЦБ установяват съгласно своята отговорност в съответствие с правото на Съюза или националното право, или установената практика, и която обслужва и други статистически цели, при условие че изпълнението на изискванията за статистическа отчетност на ЕЦБ не е застрашено. Това може също да намали тежестта на отчетността. За да се насърчи прозрачността, е подходящо в тези случаи да се информират отчетните единици, че данните се събират също и за изпълнението на други статистически цели. В специални случаи ЕЦБ може да разчита на статистическа информация, събирана за такива други цели, за изпълнение на изискванията ѝ.

(6) Въпреки че се признава, че регламентите, приети от ЕЦБ съгласно член 34.1 от Устава на ЕСЦБ, не дават никакви права и не налагат никакви задължения на държавите членки, чиято парична единица не е еврото (наричани по-долу „държави членки извън еврозоната“), член 5 от Устава на ЕСЦБ се прилага както към държави членки, чиято парична единица е еврото (наричани по-долу „държави членки от еврозоната“), така и към държави членки извън еврозоната. Съображение 17 от Регламент (ЕО) № 2533/98 се позовава на факта, че член 5 от Устава на ЕСЦБ, заедно с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, предполага задължение за организиране и прилагане на национално равнище на всички мерки, които държавите членки извън еврозоната

⁽¹⁾ ОВ L 318, 27.11.1998 г., стр. 8.

⁽²⁾ Насоки ЕЦБ/2007/9 от 1 август 2007 г. относно паричната статистика и статистиката на финансовите институции и пазари (ОВ L 341, 27.12.2007 г., стр. 1.)

⁽³⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар (ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2009/110/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001 (ОВ L 266, 9.10.2009 г., стр. 11).

считат за уместни при събирането на статистическата информация, необходима за изпълнение на изискванията на ЕЦБ за статистическа отчетност, както и своевременната им подготовка в областта на статистиката, за да станат държави членки от еврозоната. Следователно прилагането на разпоредбите на настоящия регламент може да се разшири и спрямо НЦБ на държави членки извън еврозоната, посредством сътрудничество на такива НЦБ с Евросистемата, въз основа на препоръка на ЕЦБ.

- (7) Следва да се прилагат стандартите за защита и използване на поверителна статистическа информация, както са установени в член 8 от Регламент на Съвета (ЕО) № 2533/98.
- (8) Необходимо е да се създаде процедура за ефективно извършване на технически изменения на приложенията към настоящия регламент, при условие че такива изменения нито променят заложената концептуална рамка, нито засягат тежестта на отчетността. При спазване на процедурата следва да бъдат взети предвид становищата на Комитета по статистика на ЕСЦБ. НЦБ и други комитети на ЕСЦБ могат да правят предложения за такива технически изменения в приложенията посредством Комитета по статистика,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Определения

За целите на настоящия регламент:

- (а) „отчетна единица“ и „резидент“ имат същия смисъл, както са определени в член 1 от Регламент (ЕО) № 2533/98;
- (б) „платежна услуга“, „доставчик на платежни услуги“, „платежна институция“ и „платежна система“ имат същия смисъл, както са определени в член 4 от Директива 2007/64/ЕО;
- (в) „издател на електронни пари“ и „институция за електронни пари“ имат същия смисъл, както са определени в член 2 от Директива 2009/110/ЕО;
- (г) „оператор на платежна система“ означава юридическо лице, което е юридически отговорно за опериране на платежна система.

Член 2

Действителна съвкупност от отчетни единици

1. Действителната съвкупност от отчетни единици се състои от доставчици на платежни услуги (включително издатели на електронни пари) и/или оператори на платежни системи.
2. Отчетните единици подлежат на пълни изисквания за статистическа отчетност.

Член 3

Изисквания за статистическа отчетност

1. Действителната съвкупност от отчетни единици отчита статистическата информация на НЦБ на държавата членка, в която отчетната единица е резидент, както е посочено в приложение III и като вземат предвид поясненията и определенията, предвидени в приложения I и II.
2. В съответствие с националните особености НЦБ определят и прилагат правилата за отчитане, които да бъдат спазвани от действителната съвкупност от отчетни единици. НЦБ гарантират, че тези правила за отчитане осигуряват статистическата информация, изискуема съгласно настоящия регламент, и позволяват да бъде извършена точна проверка за спазване на минималните стандарти за предаване, точност, съответствие с понятия и ревизии, посочени в приложение IV.

Член 4

Дерогации

1. НЦБ могат да предоставят дерогации на отчетни единици по отношение на всички или част от изискванията за отчетност, предвидени в настоящия регламент:

- (а) в случай на платежни институции, ако те изпълняват условията, установени в член 26, параграфи 1 и 2 от Директива 2007/64/ЕО;
- (б) в случай на институции за електронни пари, ако те изпълняват условията, установени в член 9, параграф 1 и 2 от Директива 2009/110/ЕО;
- (в) в случай на други доставчици на платежни услуги, които не са посочени в букви а) и б), ако те изпълняват или условията, установени в член 9, параграфи 1 и 2 от Директива 2009/110/ЕО, или в член 26, параграфи 1 и 2 от Директива 2007/64/ЕО.

2. НЦБ могат да предоставят дерогации на отчетни единици по параграф 1 само ако тези отчетни единици не допринасят за статистически значим обхват на национално равнище на платежни трансакции за всеки вид платежна услуга.

3. НЦБ могат да предоставят дерогации на отчетни единици по отношение на отчитани трансакции с непарични финансови институции (НПФИ), ако а) комбинираната стойност на услугите, посочени в таблица 4 на приложение III, за които отчетните единици, ползващи се от такава дерогация, са допринесли, не надвишава 5 % на национално равнище за всяка от тези услуги; и б) тежестта на отчетността в противен случай би била непропорционална с оглед на размера на такива отчетни единици.

4. Ако НЦБ предостави дерогация съгласно параграфи 1 и 3, тя уведомява за това ЕЦБ едновременно с отчитането на информацията съгласно член 6, параграф 1.

5. ЕЦБ публикува списък на лицата, на които НЦБ са предоставили дерогации.

Член 5

Списък на доставчици на платежни услуги и оператори на платежни системи за статистически цели

1. Изпълнителният съвет съставя и поддържа списък на доставчици на платежни услуги, включително издатели на електронни пари и оператори на платежни системи, съгласно настоящия регламент. Списъкът се основава на съществуващи списъци на доставчици на платежни услуги и оператори на платежни системи, които са обект на надзор, съставени от национални органи, когато такива списъци са налични.

2. НЦБ и ЕЦБ предоставят достъп до списъка, посочен в параграф 1, и неговите актуализации на съответните отчетни единици по подходящ начин, включително чрез електронни средства, чрез интернет или по искане на съответните отчетни единици, на хартиен носител.

3. Списъкът, посочен в параграф 1, е само за сведение. Ако обаче последният достъпен електронен вариант на списъка, посочен в параграф 1, е неточен, ЕЦБ не налага санкции на лице, което не е изпълнило надлежно изискванията ѝ за отчетност, доколкото то е разчитало добросъвестно на неточния списък.

Член 6

Срокове

1. Статистическа информация, посочена в приложение III, се предава от НЦБ на ЕЦБ на годишна база до края на последния работен ден от месец май, следващ края на годината, за която се отнася.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено във Франкфурт на Майн на 28 ноември 2013 година.

2. НЦБ решават кога и с каква периодичност трябва да получават данните от отчетните единици, за да спазват своите срокове за отчитане пред ЕЦБ, като са длъжни да информират за това отчетните единици.

Член 7

Проверка и принудително събиране

НЦБ упражняват правото да проверяват или да събират принудително информацията, която отчетните единици трябва да предоставят съгласно настоящия регламент, без да се засяга правото на ЕЦБ тя самата да упражнява това право. По-специално, НЦБ упражняват това право, когато отчетна единица не покрива минималните стандарти за предаване, точност, съответствие с понятията и ревизии, посочени в приложение IV.

Член 8

Първо отчитане

Чрез дерогация от член 6, първото отчитане съгласно настоящия регламент започва през юни 2015 г. със статистическа информация, отнасяща се за референтния период на втората половина на календарната 2014 г. (т.е. от юли 2014 г.).

Член 9

Опростена процедура за изменение

Като взема предвид становищата на Комитета по статистика, Изпълнителният съвет може да прави технически изменения в приложенията към настоящия регламент, при условие че тези изменения не променят заложената концептуална рамка и не засягат тежестта на отчетността. Изпълнителният съвет уведомява Управителния съвет за всяко такова изменение без ненужно забавяне.

Член 10

Заклучителна разпоредба

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

За Управителния съвет на ЕЦБ

Председател на ЕЦБ

Mario DRAGHI

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩА СТРУКТУРА НА СТАТИСТИКАТА НА ПЛАЩАНИЯТА

ЧАСТ 1 ОБЩ ПРЕГЛЕД

Част 1.1 Общ преглед на таблици

1. Статистиката на плащанията се съставя от Европейската централна банка (ЕЦБ) чрез специфично хармонизирано събиране на данни, управлявано на национално ниво от всяка национална централна банка (НЦБ). Съставянето на данни е структурирано под формата на седем таблици, описани по-долу, съдържащи национални данни за всяка държава членка, чиято парична единица е еврото (наричана по-долу „държава членка от еврозоната“), които впоследствие се комбинират в сравнителни таблици, обхващащи всички държави членки от еврозоната.

Таблица	Описание на основното съдържание
Таблица 1: Институции, предлагащи платежни услуги на непарични финансови институции (НПФИ)	Разбивки, показващи броя на овърнайт депозити, броя на платежни сметки, броя на сметки за електронни пари и салдо на издадени инструменти за съхранение на електронни пари от кредитни институции, институции за електронни пари, платежни институции и други доставчици на платежни услуги (ДПУ) и издатели на електронни пари
Таблица 2: Функции на платежна карта	Брой на карти, издадени от резидентни ДПУ в страната. Данните за карти се съставят с разбивка по функция на картата
Таблица 3: Приемни устройства за платежни карти	Брой на терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ в страната. Данните за терминални устройства разграничават между терминални устройства АТМ, терминални устройства ПОС и терминални устройства за карти за електронни пари
Таблица 4: Платежни транзакции с участието на НПФИ	Брой и стойност на платежни транзакции, изпратени и получени от НПФИ чрез резидентни ДПУ в страната. Транзакциите се съставят по платежна услуга с географска разбивка
Таблица 5: Платежни транзакции с участието на НПФИ според вида терминално устройство	Брой и стойност на платежни транзакции, изпратени от НПФИ чрез ДПУ. Транзакциите се съставят според вида терминално устройство с географска разбивка
Таблица 6: Участие в избрани платежни системи	Брой на участници във всяка платежна система, намираща се в страната, разграничавайки директни и индиректни участници, а в рамките на директните участници — с разбивка по вид институция
Таблица 7: Плащания, обработени от избрани платежни системи	Брой и стойност на платежни транзакции, обработени от всяка платежна система, намираща се в страната, по платежна услуга и с географска разбивка

Част 1.2 Вид информация

1. Данни за салда, съдържащи се в таблици 1, 2, 3 и 6, се отнасят до края на периода, т.е. позиции в последния работен ден на референтната календарна година. Индикаторите за салда на издадени инструменти за съхранение на електронни пари са съставени в евро и се отнасят за инструменти за съхранение, деноминирани във всички валути.

2. Данни за потоците, съдържащи се в таблици 4, 5 и 7, се отнасят до платежни трансакции, акумулирани през периода, т.е. общо за референтната календарна година. Индикаторите за стойността на трансакциите са съставени в евро и се отнасят до платежни трансакции, деноминирани във всички валути.

Част 1.3 Консолидация в рамките на територията на една държава

1. За всяка държава членка от еврозоната съвкупността от отчетни единици се състои от ДПУ и/или оператори на платежна система.
2. ДПУ са институции, които са учредени и се намират на тази територия, включително дъщерни дружества на дружества майки, намиращи се извън тази територия, и клонове на институции, чието главно управление се намира извън тази територия.
 - а) Дъщерните дружества са отделно учредени лица, в които друго лице има мажоритарно участие или пълна собственост.
 - б) Клоновете са лица без самостоятелен правен статут, изцяло собственост на дружеството майка.
3. За статистически цели се прилагат следните принципи за консолидация на ДПУ в рамките на националните граници:
 - а) Ако едно дружество майка и неговите дъщерни подразделения са ДПУ, намиращи се на територията на една и съща държава, на дружеството майка е разрешено да консолидира, в статистическите си отчети, дейността на тези дъщерни дружества. Това е приложимо само в случай, че дружеството майка и неговите дъщерни дружества са класифицирани като един и същ вид ДПУ.
 - б) Ако дадена институция има клонове, намиращи се на териториите на другите държави членки от еврозоната, седалището според устройствения акт или главното управление, намиращи се в дадена държава членка от еврозоната, разглежда тези клонове като резиденти в другите държави членки от еврозоната. Обратно, клон, намиращ се в дадена държава членка от еврозоната, разглежда седалището според устройствения акт или главното управление или други клонове на същата институция, намиращи се на териториите на другите държави членки от еврозоната, като резиденти в другите държави членки от еврозоната.
 - в) Ако дадена институция има клонове, намиращи се извън територията на държавите членки от еврозоната, седалището според устройствения акт или главното управление, намиращи се в дадена държава членка от еврозоната, разглежда тези клонове като резиденти от „Останал свят“. Обратно, клон, разположен в дадена държава членка от еврозоната, разглежда седалището според устройствения акт или главното управление или други клонове на същата институция, разположени извън държавите членки от еврозоната, като резиденти от „Останал свят“.
4. За статистически цели не се позволява консолидация на ДПУ през националните граници.
5. Ако оператор на платежна система е отговорен за няколко платежни системи, намиращи се на територията на една и съща държава, статистиката за всяка платежна система се отчита отделно.
6. Институции, намиращи се в офшорни финансови центрове, се третира за статистически цели като резиденти на териториите, където се намират централите.

ЧАСТ 2 СПЕЦИФИЧНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ В ТАБЛИЦИ 2 ДО 7

Част 2.1 Функции на платежни карти (таблица 2)

1. Ако „карта с платежна функция (с изключение на карти само с функция електронни пари)“ предлага няколко функции, тя се брои във всяка приложима подкатегория. Следователно общият брой карти с платежна функция може да бъде по-малък от сбора на подкатегиите. За да се избегне двойно преброяване, подкатегиите не следва да се сумират.
2. „Карта с функция електронни пари“ може да бъде или „карта, по която електронни пари могат да се съхраняват директно“ или „карта, която дава достъп до електронни пари, съхранявани по сметки за електронни пари“. Следователно общият брой карти с функция електронни пари е равен на сбора от двете подкатегории.
3. Общият брой карти, издадени от резидентни ДПУ, е показан отделно в „общ брой карти (независимо от броя функции на картата)“. Този индикатор може да не бъде равен на сбора от „карти с функция теглене на пари в брой“, „карти с платежна функция“ и „карти с функция електронни пари“, тъй като тези категории може да не са взаимно изключващи се.
4. Индикаторът „карта с комбинирана дебитна функция, функция теглене на пари в брой и функция електронни пари“ се отнася за карта, издадена от ДПУ, която има комбинирана функция теглене на пари в брой, дебитна функция и функция електронни пари. В допълнение този индикатор се отчита във всяка от подкатегиите:
 - а) „карти с функция теглене на пари в брой“;
 - б) „карти с дебитна функция“;
 - в) „карти с функция електронни пари“.

5. Ако карта с комбинирана функция предлага допълнителни функции, тя се отчита също в съответната подкатегория.
6. Картите се броят според издаването на карти, независимо от постоянното пребиваване на картодържателя или местоположението на сметката, към която е свързана картата.
7. Всяка страна отчита броя на картите, които са издадени от резидентни ДПУ в страната, независимо дали е съвместна карта на различни марки или не.
8. Картите в обращение се включват, независимо от това кога са издадени и дали са използвани.
9. Картите, издадени от картови схеми, т.е. тристранни или четиристранни схеми, се включват.
10. Изтекли или изтеглени карти не се включват.
11. Карти, издадени от търговци, т.е. карти на търговци на дребно, не се включват, освен ако са били издадени в сътрудничество с ДПУ, т.е. ако са съвместни карти на различни марки.

Част 2.2 Приемни устройства за платежни карти (таблица 3)

1. Всички терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ, се отчитат, включително всички терминални устройства, намиращи се в отчитащата страна, и терминални устройства, намиращи се извън отчитащата страна.
2. Лицето, което предоставя терминални устройства, е приобретателят, независимо от собствеността на терминалните устройства. Следователно, само терминални устройства, предоставени от приобретателя, се броят.
3. Терминални устройства, предоставени от клонове и/или дъщерни дружества на ДПУ, намиращи се в чужбина, не се отчитат от ДПУ—дружество майка, а от самите клонове и/или дъщерни дружества.
4. Всяко терминално устройство се брои отделно, дори ако няколко терминални устройства от същия вид се намират на едно и също търговско място.
5. Ако АТМ предлага повече от една функция, то се брои във всяка приложима подкатегория. Следователно общият брой на АТМ може да бъде по-малък от сбора на подкатегиите. За да се избегне двойно преброяване, подкатегиите не следва да се сумират.
6. Терминални устройства ПОС се разделят на две подкатегории: „терминални устройства EFTPOS“ (за електронен превод на средства на мястото на продажбата) и „терминални устройства за карти за електронни пари“. Тези подкатегории не следва да се сумират, тъй като те са от категория „в т.ч.“ и не биха били равни на общия сбор.
7. Ако терминално устройство за карти за електронни пари предлага повече от една функция, то се брои във всяка приложима подкатегория. Следователно общият брой терминални устройства за карти за електронни пари може да бъде по-малък от сбора на подкатегиите. За да се избегне двойно преброяване, подкатегиите не се сумират.

Част 2.3 Платежни транзакции с участието на НПФИ (таблица 4)

1. Платежните транзакции се инициират от НПФИ към контрагент или от ДПУ, ако контрагентът е НПФИ. Това включва:
 - а) платежни транзакции, които се осъществяват между две сметки, държани при различни ДПУ, и които се изпълняват с използването на посредник, т.е. когато плащанията се изпращат на друг ДПУ или на платежна система; и
 - б) платежни транзакции, които се осъществяват между две сметки, държани при един ДПУ, напр. транзакции „оп—us“ със сепълмент на транзакцията или по сметките на самия ДПУ, или с използването на посредник, т.е. друг ДПУ или платежна система.
2. Платежни транзакции, инициирани от резидентен ДПУ и изпълнени с конкретно нареждане за транзакция, т.е. с използването на платежен инструмент, се включват като „транзакции по вид платежна услуга“.
3. Преводи на средства между сметки на едно име и също между различни видове сметки се включват според използваната платежна услуга. Преводи между различни видове сметки включват, например преводи от прехвърляем депозит към сметка, по която има непрехвърляем депозит.

4. По отношение на транзакции за групови плащания, всяка отделна платежна транзакция се брои.
5. Платежни транзакции, деноминирани в чуждестранна валута, се включват. Данните се конвертират в евро, като се използва референтният валутен курс на ЕЦБ или валутни курсове, прилагани за тези транзакции.
6. Платежни транзакции, инициирани от резидентен ДПУ и изпълнени без конкретно нареждане за транзакция, т.е. без използването на платежна услуга, чрез обикновено счетоводно записване по сметката на НПФИ, не се включват. Ако те не могат да бъдат разграничени, такива транзакции се включват като „транзакции по вид платежна услуга“.

Общо платежни транзакции

7. Индикаторът „общо платежни транзакции с участие на НПФИ“ е сборът от шест взаимно изключващи се подкатегории: „кредитни преводи“, „директни дебити“, „плащания с карти, издадени от резидентни ДПУ (без карти само с функция електронни пари)“, „платежни транзакции с електронни пари“, „чекове“ и „други платежни услуги“.

Кредитни преводи

8. Всяка транзакция се разпределя само в една подкатегория, т.е. или „инициирани на хартиен носител“ или „инициирани електронно“. Тъй като подкатегиите са взаимно изключващи се, общият брой кредитни преводи представлява сборът от всички подкатегории. Същият принцип се прилага за общата стойност на кредитните преводи.
9. Кредитни преводи, отчетени като „инициирани електронно“ допълнително се разделят на „инициирани по файл/партида“ и „инициирани на база едно плащане“. Тъй като подкатегиите са взаимно изключващи се, общият брой кредитни преводи, инициирани по електронен път, представлява сборът от всички подкатегории. Същият принцип се прилага за общата стойност на кредитните преводи, инициирани електронно.
10. Включва кредитни преводи, изпълнени чрез АТМ с функция кредитен превод.
11. Транзакции, включващи пари в брой, в единия или в двата края на платежната транзакция, като се използва платежна услуга за кредитен превод, също се включват като кредитни преводи.
12. Кредитни преводи, използвани за сепълмент на салда от транзакции, за които са използвани карти с кредитна или забавена дебитна функция, също се включват.
13. Кредитните преводи включват всички кредитни преводи в единната зона за плащания в евро (ЕЗПЕ), както и транзакции извън ЕЗПЕ. Транзакции извън ЕЗПЕ също се отчитат в подкатегиите „извън ЕЗПЕ“.
14. Подкатегиите „инициирани по файл/партида“ и „инициирани на база едно плащане“ съдържат всички транзакции в ЕЗПЕ и извън ЕЗПЕ.
15. „Изпратени местни транзакции“, „изпратени презгранични транзакции“ и „получени презгранични транзакции“ съдържат едновременно транзакции в ЕЗПЕ и извън ЕЗПЕ.
16. Плащания в брой по сметка, като се използва банков формуляр, не се включват като кредитни преводи.

Директни дебити

17. Включват се както еднократни, така и повтарящи се директни дебити. В случай на повтарящи се директни дебити, всяко отделно плащане се брои като отделна транзакция.
18. Директни дебити, използвани за сепълмент на неуредени салда от транзакции, за които са използвани карти с кредитна или забавена дебитна функция, също се включват, тъй като те са отделни плащания от картодържателя към издателя на картата.
19. Директните дебити допълнително се разделят на „инициирани по файл/партида“ и „инициирани на база едно плащане“. Тъй като подкатегиите са взаимно изключващи се, общият брой на директни дебити представлява сборът от всички подкатегории. Същият принцип се прилага за общата стойност на директните дебити.
20. Директните дебити включват всички директни дебити в ЕЗПЕ, както и транзакции извън ЕЗПЕ. Транзакциите извън ЕЗПЕ също се отчитат в подкатегиите „извън ЕЗПЕ“.

21. Подкатегориите „инициирани по файл/партида“ и „инициирани на база едно плащане“ съдържат всички транзакции в ЕЗПЕ и извън ЕЗПЕ.
22. „Изпратени местни транзакции“, „изпратени презгранични транзакции“ и „получени презгранични транзакции“ съдържат едновременно транзакции в ЕЗПЕ и извън ЕЗПЕ.
23. Плащания в брой от сметка, като се използва банков формуляр, не се включват като директни дебити.

Плащания с карти

24. Платежни транзакции с карти, издадени от резидентни ДПУ, се отчитат, независимо от местоположението на марката, под която е направена платежната транзакция.
25. Транзакции, отчетени по платежна услуга, включват данни за картови транзакции чрез виртуални точки на продажба, напр. през интернет или по телефона.
26. Платежните транзакции се изпълняват, като се използват карти с дебитна, кредитна или забавена дебитна функция чрез терминално устройство или по други канали. Следната разбивка на платежни транзакции с карти се отчита:
 - а) „плащания с карти с дебитна функция“;
 - б) „плащания с карти със забавена дебитна функция“;
 - в) „плащания с карти с кредитна функция“;
 - г) „плащания с карти с дебитна или забавена дебитна функция“;
 - д) „плащания с карти с кредитна или забавена дебитна функция“.
27. Подкатегориите „плащания с карти с дебитна или забавена дебитна функция“ и „плащания с карти с кредитна или забавена дебитна функция“ се отчитат само ако конкретната картова функция не може да бъде идентифицирана.
28. Всяка транзакция се разпределя само в една подкатегория. Тъй като подкатегориите са взаимно изключващи се, общият брой плащания с карти представлява сборът от всички подкатегории. Същият принцип се прилага за общата стойност на плащанията с карти.
29. Платежните транзакции с карти също се разделят на „инициирани чрез физическо терминално устройство EFTPOS“ и „инициирани дистанционно“. Тъй като подкатегориите са взаимно изключващи се, общият брой плащания с карти представлява сборът от всички подкатегории. Същият принцип се прилага за общата стойност на плащанията с карти.
30. Плащания с карти с карти, издадени от резидентни ДПУ, които имат само функция електронни пари, не се включват.

Платежни транзакции с електронни пари

31. Всяка транзакция се разпределя само в една подкатегория, т.е. „с карти, по които електронни пари могат да се съхраняват директно“ или „с сметки за електронни пари“. Тъй като подкатегориите са взаимно изключващи се, общият брой на платежни транзакции с електронни пари представлява сборът от всички подкатегории. Същият принцип се прилага за общата стойност на платежни транзакции с електронни пари.
32. Транзакции по „с сметки за електронни пари“ се разделят допълнително, за да предоставят информация за тези „достъпни чрез карта“.

Чекове

33. Тегления на пари в брой с чекове се включват.
34. Тегления на пари в брой, като се използва банков формуляр, не се включват.
35. Чекове, които са издадени, но не са представени за клиринг, не се включват.

Презгранични транзакции

36. В случай на изпратени транзакции, за да се избегне двойно преброяване, презграничните транзакции се броят в страната, в която транзакцията възниква.
37. В случай на получени транзакции, за да се избегне двойно преброяване, презграничните транзакции се броят в страната, в която транзакцията е получена.
38. Разликата между „изпратени презгранични транзакции“ и „получени презгранични транзакции“ показва нетен приток или отлив на транзакции във или извън отчитащата страна.

Поток на средства

39. Посоката на потока на средства зависи от платежната услуга и използвания канал за инициране:
 - а) в случай на кредитни преводи, плащания с електронни пари и подобни транзакции, при които платецът иницира транзакцията, изпращащият участник е също подател на средства, а получаващият участник — получател на средства;
 - б) в случай на директни дебити, чекове, плащания с електронни пари и подобни транзакции, при които получателът иницира транзакцията, изпращащият участник е получател на средства, а получаващият участник — подател на средства;
 - в) в случай на плащания с карти, въпреки че получателът иницира транзакцията, третирането в рамките на настоящия регламент, съответства на това, при което платецът иницира транзакцията.

Част 2.4. Платежни транзакции по вид терминално устройство с участието на НПФИ (таблица 5)

1. Всички индикатори в тази таблица се отнасят за пари в брой или безналични платежни транзакции, извършени чрез физическо (невиртуално) терминално устройство.
2. Резидентни ДПУ предоставят информация за всички платежни транзакции чрез терминални устройства, предоставени (т.е. придобити) от ДПУ.
3. Резидентни ДПУ предоставят информация за всички платежни транзакции с карти, издадени от ДПУ, чрез терминални устройства, предоставени от нерезидентни ДПУ.
4. Платежни транзакции чрез терминални устройства, предоставени от клонове или дъщерни дружества на ДПУ в чужбина, не се отчитат от ДПУ-дружеството майка.
5. Транзакции по вид терминално устройство се разбиват на три различни категории според постоянното пребиваване на ДПУ. Категориите по букви а) и б) по-долу се броят според придобиването, а категорията по буква в) по-долу се брои според издаването:
 - а) платежни транзакции чрез терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ с карти, издадени от резидентни ДПУ;
 - б) платежни транзакции чрез терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ с карти, издадени от нерезидентни ДПУ;
 - в) платежни транзакции чрез терминални устройства, предоставени от нерезидентни ДПУ с карти, издадени от резидентни ДПУ.
6. Подкатегориите във всяка категория а), б) и в), посочени в точка 5, не се сумират.
7. В тази таблица географската разбивка се основава на местоположението на терминалното устройство.

Част 2.5 Участие в избрани платежни системи (таблица 6)

1. Тази таблица се отнася за броя, вида и институционалния сектор на участниците (независимо от тяхното местоположение) в платежна система.
2. Индикаторът „брой участници“ е сборът от двете взаимноизключващи се подкатегории „директни участници“ и „индиректни участници“.

3. Индикаторът „директни участници“ е сборът от трите взаимноизключващи се подкатегории „кредитни институции“, „централна банка“ и „други директни участници“.
4. Индикаторът „други директни участници“ е сборът от четирите взаимноизключващи се подкатегории „публична администрация“, „организации за клиринг и сетълмент“, „други финансови институции“ и „други“.

Част 2.6 Плащания, обработени от избрани платежни системи (таблица 7)

1. Тази таблица се отнася за платежни транзакции, обработени чрез платежна система.
2. Платежни транзакции на ДПУ за негова сметка се отчитат в съответните индикатори в тази таблица.
3. В случай на платежна система, в която друга платежна система, напр. спомагателна платежна система, прави сетълмент на позициите си, се прилагат следните принципи:
 - а) системата на сетълмент отчита действителния брой сетълмент операции и действителната сума на сетълмента;
 - б) когато клиринг на платежни транзакции се извършва извън платежната система и само сетълментът на нетни позиции се извършва чрез платежната система, само транзакциите за сетълмента на нетни позиции се броят и те се разпределят по платежната услуга, използвана за сетълмент транзакцията.
4. Всяка платежна транзакция се брои само веднъж според изпращащия участник, т.е. задължаването на сметката на платеца и кредитирането на сметката на получателя не се броят отделно. Виж раздела за потока на средства в част 2.3 по-горе.
5. За многократни кредитни преводи, т.е. транзакции за групови плащания, всеки показател на плащането се брои.
6. В случай на системи за нетиране се отчитат брутният брой и стойността на платежните транзакции, а не резултатът след нетиране.
7. Платежните системи разграничават и отчитат местни и презгранични транзакции според постоянното пребиваване на изпращащите и получаващите участници. Класификацията „местни транзакции“ или „презгранични транзакции“ отразява местоположението на включените страни.
8. За да се избегне двойно преброяване, презграничните транзакции се броят в страната, в която транзакцията възниква.
9. Индикаторът „плащания с карти“ включва транзакции чрез АТМ, ако данните не могат да бъдат разбити; в противен случай, транзакциите чрез АТМ се показват в отделния индикатор „транзакции чрез АТМ“.
10. Индикаторът „плащания с карти“ включва всички платежни транзакции, обработени в платежната система, независимо от това къде е издадена или използвана картата.
11. Отменените платежни транзакции се изключват. Транзакциите, които по-късно са предмет на отхвърляща транзакция, се включват.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОПРЕДЕЛЕНИЯ ЗА ДАННИ

Термин	Определение
Авансово плащане в брой чрез терминални устройства ПОС (Cash advance at POS terminals)	Транзакции, при които картодържателят получава пари в брой чрез терминално устройство ПОС, в комбинация с платежна транзакция за стоки и услуги. Ако не е възможно да се разграничат данни за авансови плащания чрез терминални устройства ПОС, те се отчитат като „транзакции чрез ПОС“.
Агент (Agent)	„Агент“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
АТМ с функция кредитен превод (ATM with a credit transfer function)	АТМ, позволяващ на оправомощени потребители да правят кредитни преводи, като използват платежна карта.
АТМ с функция теглене на пари в брой (ATM with a cash withdrawal function)	АТМ, позволяващ на оправомощени потребители да теглят пари в брой от сметките си, като използват карта с функция теглене на пари в брой.
Брой овърнайт депозити (Number of overnight deposits)	Брой сметки, съдържащи депозити, които са конвертируеми във валута и/или прехвърляеми при поискване с чек, банково нареждане, дебитна операция или подобни средства, без значително забавяне, ограничение или санкция.
Брой овърнайт депозити, в т.ч.: брой овърнайт депозити, свързани чрез интернет/персонални компютри (Number of overnight deposits of which: number of internet/PC linked overnight deposits)	Брой сметки на овърнайт депозит, държани от НПФИ, до които титулярят на сметката може да има достъп и да ги използва по електронен път чрез интернет или с персонален компютър с банкови приложения със специален софтуер и специални телекомуникационни линии.
Брой прехвърляеми овърнайт депозити (Number of transferable overnight deposits)	Брой сметки на овърнайт депозит, съдържащи депозити, които са директно прехвърляеми при поискване за извършване на плащания в полза на други стопански субекти чрез обичайно използвани платежни средства, без значително забавяне, ограничение или санкция.
Брой прехвърляеми овърнайт депозити, в т.ч.: брой прехвърляеми овърнайт депозити, свързани чрез интернет/персонални компютри (Number of transferable overnight deposits of which: number of internet/PC linked transferable deposits)	Брой сметки на прехвърляеми овърнайт депозити, държани от НПФИ, до които титулярят на сметката може да има достъп и да ги използва по електронен път чрез интернет или с персонален компютър с банкови приложения със специален софтуер и специални телекомуникационни линии.
Депозит на пари в брой чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари) (ATM cash deposit (except e-money transactions))	Депозит на пари в брой, извършен чрез АТМ, като се използва карта с функция теглене на пари в брой. Включва всички транзакции, при които пари в брой се депозират чрез терминално устройство, без ръчна намеса, и платецът се идентифицира с платежна карта.
Директен дебит (Direct debit)	Платежна услуга за дебитиране на платежна сметка на платеца, потенциално на повтаряща се основа, когато платежна транзакция е инициирана от получателя въз основа на съгласие, дадено от платеца на получателя, на ДПУ на получателя или на самия ДПУ на платеца.
Директен дебит, иницииран на база едно плащане (Direct debit initiated on a single payment basis)	Директен дебит, иницииран електронно, който е независим от други директни дебити, т.е. който не е част от група от директни дебити, инициирани съвместно.

Термин	Определение
Директен дебит, иницииран по файл/партида (Direct debit initiated in a file/batch)	Директен дебит, иницииран електронно, който е част от група от директни дебети, съвместно инициирани от платеща. Всеки директен дебит, съдържащ се в партидата, се брои като отделен директен дебит, когато се отчита броят на транзакциите.
Директен участник (Direct participant)	Лице, което е определено или признато от платежна система и е упълномощено да изпраща и получава платежни нареждания пряко до и от системата без посредник или е пряко обвързан от правилата, управляващи платежната система. В някои системи директните участници разменят също нареждания от името на индиректните участници. Всеки участник със самостоятелен достъп до системата се брои отделно.
Директни дебети, в т.ч.: извън ЕЗПЕ (Direct debits of which: non-SEPA)	Директни дебети, които не отговарят на изискванията за ЕЗПЕ директни дебети, както е посочено в Регламент (ЕС) № 260/2012.
Доставчици на платежни услуги (ДПУ) (Payment service providers (PSPs))	„Доставчици на платежни услуги“ са тези, посочени в член 1 от Директива 2007/64/ЕО.
Друг издател на електронни пари (Other e-money issuer)	Издатели на електронни пари, различни от „институции за електронни пари“ и „кредитни институции“. Виж определението за „издатели на електронни пари“.
Други директни участници (Other direct participants)	Всеки директен участник в платежна система, с изключение на кредитни институции и централни банки.
Други платежни услуги (Other payment services)	Обхваща платежните услуги, определени в член 4 от Директива 2007/64/ЕО, които не са изрично изброени в настоящия регламент.
Други финансови институции (Other financial institutions)	Всички финансови институции, участващи в платежна система, които са под надзора на съответните органи, т.е. централната банка или пруденциалния надзорник, но непопадащи в определението за кредитни институции.
Електронни пари (Electronic money)	Парична стойност, съхранявана в електронна, включително магнитна форма, представена чрез вземане към издателя, която се издава при получаване на средства с цел извършване на платежни транзакции, както са определени в член 4, параграф 5 от Директива 2007/64/ЕО, и която се приема от физическо или юридическо лице, различно от издателя на електронни пари.
Зареждане/отнемане на парична стойност на карта за електронни пари (E-money card-loading and unloading)	Транзакции, които позволяват превод на електронни пари на определена стойност от издателя на електронни пари към карта с функция електронни пари и обратно. Включват се и транзакции за зареждане и за отнемане на парична стойност.
Издател на електронни пари (Electronic money issuer)	„Издател на електронни пари“ има същия смисъл, както е определено в член 2 от Директива 2009/110/ЕО.
Издател на карти (Card issuer)	Финансова институция, която предоставя платежни карти на картодържатели, разрешава транзакции чрез терминални устройства ПОС или АТМ и гарантира плащане на приобретателя за транзакции, които са в съответствие с правилата на съответната схема. В случай на тристранни схеми издателят на карти е самата картова система. В случай на четиристранни схеми следните лица могат да бъдат издатели на карти: а) кредитна институция; б) предприятие, което е член на картова схема и е в договорно отношение с картодържател, което води до предоставянето и използването на карта на тази картова схема.

Термин	Определение
Изпратена транзакция (Transaction sent)	Транзакция с участието на НПФИ, изпратена на ДПУ. Информацията се предоставя в отчитащата държава от резидентен ДПУ. За различни платежни услуги се прилага следното: а) кредитни преводи се броят според платеца; б) директни дебити се броят според получателя; в) чекове се броят според получателя; г) транзакции с карти се броят според платеца, т.е. издаването. д) платежни транзакции с електронни пари се броят или според платеца, или получателя, в зависимост от канала на иницирането. Ако се броят според платеца (получателя) по изпратени транзакции, транзакцията следва да бъде броена според получателя (платеца) по получени транзакции. Относно платежни системи, това е транзакция, изпратена от участник за обработване от платежната система.
Индиректен участник (Indirect participant)	Участник в платежна система с диференцирана структура, който използва директен участник като посредник за изпълнение на някои от дейностите, по-специално сетълмент, позволен в системата. Всички транзакции на индиректен участник се уреждат по сметката на директния участник, който се е съгласил да представлява въпросния индиректен участник. Всеки участник, който може да бъде адресиран индивидуално в системата, се брои отделно, независимо дали съществува правна връзка между двама или повече такива участници.
Институции, предлагащи платежни услуги на НПФИ (Institutions offering payment services to non-MFIs)	Обхваща всички ДПУ, от които в таблица 1 следва да се отчитат избрани индикатори за кредитни институции, платежни институции и издатели на електронни пари.
Институция за електронни пари (Electronic money institution)	„Институция за електронни пари“ има същия смисъл, както е определено в член 2 от Директива 2009/110/ЕО.
Карта (Card)	Устройство, което може да бъде използвано от държателя си или за извършване на транзакции, или за теплене на пари. Картите предлагат на картодържателя, в съответствие със споразумението с издателя на картата, една или повече от следните функции: пари в брой, дебитна, забавена дебитна, кредитна и електронни пари. Кarti, свързани със сметка за електронни пари, са включени в категорията „карти с функция електронни пари“, както и в други категории съгласно функциите, предлагани от картата. Картите се броят според изпращащия участник (т.е. по издаването им).
Карта с дебитна или забавена дебитна функция (Card with a debit or delayed debit function)	Карта, която има дебитна функция или забавена дебитна функция. Тази категория се отчита само ако данните не могат да бъдат разбити на „карти с дебитна функция“ и „карти със забавена дебитна функция“.
Карта с дебитна функция (Card with a debit function)	Карта, позволяваща да се задължават пряко и незабавно сметките на картодържателите, независимо дали са при издателя на карти или не, за техните покупки. Карта с дебитна функция може да бъде свързана със сметка, предлагаща улеснение за овърдрафт като допълнителна възможност. Броят карти с дебитна функция се отнася до общия брой на карти в обращение, а не до броя на сметки, към които картите са свързани. Отличителната черта на карта с дебитна функция, за разлика от карта с кредитна функция или със забавена дебитна функция, е договорното споразумение за направени покупки да се задължава директно със средства текущата сметка на картодържателя.

Термин	Определение
Карта с комбинирана дебитна функция, функция теглене на пари в брой и функция електронни пари (Card with a combined debit, cash and e-money function)	Карта, издадена от ДПУ, която има комбинирана функция теглене на пари в брой, дебитна функция и функция електронни пари.
Карта с кредитна или забавена дебитна функция (Card with a credit or delayed debit function)	Карта, която има кредитна или забавена дебитна функция. Тази категория се отчита, само ако данните не могат да бъдат разбити на „карти с кредитна функция“ и „карти със забавена дебитна функция“.
Карта с кредитна функция (Card with a credit function)	Карта, позволяваща на картодържателите да извършват покупки и в някои случаи също да теглят пари в брой до предварително договорен лимит. Сетълмент на отпуснатия кредит може да се извърши изцяло до края на определен период или на части, със салдото, взето като отпуснат кредит, по който обикновено се начислява лихва. Отличителната черта на карта с кредитна функция, за разлика от карта с дебитна функция или със забавена дебитна функция, е договорното споразумение, предоставящо на картодържателя кредитна линия, позволяваща отпускане на кредит.
Карта с платежна функция (с изключение на карти само с функция електронни пари) (Card with a payment function (except cards with an e-money function only))	Карта, която има поне една от следните функции: дебитна функция, забавена дебитна функция или кредитна функция. Картата може също да има други функции, като функция електронни пари, но карти само с функция електронни пари не се броят в тази категория.
Карта с функция електронни пари (Card with an e-money function)	Карта, позволяваща транзакции с електронни пари. Карти, по които електронни пари могат да се съхраняват директно и карти, които дават достъп до електронни пари, съхранявани по сметки за електронни пари, се включват.
Карта с функция електронни пари, която е била заредена поне веднъж (Card with an e-money function which has been loaded at least once)	Карта с функция електронни пари, която е била заредена поне веднъж и така може да бъде считана за активирана. Зареждането може да бъде тълкувано като показателно за намерението да се използва функцията електронни пари.
Карта с функция теглене на пари в брой (Card with a cash function)	Карта, позволяваща на държателя да тегли пари в брой чрез ATM и/или да депозира пари в брой чрез ATM.
Карта със забавена дебитна функция (Card with a delayed debit function)	Карта, позволяваща на картодържателите да се задължи сметка при издателя на карти за техните покупки, до разрешен лимит. Салдото по тази сметка се урежда изцяло в края на предварително определен период. Държателят обикновено се задължава с годишна такса. Отличителната черта на карта със забавена дебитна функция, за разлика от карта с кредитна функция или с дебитна функция, е договорното споразумение за предоставяне на кредитна линия, но със задължение да се урежда полученият дълг в края на предварително определен период. Този вид карта обикновено се посочва като „карта за разноски“ (charge card).
Карти, които дават достъп до електронни пари, съхранявани по сметки за електронни пари (Cards which give access to e-money stored on e-money accounts)	Виж определението на „сметки за електронни пари“.
Карти, по които електронни пари могат да се съхраняват директно (Cards on which e-money can be stored directly)	Електронни пари, държани по карта във владение на държателя на електронни пари. Виж също определението на „електронни пари“.

Термин	Определение
Картова схема (Card scheme)	Техническа и търговска договореност, установена за да обслужва една или повече марки карти, която предвижда организационната, юридическата и операционна рамка, необходима за осъществяването на услугите, предлагани от тези марки. Тристранна карткова схема е карткова схема, включваща следните заинтересовани страни: а) самата карткова схема, която действа като издател и приобретател; б) картодържателят; в) приемащата страна. Четиристранна карткова схема е карткова схема, при която се включват следните заинтересовани страни: а) издателят; б) приобретателят; в) картодържателят; г) акцептантът на карти. В случай на транзакции чрез АТМ, обикновено приобретателят предлага своите услуги чрез АТМ.
Картови плащания с карти, издадени от резидентни ДПУ (с изключение на карти само с функция електронни пари) (Card payments with cards issued by resident PSPs (except cards with an e-money function only))	Платежни транзакции, извършени с карти с дебитна, кредитна или забавена дебитна функция чрез терминално устройство или по други канали. Всички платежни транзакции, инициирани с карта, се включват, т.е.: а) всички транзакции, при които приобретателят и издателят на картата са различни лица; и б) всички транзакции, при които приобретателят и издателят на картата са едно и също лице. Включват се приспадания от сметката на ДПУ в резултат на сетълмент на карткова транзакция, при която приобретателят и издателят на картата са едно и също лице. Включват се платежни транзакции по телефона или през интернет, като се използва карта. Платежни транзакции с електронни пари не се включват. Тегления и депозити на пари в брой чрез АТМ не се включват. Те се отчитат като „тегления на пари в брой чрез АТМ“ или „депозити на пари в брой чрез АТМ“. Кредитни преводи чрез АТМ не се включват. Те се отчитат като „кредитни преводи“. Парични аванси в брой чрез терминални устройства ПОС не се включват.
Картови плащания с карти, издадени от резидентни ДПУ, инициирани дистанционно (Card payments with cards issued by resident PSPs initiated remotely)	Платежни транзакции с карта, инициирани електронно, които не са инициирани чрез физическо терминално устройство ПОС. Този показател обикновено включва плащания с карти за стоки и услуги, закупени по телефона или през интернет.
Клон (Branch)	Място на дейност, различно от главното управление, което се намира в отчитащата страна и е създадено от доставчик на платежни услуги (ДПУ), правно учреден в друга страна. Няма самостоятелен правен статут и пряко извършва някои или всички транзакции, присъщи за дейността на ДПУ. Всички места на дейност, създадени в отчитащата страна от същата институция, която е правно учредена в друга страна, представляват един единствен клон. Всяко едно място на дейност се брои за отделен офис.

Термин	Определение
Кредитен превод (Credit transfer)	Платежна услуга, която позволява на платеца да нареди на институцията, която държи сметката му, да преведе средства на бенефициера. Това е платежно нареждане, или поредица от платежни нареждания, направени с цел предоставяне на средства на разположение на бенефициера. Платежното нареждане и посочените в него средства се предават от ДПУ на платеца на ДПУ на получателя (бенефициера), възможно посредством няколко други кредитни институции като посредници и/или една или няколко платежни системи и системи за сетълмент. Транзакции, включващи пари в брой на единия или двата края на платежната транзакция, и използващи платежна услуга за кредитен превод, се включват като кредитни преводи. Кредитни преводи, иницирани чрез АТМ с функция кредитен превод, също се включват.
Кредитна институция (Credit institution)	„Кредитна институция“ има същия смисъл, както е определено в член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ .
Кредитни преводи, в т.ч.: извън ЕЗПЕ (Credit transfers of which: non-SEPA)	Кредитни преводи, които не съответстват на изискванията за кредитни преводи в единната зона за плащания в евро (ЕЗПЕ), както е предвидено в Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ .
Кредитни преводи, иницирани електронно (Credit transfers initiated electronically)	Всеки кредитен превод, който платецът предоставя, без да използва хартиени носители, т.е. електронно. Включва предоставяне по телефакс или други способи, като автоматизирано телефонно банкиране, ако те са трансформирани в електронни плащания без ръчна намеса. Включва постоянни нареждания, първоначално предоставени на хартиен носител, но после изпълнени електронно. Включва кредитни преводи, които са изпълнени от ДПУ въз основа на финансова услуга, ако финансовата услуга е иницирана електронно, или ако формата на предоставяне на услугата не е известна и ДПУ изпълнява превода електронно. Включва кредитни преводи, иницирани чрез АТМ с функция кредитен превод.
Кредитни преводи, иницирани на база едно плащане (Credit transfers initiated on a single payment basis)	Кредитен превод, инициран електронно, който е инициран независимо, т.е. който не е част от група от кредитни преводи, иницирани съвместно.
Кредитни преводи, иницирани на хартиен носител (Credit transfers initiated in paper-based form)	Кредитни преводи, които платецът предоставя на хартиен носител.
Кредитни преводи, иницирани по файл/партида (Credit transfers initiated in a file/batch)	Кредитен превод, инициран електронно, който е част от група от кредитни преводи, съвместно иницирани от платец чрез посветена линия. Всеки кредитен превод, съдържащ се в партидата, се брои като отделен кредитен превод, когато се отчита броят на транзакциите.
Марка (Brand)	Специален платежен продукт, особено карта, който е бил лицензиран от своя собственик за употреба на определена територия.
Местна платежна транзакция (Domestic payment transaction)	„Местна платежна транзакция“ има същия смисъл като „национална платежна транзакция“, както е определено в член 2 от Регламент (ЕС) № 260/2012.
НПФИ (Non-MFI)	Всяко физическо или юридическо лице, което не е част от сектор „ПФИ“. За целите на статистиката на плащанията всички ДПУ се изключват от сектор „НПФИ“.

Термин	Определение
Общ брой карти (независимо от броя функции на картата) (Total number of cards (irrespective of the number of functions on the card))	Общ брой карти в обращение. Те могат да имат една или повече от следните функции: пари в брой, дебит, кредит, забавен дебит или електронни пари.
Общо изпратени транзакции (Total transactions sent)	Общ брой транзакции, подадени до и обработени в дадена платежна система. Обща стойност на транзакции, подадени до и обработени в дадена платежна система.
Общо платежни транзакции с участието на НПФИ (Total payment transactions involving non-MFIs)	Общ брой транзакции, за които се използват платежни инструменти с участието на НПФИ. Обща стойност на транзакции, за които се използват платежни инструменти с участието на НПФИ.
Организация за клиринг и сетълмент (Clearing and settlement organisation)	Всяка организация за клиринг и сетълмент, която е директен участник в платежна система.
Пари в брой (Cash)	Банкноти и монети в трезорите на парично-финансови институции (ПФИ). Възпоменателни монети, които не се използват обичайно за извършване на платежни транзакции, не се включват.
Парично-финансови институции (ПФИ) (Monetary financial institutions (MFIs))	ПФИ се състоят от всички институционални единици, включени в подсекторите „Централна банка“ (S.121), „Депозитни институции без централна банка“ (S.122) и „Фондове на паричния пазар“ (ФПП) (S.123), както са посочени в изменената Европейска система от сметки, установена в Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз ⁽³⁾ .
Платец (Payer)	„Платец“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
Платежен инструмент (Payment instrument)	„Платежен инструмент“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
Платежна институция (Payment institution)	„Платежна институция“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
Платежна система (Payment system)	„Платежна система“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
Платежна сметка (Payment account)	„Платежна сметка“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
Платежна транзакция (Payment transaction)	„Платежна транзакция“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
Платежни услуги (Payment services)	„Платежни услуги“ има същия смисъл, както е в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.
Плащане с електронни пари (E-money payment)	Транзакция, при която държателят на електронни пари превежда електронни пари на определена стойност от своя баланс към баланса на бенефициера, или чрез карта, по която електронни пари могат да се съхраняват директно, или чрез други сметки за електронни пари.
Плащане с електронни пари с карти, по които електронни пари могат да се съхраняват директно (E-money payment with cards on which e-money can be stored directly)	Транзакция, при която държателят на карта с функция електронни пари превежда електронни пари на определена стойност от своя баланс, съхраняван по картата, към баланса на бенефициера.

Термин	Определение
Плащане с електронни пари със сметки за електронни пари (E-money payment with e-money accounts)	Транзакция, при която средства се превеждат от сметката за електронни пари на платец към сметката на получателя. Виж определението на „сметки за електронни пари“.
Плащане с електронни пари със сметки за електронни пари, в т.ч., достъпни чрез карта (E-money payment with e-money accounts of which: accessed through a card)	Транзакция, при която карта е използвана за достъп до сметка за електронни пари и впоследствие средства се превеждат от сметката за електронни пари на платец към сметката на получател. Виж определението за „сметки за електронни пари“.
Плащане с карта (Card payment)	Платежна транзакция, извършена с карта с дебитна, кредитна или забавена дебитна функция чрез терминално устройство или по други канали.
Плащане с карта, инициирано чрез физическо терминално устройство EFTPOS (Card payment initiated at a physical EFTPOS)	Платежна транзакция, инициирана електронно, с карта чрез физически ПОС, позволяващ електронни преводи на средства. Този показател обикновено включва плащания с карти чрез електронен превод на средства чрез терминално устройство EFTPOS в местоположението на търговеца. Не се включват платежни транзакции с електронни пари.
Плащания с карти с дебитна функция (Payments with cards with a debit function)	Платежни транзакции, извършени с карти с дебитна функция чрез физическо терминално устройство или чрез други канали.
Плащания с карти с дебитна и/или със забавена дебитна функция (Payments with cards with a debit and/or delayed debit function)	Платежни транзакции, извършени с карти с дебитна и/или със забавена дебитна функция чрез физическо терминално устройство или чрез други канали. Тази подкатегория се отчита, само ако данните не могат да се разбият на „плащания с карти с дебитна функция“ и „плащания с карти със забавена дебитна функция“.
Плащания с карти с кредитна и/или забавена дебитна функция (Payments with cards with a credit and/or delayed debit function)	Платежни транзакции, извършени с карти с кредитна и/или забавена дебитна функция, чрез физическо терминално устройство или чрез други канали. Тази подкатегория се отчита само ако данните не могат да се разбият на „плащания с карти с кредитна функция“ и „плащания с карти със забавена дебитна функция“.
Плащания с карти с кредитна функция (Payments with cards with a credit function)	Платежни транзакции, извършени с карти с кредитна функция чрез физическо терминално устройство или чрез други канали.
Плащания с карти със забавена дебитна функция (Payments with cards with a delayed debit function)	Платежни транзакции, извършени с карти със забавена дебитна функция чрез физическо терминално устройство или чрез други канали.
Получател (Payee)	„Получател“ има същия смисъл, както е определено в член 4 от Директива 2007/64/ЕО.

Термин	Определение
Получена транзакция (Transaction received)	Транзакция с участието на НПФИ, получена от ДПУ. Информацията се предоставя в отчитащата страна от резидентен ДПУ. За различни платежни услуги се прилага следното: а) кредитни преводи се броят според получателя; б) директни дебити се броят според платеца; в) чекове се броят според платеца; г) транзакции с карти се броят според получателя, т.е. придобиването; д) платежни транзакции с електронни пари се броят или според платеца, или получателя, в зависимост от канала на иницирирането. Ако се броят според платеца (получателя) по получени транзакции, транзакцията следва да бъде броена според получателя (платеца) по изпратени транзакции.
ПОС транзакции (с изключение на транзакции с електронни пари) (POS transactions (except e-money transactions))	Транзакции, извършени чрез терминално устройство ПОС, за които се използва карта с дебитна, кредитна или забавена дебитна функция. Транзакции, за които се използва карта с функция електронни пари, не се включват.
Презгранична транзакция (Cross-border transaction)	Платежна транзакция, иницирирана от платец или от получател, при която ДПУ на платеца и ДПУ на получателя се намират в различни страни. Конкретно, в случай на платежни системи: платежна транзакция между участници, намиращи се в различни страни.
Прехвърляеми депозити (Transferable deposits)	Депозити от категорията „овърнайт депозити“, които са директно прехвърляеми при поискване за извършване на плащания към други стопански субекти чрез обичайно използвани платежни средства, без значително забавяне, ограничение или санкция.
Придобиване (Acquiring)	Означава услугите, позволяващи на получателя да приеме платежен инструмент или платежна транзакция, чрез предоставяне на автентификация, разрешение и услуги по сetylмент, водещи до превод на средства към получателя.
Приобретател (Acquirer)	Терминът е приложим в следните случаи: а) лицето, което държи депозитни сметки за акцептанти на карти, т.е. търговци, и на които акцептантът на карти предава данните относно транзакциите. Приобретателят е отговорен за събирането на информация за транзакцията и сetylмента с акцептантите; б) при транзакции чрез ПОС лицето, на което акцептантът, обикновено търговец, предава информацията, необходима за да се обработи плащането с карта. Приобретателят е лицето, което управлява сметката на търговеца; в) при транзакции чрез АТМ лицето, което осигурява банкнотите на разположение на картодържателя, независимо дали пряко или чрез използването на трети страни доставчици; г) лицето, което предоставя терминални устройства, независимо от собствеността на терминалните устройства.
Публична администрация (Public administration)	Институционални единици, които са непазарни производители, чиято продукция е предназначена за индивидуално и колективно потребление и които се финансират от задължителни плащания, извършвани от единици, принадлежащи към други сектори, и институционални единици, основно ангажирани с преразпределение на национален доход и богатство, както е определено по отношение на сектор „Държавно управление“.
Салдо на инструменти за съхранение на електронни пари, издадени от издатели на електронни пари (Outstanding value on e-money storages issued by electronic money issuers)	Стойност в края на отчетния период на електронни пари, издадени от издатели на електронни пари и държани от лица, различни от издателя, включително издатели на електронни пари, различни от издателя.

Термин	Определение
Сметки за електронни пари (E-money accounts)	Сметки за съхраняване на електронни пари. Балансът по сметката може да бъде използван от държателя на сметката за извършване на плащания и превод на средства между сметки. Карти, по които електронни пари могат да се съхраняват директно, се изключват.
Сметки за електронни пари, достъпни чрез карта (E-money accounts accessed through a card)	Виж определенията за „сметки за електронни пари“ и „карта с функция електронни пари“.
Средства (Funds)	Банкноти и монети, пари по сметки и електронни пари.
Схема за електронни пари (E-money scheme)	Набор от технически концепции, правила, протоколи, алгоритми, функции, юридически и договорни споразумения, търговски споразумения и административни процедури, които образуват основата за предлагане на определен продукт за електронни пари. Това може също да включва предоставянето на определени маркетингови услуги, услуги за обработка и други услуги на своите членове.
Съотношение на концентрация (Concentration ratio)	Съотношение на концентрация с оглед на обема: съотношението на броя, т.е. обема, на транзакции, изпратени от петте най-големи участници в платежна система и общия брой, т.е. обем, на транзакции, изпратени чрез платежната система. Съотношение на концентрация с оглед на стойността: съотношението на стойността на транзакциите, изпратени от петте най-големи участници в платежна система, и общата стойност на транзакциите, изпратени чрез платежната система.
Теглене на пари в брой чрез ATM (с изключение на транзакции с електронни пари) (ATM cash withdrawal (except e-money transactions))	Теглене на пари в брой чрез ATM, като се използва карта с функция теглене на пари в брой. Парични аванси в брой чрез терминални устройства ПОС, като се използва карта с дебитна, кредитна или забавена дебитна функция се включват само ако те не са свързани с платежна транзакция. Тегления на пари в брой заедно с платежна транзакция не се включват. Вместо това те са „транзакции чрез ПОС“.
Терминални устройства EFTPOS (EFTPOS terminals)	Терминални устройства за електронен превод на средства на мястото на продажбата (EFTPOS), които прихващат платежна информация чрез електронни средства и са създадени, в някои случаи, да предават такава информация онлайн, с искане за разрешение в реално време, или офлайн. Включва необслужвани терминални устройства.
Терминално устройство ATM (ATM - automated teller machine)	Електромеханично устройство, позволяващо на оправомощени потребители, които обикновено използват четими от машини физически карти, да теглят пари в брой от сметките си и/или ползват други услуги, които им позволяват, например, да правят справки за баланс, превод на средства или депозиране на пари. Устройство, което предлага единствено справки за баланс, не се класифицира като ATM. ATM могат да работят онлайн, с искане за разрешение в реално време, или офлайн.
Терминално устройство за зареждане/отнемане на парична стойност на карта за електронни пари (E-money card-loading and unloading terminal)	Терминално устройство, което позволява превод на електронна стойност от издателя на електронни пари към държателя на карта с функция електронни пари и обратно, т.е. зареждане и отнемане на парична стойност.
Терминално устройство за карти за електронни пари (E-money card terminal)	Терминално устройство, позволяващо превода на електронна стойност от издателя на електронни пари към карта с функция електронни пари и обратно или от баланса по картата към баланса на бенефициера.
Терминално устройство, приемащо карти за електронни пари (E-money card-accepting terminal)	Терминално устройство, позволяващо държател на електронни пари по карта с функция електронни пари да прекъвя електронни пари на определена стойност от своя баланс по баланса на търговеца или друг бенефициер.
Терминално устройство ПОС (POS terminal)	ПОС устройство, което позволява използването на платежни карти чрез физическо, а не виртуално място на продажба. Платежната информация се прихваща ръчно на хартиени ваучери или чрез електронни средства, т.е. EFTPOS. Терминалното устройство ПОС е предназначено да позволи предаване на информация или онлайн, с искане за разрешение в реално време, и/или офлайн.

Термин	Определение
Транзакции чрез ATM (с изключение на транзакции с електронни пари) (ATM transactions (except e-money transactions))	Тегления на пари в брой или депозити на пари в брой, извършени чрез ATM, като се използва карта с функция теглене на пари в брой, които обхващат всички съответни транзакции, инициирани с карта, т.е.: а) всички транзакции, при които приобретателят и издателят на картата са различни лица; и б) всички транзакции, при които приобретателят и издателят на картата са едно и също лице. Платежни транзакции с електронни пари не се включват.
Транзакции чрез терминални устройства, предоставени от нерезидентни ДПУ с карти, издадени от резидентни ДПУ (Transactions at terminals provided by non-resident PSPs with cards issued by resident PSPs)	Платежни транзакции, изпълнявани на всички терминални устройства, придобити от нерезидентни ДПУ, при които картите, използвани в транзакциите са издадени от резидентни ДПУ. Географски разбивки (както е посочено в приложение III) се отнасят за страната на местоположение на терминалните устройства.
Транзакции чрез терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ с карти, издадени от нерезидентни ДПУ (Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by non-resident PSPs)	Платежни транзакции, изпълнявани на всички терминални устройства, придобити от резидентни ДПУ (т.е. дали терминалните устройства се намират във или извън страната на местоположение на ДПУ) и при които картите, използвани в транзакциите, са издадени от нерезидентни ДПУ. Географски разбивки (както е посочено в приложение III) се отнасят за страната на местоположение на терминалните устройства.
Транзакции чрез терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ с карти, издадени от резидентни ДПУ (Transactions at terminals provided by resident PSPs with cards issued by resident PSPs)	Платежни транзакции, изпълнявани на всички терминални устройства, придобити от резидентни ДПУ (т.е. дали терминалните устройства се намират във или извън страната на местоположение на ДПУ) и при които картите, използвани в транзакциите, са издадени от резидентни ДПУ. Географски разбивки (както е посочено в приложение III) се отнасят за страната на местоположение на терминалните устройства.
Търговец (Merchant)	Лице, което е упълномощено да получава средства в замяна на доставката на стоки и/или услуги и което има споразумение с ДПУ за приемане на тези средства.
Услуга по инициране на плащане (Payment initiation service)	Услугите по инициране на плащане иницират платежни транзакции чрез платежна сметка с връзка към интернет. Услугите се предоставят от трети лица, които сами не издават използваната платежна сметка.
Централна банка (Central bank)	Финансово предприятие и квазикорпорация, чиято основна функция е да емитира валута, да поддържа вътрешната и външната стойност на валутата и да държи всички или част от международните резерви на държавата.
Чек (Cheque)	Писмено нареждане от една страна, т.е. издател, до друга страна, т.е. платец по чек, която обикновено е кредитна институция, с което се иска платецът да заплати определена сума на искане на издателя или на определено от издателя трето лице.

(¹) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

(³) ОВ L 174, 26.6.2013 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ОТЧЕТНИ СХЕМИ

Таблица 1

Институции, предлагащи платежни услуги на НПФИ

(край на период)

	Брой	Стойност
Кредитни институции		
Брой овърнайт депозити (хиляди)	Ниво 0	
в т.ч.:		
Брой овърнайт депозити, свързани чрез интернет/персонални компютри (хиляди)	Ниво 0	
Брой прехвърляеми овърнайт депозити (хиляди)	Ниво 0	
в т.ч.:		
Брой прехвърляеми овърнайт депозити, свързани чрез интернет/персонални компютри (хиляди)	Ниво 0	
Брой платежни сметки	Ниво 0	
Брой сметки за електронни пари	Ниво 0	
Салдо на издадени инструменти за съхранение на електронни пари ⁽¹⁾ (хиляди EUR)		Ниво 0
Институции за електронни пари		
Брой платежни сметки	Ниво 0	
Брой сметки за електронни пари	Ниво 0	
Салдо на издадени инструменти за съхранение на електронни пари ⁽¹⁾ (хиляди EUR)		Ниво 0
Платежни институции		
Брой платежни сметки	Ниво 0	
Други ДПУ и издатели на електронни пари		
Брой платежни сметки	Ниво 0	
Брой сметки за електронни пари	Ниво 0	
Салдо на издадени инструменти за съхранение на електронни пари ⁽¹⁾ (хиляди EUR)		Ниво 0

⁽¹⁾ Салдо на издадени инструменти за съхранение на електронни пари, издадени от издатели на електронни пари.

Таблица 2

Функции на платежна карта

(край на период, първоначални единици)

	Брой
Карти, издадени от резидентни ДПУ	
Карти с функция теглене на пари в брой	Ниво 0

	Брой
Карти с платежна функция (с изключение на карти само с функция електронни пари) <i>в т.ч.:</i>	Ниво 0
Карти с дебитна функция	Ниво 0
Карти със забавена дебитна функция	Ниво 0
Карти с кредитна функция	Ниво 0
Карти с дебитна и/или със забавена дебитна функция	Ниво 0
Карти с кредитна и/или със забавена дебитна функция	Ниво 0
Карти с функция електронни пари	Ниво 0
Карти, по които електронни пари могат да се съхраняват директно	Ниво 0
Карти, които дават достъп до електронни пари, съхранявани по сметки за електронни пари <i>в т.ч.:</i>	Ниво 0
Карти с функция електронни пари, които са били заредени поне веднъж	Ниво 0
Общ брой карти (независимо от броя функции на картата) <i>в т.ч.:</i>	Ниво 0
Карти с комбинирана дебитна функция, функция теглене на пари в брой и функция електронни пари	Ниво 0

Таблица 3

Приемни устройства за платежни карти

(край на период, първоначални единици)

	Брой
Терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ	
Терминални устройства АТМ <i>в т.ч.:</i>	Ниво 3
Терминални устройства АТМ с функция теглене на пари в брой	Ниво 3
Терминални устройства АТМ с функция кредитен превод	Ниво 3
Терминални устройства ПОС <i>в т.ч.:</i>	Ниво 3
Терминални устройства EFTPOS	Ниво 3
Терминални устройства за карти за електронни пари	Ниво 3
Терминални устройства за карти за електронни пари <i>в т.ч.:</i>	Ниво 3
Терминални устройства за зареждане/отнемане на парична стойност на карта за електронни пари	Ниво 3
Терминални устройства, приемащи карти за електронни пари	Ниво 3

Таблица 4

Платежни транзакции с участието на НПФИ

(общо за периода; брой транзакции в милиони; стойност на транзакции в милиони EUR)

	Изпратени		Получени	
	Брой транзакции	Стойност на транзакции	Брой транзакции	Стойност на транзакции
Транзакции по вид платежна услуга				
Кредитни преводи	Ниво 3	Ниво 3	Ниво 2	Ниво 2
Инициирани на хартиен носител	Ниво 1	Ниво 1		
Инициирани електронно	Ниво 1	Ниво 1		
Инициирани по файл/партида	Ниво 1	Ниво 1		
Инициирани на база едно плащане	Ниво 1	Ниво 1		
<i>в т.ч.:</i>				
Извън ЕЗПЕ	Ниво 1	Ниво 1		
Директни дебити	Ниво 3	Ниво 3	Ниво 2	Ниво 2
Инициирани по файл/партида	Ниво 1	Ниво 1		
Инициирани на база едно плащане	Ниво 1	Ниво 1		
<i>В т.ч.:</i>				
Извън ЕЗПЕ	Ниво 1	Ниво 1		
Картови плащания с карти, издадени от резидентни ДПУ (с изключение на карти само с функция електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3		
Плащания с карти с дебитна функция	Ниво 1	Ниво 1		
Плащания с карти със забавена дебитна функция	Ниво 1	Ниво 1		
Плащания с карти с кредитна функция	Ниво 1	Ниво 1		
Плащания с карти с дебитна и/или със забавена дебитна функция	Ниво 1	Ниво 1		
Плащания с карти с кредитна и/или със забавена дебитна функция	Ниво 1	Ниво 1		
Инициирани чрез физическо терминално устройство EFTPOS	Ниво 1	Ниво 1		
Инициирани дистанционно	Ниво 1	Ниво 1		
Платежни транзакции с електронни пари с електронни пари, издадени от резидентно ДПУ	Ниво 3	Ниво 3	Ниво 2	Ниво 2
С карти, по които електронни пари могат да се съхраняват директно	Ниво 1	Ниво 1		
Със сметки за електронни пари	Ниво 1	Ниво 1		
<i>В т.ч.:</i>				
Достъпни чрез карта	Ниво 1	Ниво 1		
Чекове	Ниво 3	Ниво 3	Ниво 2	Ниво 2
Други платежни услуги	Ниво 3	Ниво 3	Ниво 2	Ниво 2
Общо платежни транзакции с участие на НПФИ	Ниво 3	Ниво 3	Ниво 2	Ниво 2

Таблица 5

Платежни транзакции по вид терминално устройство с участието на НПФИ
(общо за периода; брой транзакции в милиони; стойност на транзакции в милиони EUR)

	Брой транзакции	Стойност на транзакции
Транзакции по вид терминално устройство ⁽¹⁾		
а) Транзакции чрез терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ с карти, издадени от резидентни ДПУ	Ниво 3	Ниво 3
<i>в т.ч.:</i>		
Тегления на пари в брой чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Депозити на пари в брой чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Транзакции чрез ПОС (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Зареждане/отнемане на парична стойност на карта за електронни пари	Ниво 3	Ниво 3
Плащане с електронни пари с карти с функция електронни пари	Ниво 3	Ниво 3
б) Транзакции чрез терминални устройства, предоставени от резидентни ДПУ с карти, издадени от нерезидентни ДПУ	Ниво 3	Ниво 3
<i>в т.ч.:</i>		
Тегления на пари в брой чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Депозити на пари в брой чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Транзакции чрез ПОС (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Зареждане/отнемане на парична стойност на карта за електронни пари	Ниво 3	Ниво 3
Плащане с електронни пари с карти с функция електронни пари	Ниво 3	Ниво 3
в) Транзакции чрез терминални устройства, предоставени от нерезидентни ДПУ с карти, издадени от резидентни ДПУ	Ниво 3	Ниво 3
<i>в т.ч.:</i>		
Тегления на пари в брой чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Депозити на пари в брой чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Транзакции чрез ПОС (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 3	Ниво 3
Зареждане/отнемане на парична стойност на карта за електронни пари	Ниво 3	Ниво 3
Плащане с електронни пари с карти с функция електронни пари	Ниво 3	Ниво 3

⁽¹⁾ Географски (Ниво) разбивки са основани на местоположението на терминалното устройство.

Таблица 6

Участие в избрани платежни системи
(край на период, първоначални единици)

	Номер
Платежна система (различна от TARGET2)	
Брой участници	Ниво 1
Директни участници	Ниво 1
Кредитни институции	Ниво 1

	Номер
Централна банка	Ниво 1
Други директни участници	Ниво 1
Публична администрация	Ниво 1
Организации за клиринг и сетълмент	Ниво 1
Други финансови институции	Ниво 1
Други	Ниво 1
Индиректни участници	Ниво 1

Таблица 7

Плащания, обработени от избрани платежни системи

(общо за периода; брой транзакции в милиони; стойност на транзакции в милиони EUR)

	Изпратени	
	Брой транзакции	Стойност на транзакции
Платежна система (различна от TARGET2)		
Общо транзакции	Ниво 4	Ниво 4
Кредитни преводи	Ниво 4	Ниво 4
Инициирани на хартиен носител	Ниво 1	Ниво 1
Инициирани електронно	Ниво 1	Ниво 1
Директни дебити	Ниво 4	Ниво 4
Картови плащания	Ниво 4	Ниво 4
Транзакции чрез АТМ (с изключение на транзакции с електронни пари)	Ниво 4	Ниво 4
Плащане с електронни пари	Ниво 4	Ниво 4
Чекове	Ниво 4	Ниво 4
Други платежни услуги	Ниво 4	Ниво 4
Съотношение на концентрация	Ниво 1	Ниво 1

Географски разбивки

Ниво 0	Ниво 1	Ниво 2	Ниво 3	Ниво 4
Местни	Местни и презгранични – комбинирано	Презгранични	Местни Разбивки по отделни държави за всички държави от Съюза Останал свят	Местни Презгранични

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

**МИНИМАЛНИ СТАНДАРТИ, КОИТО СЛЕДВА ДА БЪДАТ ПРИЛАГАНИ ОТ ДЕЙСТВИТЕЛНАТА СЪВКУПНОСТ
ОТ ОТЧЕТНИ ЕДИНИЦИ**

За да отговорят на изискванията на Европейската централна банка (ЕЦБ) за статистическа отчетност, отчетните единици изпълняват следните минимални стандарти.

1. Минимални стандарти за предаване:

- а) отчитането трябва да бъде навременно и в сроковете, определени от съответната НЦБ;
- б) статистическите отчети се изготвят във форма и формат съгласно техническите изисквания за отчетността, определени от съответната НЦБ;
- в) отчетната единица предоставя на съответната НЦБ информация за връзка с едно или повече лица за контакт;
- г) трябва да бъдат спазени техническите спецификации за предаване на данни на съответната НЦБ.

2. Минимални стандарти за точност:

- а) статистическата информация трябва да бъде вярна: всички линейни ограничения трябва да бъдат спазени (например, общите сборове са равни на сумата от подсборове), и данните между всички отчетни периоди си съответстват;
- б) отчетните единици трябва да могат да представят информация за промените, които се подразбират от предадените данни;
- в) статистическата информация трябва да бъде пълна и в нея не трябва да се допускат постоянни и структурни пропуски; съществуващите непълноти в данните се посочват и обясняват пред съответната НЦБ, а когато е приложимо, се попълват колкото е възможно по-бързо;
- г) отчетните единици трябва да спазват изискванията за закръгляване, определени от съответните НЦБ за техническото предаване на данните.

3. Минимални стандарти за съответствие с понятия:

- а) статистическата информация отговаря на определенията и класификациите, съдържащи се в настоящия регламент;
- б) в случай на отклонения от тези определения и класификации, отчетните единици наблюдават редовно и определят количествено разликата между използваната мярка и мярката, съдържаща се в настоящия регламент;
- в) отчетните единици трябва да могат да обяснят прекъсванията на предадените данни спрямо данните от минали периоди.

4. Минимални стандарти за ревизии:

Следва да се спазват политиката и процедурите за ревизии, определени от ЕЦБ и съответната НЦБ. Ревизии, които се отклоняват от редовните ревизии, се придружават от обяснителни бележки.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 1410/2013 НА КОМИСИЯТА**от 23 декември 2013 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодове и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности

при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.

- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 23 декември 2013 година.

За Комисията,
от името на председателя,

Jerzy PLEWA

Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	IL	153,9
	MA	71,1
	TN	110,9
	TR	117,6
	ZZ	113,4
0707 00 05	AL	99,8
	JO	158,2
	MA	158,2
	TR	148,8
	ZZ	141,3
0709 93 10	MA	80,0
	TR	168,2
	ZZ	124,1
0805 10 20	MA	61,8
	TR	45,3
	ZA	51,6
	ZZ	52,9
0805 20 10	MA	70,5
	ZZ	70,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	35,9
	IL	102,5
	JM	133,9
	MA	69,9
	TR	73,4
	ZZ	83,1
0805 50 10	AR	102,8
	TR	63,2
	ZZ	83,0
0808 10 80	CN	81,7
	MK	33,9
	US	92,0
	ZZ	69,2
0808 30 90	TR	124,7
	US	150,9
	ZZ	137,8

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 1411/2013 НА КОМИСИЯТА

от 23 декември 2013 година

за определяне на вносните мита в сектора на зърнените култури, приложими от 1 януари 2014 година

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕС) № 642/2010 на Комисията от 20 юли 2010 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на вносните мита в сектора на зърнените култури ⁽²⁾, и по-специално член 2, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В член 136, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 се предвижда, че вносното мито за продукти под кодове по КН 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (пшеница мека, за посев), ex 1001 99 00 (висококачествена мека пшеница, различна от тази за посев), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 и 1007 90 00 е равно на интервенционната цена, валидна за тези продукти при вноса, увеличена с 55 %, минус вносната цена CIF, приложима за въпросната доставка. Това мито обаче не може да надхвърля размера на митото в Общата митническа тарифа.
- (2) В член 136, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 се предвижда, че за целите на изчисляването на вносното мито, посочено в параграф 1 от същия член, редовно се определят представителни цени CIF за внос на посочените продукти.

(3) Съгласно член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 642/2010 цената, която трябва да се използва за изчисляване на вносното мито върху продукти по кодове по КН 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (пшеница мека, за посев), ex 1001 99 00 (висококачествена мека пшеница, различна от тази за посев), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 и 1007 90 00, е дневната представителна вносна цена CIF, определена по метода, посочен в член 5 от същия регламент.

(4) Необходимо е да се определят вносни мита за периода, започващ от 1 януари 2014 година, които да са приложими до влизането в сила на ново определяне.

(5) С оглед на необходимостта да се осигури прилагането на дадената мярка възможно най-бързо след предоставянето на актуализираните данни, настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

От 1 януари 2014 година вносните мита в сектора на зърнените култури, посочени в член 136, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, са определени в приложение I към настоящия регламент въз основа на елементите, изложени в приложение II.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 23 декември 2013 година.

За Комисията,
от името на председателя,

Jerzy PLEWA

Генерален директор на генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 187, 21.7.2010 г., стр. 5.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Вносни мита за продуктите, посочени в член 136, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1234/2007, приложими от 1 януари 2014 година

Код по КН	Описание на стоките	Вносно мито ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00	ПШЕНИЦА твърда висококачествена	0,00
1001 11 00		0,00
		0,00
ex 1001 91 20	ПШЕНИЦА мека, за посев	0,00
ex 1001 99 00	ПШЕНИЦА мека висококачествена, различна от тази за посев	0,00
1002 10 00	РЪЖ	0,00
1002 90 00		0,00
1005 10 90	ЦАРЕВИЦА за посев, различна от хибридна	0,00
1005 90 00	ЦАРЕВИЦА, различна от тази за посев ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	СОРГО на зърна, различно от хибрид за посев	0,00
1007 90 00		0,00

⁽¹⁾ Вносителят може, прилагайки член 2, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 642/2010, да се ползва от намаление на митата със:

- 3 EUR/t, ако пристанището на разтоварване се намира в Средиземно море (отвъд Гибралтарския провлак) или в Черно море и ако стоката пристига в Съюза през Атлантическия океан или през Суецкия канал,
- 2 EUR/t, ако пристанището на разтоварване се намира в Дания, Естония, Ирландия, Латвия, Литва, Полша, Финландия, Швеция, Обединеното кралство или на атлантическия бряг на Пиренейския полуостров и ако стоката пристига в Съюза през Атлантическия океан.

⁽²⁾ Вносителят може да ползва фиксирано намаление от 24 EUR/t, когато са изпълнени условията по член 3 от Регламент (ЕС) № 642/2010.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Елементи за изчисляване на митата, определени в приложение I

13.12.2013-20.12.2013

1. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 642/2010:

(EUR/t)

	Мека пшеница ⁽¹⁾	Царевица	Твърда пшеница с високо качество	Твърда пшеница със средно качество ⁽²⁾	Твърда пшеница с ниско качество ⁽³⁾
Борса	Minneapolis	Chicago	—	—	—
Котировка	188,44	122,64	—	—	—
Цена CAF САЩ	—	—	216,96	206,96	186,96
Премия за Залива	—	24,04	—	—	—
Премия за Големите езера	50,52	—	—	—	—

⁽¹⁾ Позитивна премия от 14 EUR/t инкорпорирано (член 5, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 642/2010).⁽²⁾ Негативна премия от 10 EUR/t (член 5, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 642/2010).⁽³⁾ Негативна премия от 30 EUR/t (член 5, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 642/2010).

2. Средни стойности за референтния период, посочен в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 642/2010:

Разходи за наvlo: Мексикански залив — Ротердам: 19,68 EUR/t

Разходи за наvlo: Големите езера — Ротердам: 52,63 EUR/t

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 16 декември 2013 година

за прилагане на Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции

(2013/797/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 291, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции⁽¹⁾, и по-специално член 26, параграф 3 от него,

като има предвид, че:

(1) На 15 октомври 2013 г. Съветът прие Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции.

(2) Планирането и изпълнението на възложените на ЕЦБ задачи следва да се поеме изцяло от вътрешен орган, който се състои от председател и заместник-председател, четирима представители на ЕЦБ и по един представител на националния компетентен орган във всяка участваща държава членка („Надзорен съвет“).

(3) Надзорният съвет следва да бъде съществен орган за изпълнението на надзорните задачи на ЕЦБ — задачи, които досега винаги са били поверени на националните компетентни органи. Поради тази причина на Съвета следва да бъде предоставено правомощието да приема решение за изпълнение за назначаване, *inter alia*, на председател на Надзорния съвет.

(4) В съответствие с член 26, параграф 3 от посочения по-горе регламент и след като изслуша Надзорния съвет, на 22 ноември ЕЦБ представи за одобрение от Европейския парламент предложение за назначаване на председател на Надзорния съвет. Европейският парламент одобри предложението на 11 декември.

(5) Впоследствие на 11 декември 2013 г. ЕЦБ представи на Съвета предложение за назначаване на председател на Надзорния съвет.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Г-жа Danièle NOUY се назначава за председател на Надзорния съвет на Европейската централна банка.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Съставено в Брюксел на 16 декември 2013 година.

За Съвета
Председател
V. JUKNA

⁽¹⁾ ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63.

РЕШЕНИЕ 2013/798/ОВППС НА СЪВЕТА**от 23 декември 2013 година****относно ограничителни мерки срещу Централноафриканската република**

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 29 от него,

като има предвид, че:

- (1) На 16 декември 2013 г. Съветът изрази дълбока загриженост във връзка с положението в Централноафриканската република (ЦАР).
- (2) На 5 декември 2013 г. Съветът за сигурност на ООН прие Резолюция 2127 (2013), с която се налага оръжейно ембарго на Централноафриканската република (ЦАР).
- (3) От страна на Съюза са необходими по-нататъшни действия за изпълнението на определени мерки,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Забранява се продажбата, доставката, трансферът или износът на оръжия и свързани с тях материали от всякакъв вид, включително оръжия и боеприпаси, военни транспортни средства и оборудване, паравоенно оборудване и резервни части за тях, за Централноафриканската република („ЦАР“) от граждани на държавите членки или от територията на държавите членки, или чрез използване на плавателни съдове, плаващи под техен флаг, или чрез техни въздухоплавателни средства, независимо дали същите са с произход от територията на държавите членки или не.

2. Забранява се:

- а) предоставянето на техническа помощ, посреднически услуги и други услуги, включително осигуряване на въоръжен наеман персонал, във връзка с военни дейности и с доставянето, производството, поддържането и използването на оръжия и свързани с тях материали от всякакъв вид, включително оръжия и боеприпаси, военни транспортни средства и оборудване, паравоенно оборудване и резервни части за тях, пряко или непряко на физически или юридически лица, образувания или органи в или за използване в ЦАР;

- б) предоставянето на финансиране или финансова помощ във връзка с военни дейности, включително, по-специално, безвъзмездни средства, заеми и застраховки на експортни кредити, както и застраховане и презастраховане, за продажба, доставка, трансфер или износ на оръжия и свързани с тях материали, или за предоставянето на свързана с тях техническа помощ, посреднически услуги и други услуги, пряко или непряко на лица, образувания или органи в или за използване в ЦАР;

- в) съзнателното и преднамерено участие в дейности, чиято цел или резултат е заобикаляне на забраните по букви а) или б).

Член 2

1. Член 1 не се прилага по отношение на:

- а) продажбата, доставката, трансфера или износа на оръжия и свързани с тях материали, предназначени единствено за подпомагане на или използване от Мисията за укрепване на мира в Централноафриканската република (MISOPAX), Международната мисия за подкрепа под африканско ръководство в ЦАР (MISCA), Интегрираната служба на ООН за изграждане на мира в Централноафриканската република (BINUCA) и звеното за защита към нея, Регионалната работна група (RTF) към Африканския съюз (АС), както и френските сили, разположени в ЦАР;

- б) продажбата, доставката, трансфера или износа на защитни облекла, включително бронебойни жилетки и военни каски, временно изнесени за ЦАР от персонал на ООН, персонал на Съюза или неговите държави членки, от представители на медиите, от хуманитарни работници, от персонал, работещ по програми за развитие, и от свързания с тези дейности персонал, единствено за тяхно лично ползване;

- в) продажбата, доставката, трансфера или износа на малки оръжия и свързани с тях материали, предназначени единствено за използване от международни патрули, отговарящи за сигурността в защитената зона на река Санга на територията на три държави, с цел осигуряване на защита срещу браконьерство, контрабанда със слонова кост и оръжия и други дейности, които противоречат на националните закони на ЦАР или на международните правни задължения на страната;

2. Член 1 не се прилага по отношение на:

- а) продажбата, доставката, трансфера или износа на несмъртоносно военно оборудване, предназначено единствено за хуманитарни или защитни цели, и свързана с него техническа помощ;

б) продажбата, доставката, трансфера или износа на оръжия и друго свързано смъртоносно оборудване за силите за сигурност на ЦАР, предназначени единствено за подпомагане или използване в процеса на реформа на сектора за сигурност (РСС) в ЦАР;

в) продажбата, доставката, трансфера или износа на оръжия и свързани с тях материали, както и на свързана техническа или финансова помощ, включително персонал,

които са предварително одобрени от комитета, създаден съгласно точка 57 от Резолюция 2127 (2013) на Съвета за сигурност на ООН.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 23 декември 2013 година.

За Съвета
Председател
L. LINKEVIČIUS

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 17 декември 2013 година

относно нотификацията от страна на Кралство Испания на преходния национален план, посочен в член 32 от Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността

(нотифицирано под номер C(2013) 9089)

(само текстът на испански език е автентичен)

(2013/799/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването)⁽¹⁾, и по-специално член 32, параграф 5, втора алинея от нея,

като има предвид, че:

(1) В съответствие с член 32, параграф 5, първа алинея от Директива 2010/75/ЕС Кралство Испания представи на Комисията преходния национален план (наричан по-долу „ПНП“) по електронна поща на 21 декември 2012 г.⁽²⁾ и с официално писмо от 28 декември 2012 г., което беше получено от Комисията на 2 януари 2013 година⁽³⁾.

(2) На ПНП е извършена оценка в съответствие с член 32, параграфи 1, 3 и 4 от Директива 2010/75/ЕС и с Решение за изпълнение 2012/115/ЕС на Комисията⁽⁴⁾.

(3) По време на своята оценка на пълнотата на ПНП, представен от Кралство Испания, Комисията установи, че много инсталации, включени в ПНП, не съответстваха на инсталациите, отчетени в отчета за емисиите за 2009 г., представен от Кралство Испания съгласно Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17.

⁽²⁾ Ares(2012)1551138.

⁽³⁾ Ares(2013)146.

⁽⁴⁾ Решение за изпълнение 2012/115/ЕС на Комисията от 10 февруари 2012 г. за определяне на правила относно преходните национални планове, посочени в Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността (ОВ L 52, 24.2.2012 г., стр. 12).

⁽⁵⁾ Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации (ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1).

Комисията установи също така, че за инсталация 5 приносът за постигане на тавана по ПНП на SO₂ за периода 2001—2007 г. е бил изчислен въз основа на минималната степен на десулфуризация, а за периода 2008—2010 г. този принос е определен чрез метода на нормите за допустими емисии, като условията за използване на този подход не са били изпълнени.

(4) Тъй като несъответствията между данните в ПНП и в отчета за емисиите съгласно Директива 2001/80/ЕО затрудни оценката на ПНП, Комисията, в своето писмо от 11 юни 2013 г.⁽⁶⁾, поиска от Кралство Испания да даде разяснения за установените различия. Комисията поиска също от Кралство Испания да преизчисли приноса на инсталация 5 към тавана по ПНП за SO₂.

(5) Кралство Испания предостави допълнителна информация на Комисията с писмо от 28 юни 2013 г.⁽⁷⁾, с която беше дадено разяснение за различията между информацията в ПНП и в отчета за емисиите за 2009 г. съгласно Директива 2001/80/ЕО. Кралство Испания също така посочи в това писмо, че не е имало нужда да се преразглежда приносът на инсталация 5 към тавана по ПНП за SO₂.

(6) След допълнителна оценка на ПНП и след допълнителната информация, предоставена от Кралство Испания, Комисията изпрати второ писмо на Кралство Испания на 19 септември 2013 г.⁽⁸⁾, в което тя потвърди своята позиция по отношение на използването на метода на минималната степен на десулфуризация за изчисляване на приноса на инсталация 5 към таваните по ПНП за SO₂. Освен това Комисията отбеляза, че за инсталация 2 Кралство Испания е използвало норма за допустими емисии на SO₂ от 800 mg/Nm³ за изчисляване на приноса на инсталацията за постигане на тавана по ПНП за 2016 г. въз основа на разпоредбите на член 5, параграф 2 от Директива 2001/80/ЕО, което е счтено от Комисията за неприложимо за тази цел. Комисията също така отбеляза, че при девет инсталации е била използвана норма за допустими емисии на NO_x от 1 200 mg/Nm³ за изчисляване на техния принос за постигане на тавана по

⁽⁶⁾ Ares(2013)1984918.

⁽⁷⁾ Ares(2013)2535734.

⁽⁸⁾ Ares(2013)3085135.

ПНП за 2016 г. въз основа на забележка 2 към таблица В.1 от допълнение В към приложението към Решение за изпълнение 2012/115/ЕС, но не е била предоставена информацията относно съдържанието на летливи вещества в твърдото гориво, използвано в тези инсталации, с която да бъде обосновано прилагането на посочената забележка. Също така Комисията поиска допълнителна информация от Кралство Испания относно мерките, предвидени за всяка една от инсталациите, включени в ПНП, с цел да се гарантира своевременното спазване на нормите за допустими емисии, които ще се прилагат от 1 юли 2020 г. Накрая Комисията поиска от Кралство Испания да ѝ предостави допълнителна информация за инсталациите, които използват няколко вида горива или включват различни видове инсталации, отнасяща се за количествата използвани горива, нормите за допустими емисии на отпадни газове, средния дебит на отпадните газове и коефициентите на преобразуване поотделно за всяко от използваните горива, или за всеки вид инсталации.

- (7) В писмото си от 30 септември 2013 г.⁽¹⁾, допълнено с писмо от 10 октомври 2013 г.⁽²⁾, Кралство Испания отговори на въпросите на Комисията и предостави допълнителни данни. За инсталация 2 Кралство Испания повтори становището си, че не е имало нужда от промяна на използваната норма за допустими емисии на SO_2 , тъй като то счита, че член 5, параграф 2 от Директива 2001/80/ЕО е бил приложим в това отношение. За инсталация 5 Кралство Испания продължи да твърди, че е имало право да използва комбинация от метода на минималната степен на десулфуризация и метода на нормата за допустими емисии. Кралство Испания предостави информацията относно съдържанието на летливи вещества в твърдото гориво, използвано през периода 2001—2010 г. от деветте инсталации, за които нормата за допустими емисии на NO_x от 1 200 mg/Nm^3 е била приложена за изчисляване на тавана за 2016 г., което показва, че само за инсталации 3, 4 и 19 средногодишното съдържание на летливи вещества в използваното твърдо гориво е било под 10 % за всяка от годините от периода между 2001 и 2010 г., докато при инсталации 13, 15, 17, 18, 24 и 25 средногодишното равнище е надхвърляло 10 % в продължение на една или повече години. Кралство Испания заяви, че за всички 9 инсталации средната стойност на съдържанието на летливи вещества в продължение на целия референтен период (2001—2010 г.) е била под стойността, посочена в забележка 2 към таблица В.1 от допълнение В към приложението към Решение за изпълнение 2012/115/ЕС.

- (8) Въз основа на информацията, получена от испанските органи на 30 септември 2013 г. и на 10 октомври 2013 г., Комисията отбеляза, че за инсталациите, използващи няколко вида гориво, за които са предоставени норми за допустими емисии за всички изгаряни горива, а също и за една инсталация, за която

е представена усреднена за всички изгаряни горива норма за допустими емисии, е необходимо да се изясни как са изчислени приносите към общите тавани от тези инсталации, с посочване на нормите за допустими емисии и средногодишния дебит на отпадните газове, използвани за всяко гориво, което се изгаря в тези инсталации.

- (9) След крайната оценка на ПНП, нотифициран от Кралство Испания, изменена в съответствие с допълнителната информация и включваща големите горивни инсталации, изброени в приложение I към настоящото решение, Комисията определи три основни елемента, които не са в съответствие с приложимите разпоредби, както следва:

— в случая с инсталация 2: Комисията счита за неподходящо прилагането на нормата за допустими емисии от 800 mg/Nm^3 за SO_2 за изчисляване на нейния принос за постигане на тавана по ПНП за 2016 г., въз основа на разпоредбите на член 5, параграф 2 от Директива 2001/80/ЕО, тъй като тази норма за допустими емисии не е посочена в член 32, параграф 3, втора алинея от Директива 2010/75/ЕС,

— в случая с инсталация 5: Комисията счита за неподходящ метода за изчисляване на нейния принос за постигане на тавана по ПНП за SO_2 чрез комбинация от подхода на минималната степен на десулфуризация и подхода на нормата за допустими емисии,

— в случая с инсталации 13, 15, 17, 18, 24 и 25: Комисията счита за неподходящо прилагането на нормата за допустими емисии от 1 200 mg/Nm^3 за NO_x за изчисляване на техния принос за постигане на тавана по ПНП за 2016 г., тъй като не са изпълнени условията за прилагане на тази норма за допустими емисии, изложени в забележка 2 към таблица В.1 от допълнение В към приложението към Решение за изпълнение 2012/115/ЕС.

- (10) В допълнение Комисията посочи няколко инсталации в ПНП, за които информацията е все още непоследователна и/или трябва да бъдат допълнени липсващи данни. Пълният списък на липсващите данни и исканията за пояснение е включен в приложение II към настоящото решение.

- (11) Следователно ПНП, нотифициран от Кралство Испания, не следва да бъде приет,

⁽¹⁾ Ares(2013)3145031.

⁽²⁾ Ares(2013)3217081.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Преходният национален план, нотифициран на Комисията от Кралство Испания съгласно член 32, параграф 5 от Директива 2010/75/ЕС на 14 декември 2012 г., който включва големите горивни инсталации, изброени в приложение I към настоящото решение, не е в съответствие с изискванията, установени в член 32, параграфи 1, 3 и 4 от Директива 2010/75/ЕС, и с Решение за изпълнение 2012/115/ЕС на Комисията, и следователно не се приема.

2. Ако Кралство Испания възнамерява да прилага преходен национален план по реда на член 32, параграф 5, то трябва да вземе, в преразгледана версия на плана, всички необходими мерки за решаване на следните елементи:

а) за инсталация 2 — коригиране на нормата за допустими емисии за SO₂, прилагана за изчисляване на нейния принос за постигане на тавана за 2016 г.; инсталацията не отговаря на условията за прилагане на норма за допустими емисии от 800 mg/Nm³ за SO₂ за изчисляване на нейния принос за постигане на тавана по ПНП за 2016 г., въз основа на разпоредбите на член 5, параграф 2 от Директива 2001/80/ЕО, тъй като тази норма за допустими емисии не е посочена в член 32, параграф 3, втора алинея от Директива 2010/75/ЕС;

б) за инсталация 5 — коригиране на метода за изчисляване на нейния принос за постигане на тавана по ПНП за 2016 г. за SO₂; този принос се изчислява за целия период 2001—2010

г. или въз основа на минималната степен на десулфуризация, или въз основа на нормите за допустими емисии;

в) за инсталации 13, 15, 17, 18, 24 и 25 — коригиране на нормите за допустими емисии, прилагани за изчисляване на техния принос за постигане на тавана за NO_x за 2016 г.; за да отговарят инсталациите на условията за прилагане на норма за допустими емисии от 1 200 mg/Nm³, Кралство Испания следва да докаже, че средногодишното съдържание на летливи вещества в използваното в инсталациите твърдо гориво е било под 10 % в референтните години, разглеждани за ПНП;

г) правилно актуализиране на общите тавани на емисиите за всички години, изчислени в съответствие с коригираните стойности, упоменати в предходните точки;

д) изясняване на всички въпроси и допълване на данните, както е посочено в приложение II към настоящото решение.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Кралство Испания.

Съставено в Брюксел на 17 декември 2013 година.

За Комисията

Janez POTOČNIK

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА ИНСТАЛАЦИИТЕ, ВКЛЮЧЕНИ В ПНП

Номер	Наименование на инсталацията в ПНП	Обща номинална входяща топлинна мощност (MW) на 31.12.2010 г.
1	C.T. Litoral I	1 222
2	C.T. Litoral II	1 268
3	C.T. Compostilla I (G2 and 3)	1 332
4	C.T. Compostilla I (G4 and 5)	1 960
5	C.T. As Pontes	3 800
6	C.T. Teruel (Andorra)	3 000
7	C.T. Besós 3 (CTCC)	722
8	C.T. San Roque (G2) (CTCC)	711
9	C.T. Foix	1 315
10	C.T. Los Barrios	1 645
11	C.T. Puente nuevo	976
12	C.T. Tarragona I (CTCC)	676
13	C.T. Anllares	953
14	C.T. La Robla I	691
15	C.T. La Robla II	951
16	C.T. Meirama	1 437
17	C.T. Narcea I	193
18	C.T. Narcea II	459
19	C.T. Narcea III	993
20	C.T. Aboño I	919
21	C.T. Aboño II	1 364
22	C.T. Soto III	830
23	C.T. de Lada 4	986
24	C.T. de Velilla 1	430
25	C.T. de Velilla 2	1 010

Номер	Наименование на инсталацията в ПНП	Обща номинална входяща топлинна мощност (MW) на 31.12.2010 г.
26	Central GICC Puertollano	670
27	San Ciprián I	147
28	San Ciprián II	147
29	San Ciprián III	147
30	Cogecan	93
31	Sniace Co-generation I	126
32	Sniace Co-generation II	126
33	Solal	146
34	Solvay I	376

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПИСКЪ С ДАННИ ПО ЧЛЕН 1, ПАРАГРАФ 2, БУКВА Д)

1. За инсталация 6, която прилага степен на десулфуризация от 92 % през 2016 г.: следва да се предостави разяснение дали са изпълнени условията за прилагане на тази стойност, както са посочени в таблица В3 от допълнение В към приложението към Решение за изпълнение 2012/115/ЕС (преди 1 януари 2001 г. има сключен договор за изграждането на система за десулфуризация на изходящите димни газове или на оборудване за добавяне на варовик, и работите по инсталирането са започнали).
2. За инсталации 1, 2, 3, 4, 6, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 30 и 34: следва да се предостави разяснение как са изчислени приносите от тези инсталации към общите тавани по ПНП.
3. За инсталация 34: данни за дебита на отпадните газове за всяко гориво, изгаряно в тази инсталация, се предоставят отделно.

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 18 декември 2013 година

относно финансовото участие от Съюза за 2013 г. за покриване на разходите, извършени от Франция, Нидерландия, Германия, Португалия и Испания за борба с вредителите по растенията или растителните продукти

(нотифицирано под номер C(2013) 8999)

(само текстовете на испански, немски, нидерландски, френски и португалски език са автентични)

(2013/800/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността ⁽¹⁾, и по-специално член 23, параграфи 5 и 6 от нея,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 22 от Директива 2000/29/ЕО държавите членки могат да получат от Съюза финансови средства за фитосанитарен контрол за покриване на разходите, пряко свързани с необходимите мерки, които са били предприети или се планира да бъдат предприети за целите на борбата с вредители, въведени от трети държави или от други области в Съюза, за да бъдат унищожени или в случай че това не е възможно — да се спре разпространението им.
- (2) Германия представи три искания за финансово участие. Първото е подадено на 30 април 2013 г. и е свързано с мерките за унищожаване или спиране на разпространението на *Diabrotica virgifera* в Райнланд-Пфалц, предприети през 2012 г. Огнището на зараза с посочения вредител бе установено в този район през август и септември 2012 г.
- (3) Второто е подадено на 30 април 2013 г. и е свързано с мерките за борба с *Anoplophora glabripennis* в Северен Рейн-Вестфалия, предприети в периода от август 2011 г. до август 2012 г. Огнището на зараза с посочения вредител бе установено в този район през 2009 г.
- (4) Третото искане на Германия бе подадено на 24 април 2013 г. и е свързано с мерките за унищожаване или спиране на разпространението на *Diabrotica virgifera* в Баден-Вюртемберг, предприети през 2012 г. Огнищата на зараза с посочения вредител бяха установени в различни селски и градски райони на посочената провинция (Алб-Донаукрайс, Биберих, Брайсгау-Хохшварцвалд, Емендинген, Карлсруе, Констанц, Лйоррах, Рашат и Равенсбург) през различни години — 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2012 г. Мерките, предприети през посочените години, също са били предмет на съфинансиране през 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2012 г.
- (5) На 17 април 2013 г. Испания представи четири искания за финансово участие. Първото е свързано с предприетите през 2012 г. мерки за борба с *Bursaphelenchus xylophilus* под формата на засилени инспекции в четирите автономни области, граничещи с Португалия.
- (6) Второто искане на Испания е свързано с мерките за борба с *Bursaphelenchus xylophilus* в Галисия, които са били предприети или се планира да бъдат предприети през 2013 г. Огнището на зараза с посочения вредител бе установено в района Ас Невес през 2010 г.
- (7) Третото искане е свързано с мерките за борба с *Potamogeton amplifolius* в Каталония, които са били предприети или се планира да бъдат предприети през 2013 г. Огнището на зараза с посочения вредител бе установено през 2010 г.
- (8) Четвъртото искане на Испания е свързано с мерките за борба с *Bursaphelenchus xylophilus* в Естремадура, които са били предприети или се планира да бъдат предприети през 2013 г. Огнището на зараза с посочения вредител бе установено през 2012 г. в района Валверде дел Фресно.
- (9) На 30 април 2013 г. Франция представи две искания за финансово участие. Първото е свързано с мерките за борба с *Anoplophora glabripennis* в Елзас, които са били предприети или се планира да бъдат предприети в периода от юли 2012 г. до ноември 2013 г. Във Франция бяха предприети мерки, тъй като през юли 2011 г. бе установено наличието на посочения вредител в граничната област с Германия.
- (10) Второто искане е свързано с мерките за борба с *Rhyacionia ferruginea* в област Прованс-Алпи-Лазурен бряг (PACA), които са били предприети или се планира да бъдат предприети в периода от октомври 2012 г. до септември 2013 г. Първоначалните огнища на зараза с посочения вредител бяха установени през 2009 г. Мерките, предприети през периода от септември 2009 г. до септември 2012 г., също са били предмет на съфинансиране през 2010 г. и 2012 г.
- (11) На 30 април 2013 г. Нидерландия подаде искане за финансово участие. Искането е свързано с мерките за борба с *Anoplophora glabripennis* в района на Винтерсвейк, предприети в периода от юли до октомври 2012 г. Появата на посочения вредител бе установена на 10 юли 2012 г.

⁽¹⁾ ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1.

- (12) На 30 април 2013 г. Португалия подаде две искания за финансово участие, свързани с мерките, предприети за борба с *Bursaphelenchus xylophilus*. Първото е свързано с мерките, които са били предприети или се планира да бъдат предприети през 2013 г. и 2014 г. в континенталната част от територията на Португалия в буферната зона на границата с Испания.
- (13) Второто искане на Португалия засяга изключително мерките, предприети през 2013 г. по отношение на термичната обработка на дървесина или дървен опаковъчен материал в област Сетубал. Мерките, предприети през 2010 г., 2011 г. и 2012 г., също са били предмет на съфинансиране през 2011 г. и 2012 г.
- (14) В своите искания Германия, Испания, Франция, Нидерландия и Португалия посочват, че са изготвили свои програми за действие за унищожаването или спирането на разпространението на посочените по-горе вредители, въведени в тяхна територия. В програмите са определени целите, които да бъдат постигнати, мерките, които да бъдат предприети, тяхната продължителност и разходите по тях.
- (15) Всички посочени по-горе мерки представляват различни видове мерки за фитосанитарен контрол, в т.ч. унищожаване на заразени дървета или култури, прилагане на продукти за растителна защита, хигиенни техники, инспекции и изследвания, извършени официално или по официално искане за мониторинг на наличието или степента на заразяване със съответните вредители, както и замяна на унищожените растения, по смисъла на член 23, параграф 2, букви а), б) и в) от Директива 2000/29/ЕО.
- (16) Германия, Испания, Франция, Нидерландия и Португалия подадоха заявления за финансово участие от Съюза във връзка с посочените искания в съответствие с изискванията, установени в член 23 от Директива 2000/29/ЕО, и по-специално параграфи 1 и 4 от нея, и в съответствие с Регламент (ЕО) № 1040/2002 на Комисията ⁽¹⁾.
- (17) Техническата информация, предоставена от Германия, Испания, Франция, Нидерландия и Португалия, позволи на Комисията да направи прецизен и обстоен анализ на ситуацията. Комисията заключи, че условията за предоставяне на финансово участие от страна на Съюза, установени по-специално в член 23 от Директива 2000/29/ЕО, са изпълнени. Поради това е целесъобразно да бъде предоставено финансово участие от страна на Съюза за покриване на разходите по посочените искания.
- (18) Мерките и разходите, които са допустими за финансово участие от страна на Съюза, бяха ясно посочени в писмо от 25 май 2012 г. от ГД „Здравеопазване и политика за потребителите“ на Комисията до ръководителите на фитосанитарните служби на държавите членки.
- (19) В съответствие с член 23, параграф 5, втора алинея от Директива 2000/29/ЕО финансовото участие от страна на Съюза може да покрие до 50 % от допустимите разходи за мерки, които са били предприети в срок от не повече от две години след датата на установяване на появата на вредител, или за мерки, които са предвидени за този срок. В съответствие с трета алинея от същия член обаче този срок може да бъде удължен до четири години, ако се установи, че целта на мерките ще бъде постигната в рамките на приемлив допълнителен период, като в този случай делът на финансовото участие от страна на Съюза намалява прогресивно през съответните години.
- (20) Предвид заключенията от проведеното в периода от 24 до 26 юни 2013 г. заседание на работната група на Комисията за фитосанитарна оценка относно оценката на посочените искания, целесъобразно е двегодишният срок за съответните искания да се удължи, като в същото време делът на финансовото участие от страна на Съюза за посочените мерки се намали на 45 % от допустимите разходи за третата година и на 40 % за четвъртата година на посочените искания.
- (21) Следователно финансовото участие от страна на Съюза до 50 % от допустимите разходи следва да се прилага за следните искания: Германия — Баден-Вюртемберг, *Diabrotica virgifera*, селските райони на Алб-Донаукрайс, Биберах, Карлсруе, Рашат и Равенсбург (2012 г.), Германия — *Diabrotica virgifera*, Райнланд-Пфалц (2012 г.), Испания — Естремадура, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013 г.), Франция — *Anoplophora glabripennis*, (от ноември 2012 г. до октомври 2013 г.), Нидерландия — *Anoplophora glabripennis*, района на Винтерсвейк (от юли до октомври 2012 г.).
- (22) Следователно финансовото участие от страна на Съюза до 45 % от допустимите разходи следва да се прилага за следните искания: Германия — *Anoplophora glabripennis* (от август 2011 г. до август 2012 г.), Германия — Баден-Вюртемберг, *Diabrotica virgifera*, селските райони на Брайсгау-Хохшварцвалд и град Фрайбург (2012 г.), тъй като съответните мерки вече са били предмет на финансово участие от страна на Съюза съгласно решения 2011/868/ЕС ⁽²⁾ и 2012/789/ЕС ⁽³⁾ за първите две години от тяхното прилагане.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1040/2002 на Комисията от 14 юни 2002 г. относно създаване на подробни правила за прилагане на разпоредбите във връзка с отпускане на финансова подкрепа от Общността за фитосанитарен контрол и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2051/97 (ОВ L 157, 15.6.2002 г., стр. 38).

⁽²⁾ Решение за изпълнение 2011/868/ЕС на Комисията от 19 декември 2011 г. относно финансовото участие от страна на Съюза за 2011 г. за покриване на разходите, направени от Германия, Испания, Италия, Кипър, Малта, Нидерландия и Португалия за борба с вредителите по растенията или растителните продукти (ОВ L 341, 22.12.2011 г., стр. 57).

⁽³⁾ Решение за изпълнение 2012/789/ЕС на Комисията от 14 декември 2012 г. относно финансовото участие на Европейския съюз за 2012 г. в съответствие с Директива 2000/29/ЕО на Съвета за покриване на разходите, направени от Германия, Испания, Франция, Италия, Кипър, Нидерландия и Португалия за борба с вредителите по растенията или растителните продукти (ОВ L 348, 18.12.2012 г., стр. 22).

- (23) Освен това следва да се прилага финансово участие от страна на Съюза до 40 % за четвъртата година за следните искания: Германия — Баден-Вюртемберг, *Diabrotica virgifera*, селските райони на Емендинген, Льоррах и Констанц (2012 г.), Испания — Каталония, *Pomacea insularum* (2013 г.), Испания — Галисия, *Bursaphelenchus xylophilus* (2013 г.), Франция — *Rhynchophorus ferrugineus* (от октомври 2012 г. до септември 2013 г.), Португалия — *Bursaphelenchus xylophilus*, област Сетубал (2013 г.), тъй като мерките вече са били предмет на финансово участие от страна на Съюза съгласно Решение 2010/772/ЕС на Комисията⁽¹⁾ (Германия, Испания — *Pomacea insularum*, Франция и Португалия), решения за изпълнение 2011/868/ЕС (Германия, Испания и Португалия) и/или 2012/789/ЕС (Германия, Испания, Франция и Португалия) за първите три години от тяхното прилагане.
- (24) В съответствие с член 23, параграф 6, първа и втора алинея от Директива 2000/29/ЕО може да се предприемат по-нататъшни действия предвид развитието на ситуацията в Съюза и да се вземе решение за отпускане на финансови средства от Съюза за такива по-нататъшни действия. Посочените действия трябва да бъдат обвързани с определени изисквания или допълнителни условия, ако те са необходими за постигането на съответните цели. Освен това, в съответствие с член 23, параграф 6, трета алинея, в случай че такива по-нататъшни действия по същество са предвидени за защита на територии на Съюза, различни от тази на засегнатата държава членка, може да бъде взето решение финансовото участие от Съюза да покрива повече от 50 % от разходите.
- (25) При съфинансирането на действия срещу *Bursaphelenchus xylophilus* в Португалия максималният срок от четири години, установен в член 1, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 1040/2002, е изтекъл от 2012 г. Предвид голямото значение обаче на *Bursaphelenchus xylophilus* за иглолистните растения и дървен материал, бързината, с която болестта се разпространява, близостта на Испания до областта, обозначена в Португалия за посочения вредител, и възможното отражение върху горите в Съюза и международната търговия с дървен материал е необходимо да се предприемат по-нататъшни действия, за да се постигне целта за фитосанитарна защита на територията на Съюза — както в Португалия, така и в други държави членки. Посочените действия следва да се отнасят за мерки, предприети от Португалия в буферната зона, граничеща с Испания. Поради това съфинансирането на посочените по-нататъшни действия следва да се прилага за искането на Португалия за 2013 г. и 2014 г. за мерки за борба с *Bursaphelenchus xylophilus* в буферната зона, граничеща с Испания. Освен това е целесъобразно да се определи по-висок дял на финансово участие от страна на Съюза, и по-конкретно 75 %, тъй като се смята, че посочените действия имат за цел основно да защитят частта от територията на Съюза, различна от Португалия.
- (26) Испания е провела засилени инспекции за *Bursaphelenchus xylophilus* в граничната област с Португалия — в автономни области Андалусия, Кастилия и Леон, Естремадура и Галисия, като е обхванала области, които не са обозначени за посочения вредител. Посочените инспекции имат за цел засилен надзор с цел ранно откриване и унищожаване на вредителя в посочените области с оглед защитата на останалата част от територията на Съюза. Испания вече е заделила значителни ресурси за овладяване на две изолирани огнища на зараза с *Bursaphelenchus xylophilus* в Естремадура и Галисия. Смята се, че посочените действия имат за цел основно да защитят територията на Испания, както и територии на Съюза, различни от Испания, предвид голямото значение на *Bursaphelenchus xylophilus* за иглолистните растения и дървен материал, бързината, с която болестта се разпространява, и възможното отражение върху горите в Съюза и международната търговия с дървен материал. Поради това е целесъобразно за съответното искане да се определи по-висок дял на финансово участие от страна на Съюза, и по-конкретно 75 %.
- (27) През април 2013 г. при работно посещение от Хранителната и ветеринарна служба на Комисията (по-нататък „FVO“) бяха установени редица недостатъци при прилагането на спешните мерки на Съюза срещу *Bursaphelenchus xylophilus*, приети в съответствие с Решение за изпълнение 2012/535/ЕС на Комисията⁽²⁾. Посочените недостатъци се отнасят за мерките, предприети от Португалия в буферната зона, граничеща с Испания. По-специално отсичането, отстраняването и унищожаването на дървета — гостоприемници на нематода по боровата дървесина, които са мъртви, в лошо здравословно състояние или са разположени в области, засегнати от пожари или бури, не са били извършени в срока, определен с Решение за изпълнение 2012/535/ЕС. Като се отбелязва фактът, че поради същите причини с решения 2011/868/ЕС и 2012/789/ЕС Комисията реши да приложи намален дял на съфинансиране за подобни искания през 2011 г. и 2012 г., изглежда целесъобразно съфинансирането във връзка с посочените действия да бъде намалено допълнително. Посоченото намаление следва да бъде пропорционално на срока, за който при работното си посещение FVO е установила неправилно прилагане на мерките на Съюза, а именно за първото тримесечие на 2013 г.
- (28) В съответствие с член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета⁽³⁾ фитосанитарните мерки се финансират от Европейския фонд за гарантиране на земеделието. За целите на финансовия контрол на посочените мерки следва да се прилагат членове 9, 36 и 37 от горепосочения регламент.
- ⁽¹⁾ Решение 2010/772/ЕС на Комисията от 14 декември 2010 година относно финансовото участие на Съюза за 2010 г. в покриването на разходите, извършени от Германия, Испания, Франция, Италия, Кипър и Португалия за борба с вредителите по растенията или растителните продукти (ОВ L 330, 15.12.2010 г., стр. 9).
- ⁽²⁾ Решение за изпълнение 2012/535/ЕС на Комисията от 26 септември 2012 г. относно спешни мерки за предотвратяване на разпространението в рамките на Съюза на *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle et al. (нематод по боровата дървесина) (ОВ L 266, 2.10.2012 г., стр. 42).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 г. относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 1).

- (29) В съответствие с член 84 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и член 94, параграф 1 от Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията ⁽²⁾, поемането на задължение за разходи от бюджета на Съюза се предхожда от решение за финансиране, прието от институцията, на която са делегирани правомощия, което съдържа съществителните елементи на предполагащото извършване на разходи действие.
- (30) Настоящото решение представлява решение за финансиране за разходите, предвидени в исканията за съфинансиране, представени от държавите членки.
- (31) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния фитосанитарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Въз основа на исканията, подадени от държавите членки и анализирани от Комисията, се одобрява предоставянето на финансово участие от страна на Съюза за 2013 г. за покриване на разходите, извършени от Германия, Испания, Франция, Нидерландия и Португалия, свързани с необходимите мерки, определени в член 23, параграф 2, букви а), б) и в) от Директива 2000/29/ЕО, и предприети за борба с вредителите, включени в изброените в приложение I искания.

2. Въз основа на исканията, подадени от Испания и Португалия и анализирани от Комисията, се одобрява предоставянето на финансово участие от страна на Съюза за 2013 г. за покриване на разходите, извършени от посочените държави членки, свързани с по-нататъшни действия, определени в член 23, параграф 6, за борба с *Bursaphelenchus xylophilus*, включен в изброените в приложение II искания.

Член 2

Общият размер на посоченото в член 1, параграфи 1 и 2 финансово участие от страна на Съюза е 7 713 355,31 EUR.

Максималният размер на финансовото участие от страна на Съюза за всяко едно от исканията е посочен съответно в приложение I или II.

Член 3

Финансовото участие от страна на Съюза, посочено в приложения I и II, се изплаща при следните условия:

- а) съответната държава членка е предоставила доказателства за предприетите мерки в съответствие с разпоредбите, установени в Регламент (ЕО) № 1040/2002;
- б) съответната държава членка е подала искане за плащане до Комисията в съответствие с член 5 от Регламент (ЕО) № 1040/2002.

Изплащането на финансовото участие не засяга проверките, извършвани от Комисията в съответствие с член 23, параграф 8, втора алинея, член 23, параграф 10 и член 24 от Директива 2000/29/ЕО.

Финансовото участие от страна на Съюза няма да бъде изплатено, ако искането за плащане, посочено в буква б), е подадено след 31 октомври 2014 г. По изключение за мерките, които Португалия предприеме в буферната зона с Испания на по-късен етап през 2014 г., срокът за подаване на посоченото искане е 31 октомври 2015 г.

Член 4

Адресати на настоящото решение са Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Кралство Нидерландия и Португалската република.

Съставено в Брюксел на 18 декември 2013 година.

За Комисията

Tonio BORG

Член на Комисията

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 на Комисията от 29 октомври 2012 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ L 362, 31.12.2012 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИСКАНИЯ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛЕН 23, ПАРАГРАФ 5 ОТ ДИРЕКТИВА 2000/29/ЕО, КОИТО СА ПРЕДМЕТ НА ФИНАНСОВО УЧАСТИЕ ОТ СТРАНА НА СЪЮЗА

Раздел I

Искания, за които финансовото участие от страна на Съюза съответства на 50 % от допустимите разходи

Държава членка	Вредители, с които се води борба	Засегнати растения	Година	г.	Допустими разходи, включително постоянни разходи (EUR)	Максимален размер на участието от страна на Съюза (EUR)
Германия, Райнланд-Пфалц	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1	37 925,05	18 962,52
Германия, Баден-Вюртемберг, селския район на Алб-Донаукрайс, Биберах, Карлсруе и Равенсбург (година 1 от мерките), Рашат (година 2 от мерките)	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	1 или 2	76 335,15	38 167,58
Испания, Естремадура (огнище на зараза от 2012 г.)	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Иглолистни дървесни видове	2013	2	873 501,52	436 750,76
Франция, Елзас	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Различни дървесни видове	От ноември 2012 г. до октомври 2013 г.	2	157 334,94	78 667,47
Нидерландия, Винтерсвейк	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Различни дървесни видове	От юли до октомври 2012 г.	1	389 548,48	194 774,24

Раздел II

Искания, за които делът на финансовото участие от страна на Съюза се различава поради прилагането на принципа за прогресивно намаляване

Държава членка	Вредители, с които се води борба	Засегнати растения или растителни продукти	Година	г.	Допустими разходи, включително постоянни разходи (EUR)	Дял (%)	Максимален размер на участието от страна на Съюза (EUR)
Германия, Баден-Вюртемберг, селския район на Брайсгау-Хохшварцвалд и град Фрайбург	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	3	17 716,79	45	7 972,56
Германия, Баден-Вюртемберг, селските райони на Емендинген, Льоррах и Констанц	<i>Diabrotica virgifera</i>	<i>Zea mays</i>	2012	4	48 067,72	40	19 227,09
Германия, Северен Рейн-Вестфалия	<i>Anoplophora glabripennis</i>	Различни дървесни видове	8.2011 г. — 8.2012 г.	3	156 536,72	45	70 441,52

Държава членка	Вредители, с които се води борба	Засегнати растения или растителни продукти	Година	г.	Допустими разходи, включително постоянни разходи (EUR)	Дял (%)	Максимален размер на участието от страна на Съюза (EUR)
Испания, Каталония	<i>Pomacea insularum</i>	<i>Oryza sativa</i>	2013	4	1 685 969,84	40	674 387,93
Испания, Галисия	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Иглолистни дървесни видове	2013	4	1 632 820	40	653 128
Франция, регион Прованс-Алпи-Лазурен бряг (PACA)	<i>Rhynchophorus ferrugineus</i>	<i>Palmaceae</i>	От октомври 2012 г. до септември 2013 г.	4	476 231,32	40	190 492,52
Португалия, района на Сетубал, термична обработка	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Дървесина и дървен опаковъчен материал	2013	4	35 845	40	14 338

Легенда: г. = година на изпълнение на мерките, посочени в искането.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ИСКАНИЯ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛЕН 23, ПАРАГРАФ 6 ОТ ДИРЕКТИВА 2000/29/ЕО, КОИТО СА ПРЕДМЕТ НА ФИНАНСОВО УЧАСТИЕ ОТ СТРАНА НА СЪЮЗА

Държава членка	Вредители, с които се води борба	Засегнати растения или растителни продукти	Година	г.	Допустими разходи, включително постоянни разходи (EUR)	Дял (%)	Максимален размер на участието от страна на Съюза (EUR)
Испания Програма за засилени инспекции по границата с Португалия	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Иглолистни дървесни видове	2012	1	533 935,71	75	400 451,75
Португалия, Континенталната част на Португалия, буферна зона на границата с Испания	<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>	Иглолистни дървесни видове	2013 и 2014	1 и 2	6 554 124,50 EUR (= 7 490 428 EUR × 87,5 %, т.е. с намаление от 12,5 %, които съответстват линейно на един тримесър от 2013 г. от осем за двете години)	75	4 915 593,37

Легенда: г. = година на изпълнение на мерките, посочени в искането.

Общ размер на участието на Съюза (EUR)	7 713 355,31
--	--------------

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 23 декември 2013 година****за създаване на Изпълнителна агенция за иновации и мрежи и за отмяна на Решение 2007/60/ЕО,
изменено с Решение 2008/593/ЕО**

(2013/801/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

и я натовари с управлението на дейностите на Общността в областта на трансевропейската транспортна мрежа.

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета от 19 декември 2002 г. относно установяването на статута на изпълнителните агенции, отговарящи за някои задачи по управлението на програмите на Общността ⁽¹⁾, и по-специално член 3 от него,

като има предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 58/2003 оправомощава Комисията да делегира правомощия на изпълнителните агенции за цялостно или частично изпълнение на програма или проект на Съюза, от нейно име и на нейна отговорност.
- (2) Целта на оправомощаването на изпълнителни агенции е да се даде възможност на Комисията да се съсредоточи върху основните си дейности и функции, които не могат да бъдат възложени външно, без при това да се изгуби контролът върху или крайната отговорност за дейностите, управлявани от тези изпълнителни агенции.
- (3) Делегирането на свързаните с изпълнението на дадена програма задачи на изпълнителна агенция изисква ясно разграничение между етапа на програмиране, където се изисква голяма степен на свобода на преценката при избора на варианти въз основа на политически съображения, което се осъществява от Комисията, и етапа на изпълнение на програмата, което следва да бъде поверено на изпълнителната агенция.
- (4) С Решение 2007/60/ЕО ⁽²⁾ Комисията създаде Изпълнителната агенция за трансевропейска транспортна мрежа

- (5) Впоследствие Комисията удължи периода на работа на Изпълнителната агенция за трансевропейска транспортна мрежа с Решение 2008/593/ЕО ⁽³⁾ и определи наново нейните цели и задачи, така че тя да поеме отговорност също и за усвояването на финансовата помощ от бюджета на трансевропейската транспортна мрежа по многогодишната финансова рамка за 2007—2013 г.
- (6) Изпълнителната агенция за трансевропейска транспортна мрежа доказва добрата си организация с ефективното и ефикасно изпълнение на възложените ѝ задачи в съответствие с правната рамка, уреждаща нейните дейности. Междинната оценка на Агенцията показва, че тя притежава стабилни показатели за производителност и осъществява своето техническо и финансово управление по начин, удовлетворителен за заинтересованите страни. Агенцията успешно допринесе за изпълнението на програмата за трансевропейски транспортни мрежи и позволи на Комисията да се съсредоточи върху своята политика и институционалните си задачи и да подобри управлението им. Междинната оценка показва също, че Агенцията е по-ефективна от гледна точка на разходите за управление на програмата за трансевропейска транспортна мрежа в сравнение със сценария за вътрешно управление от Комисията. Икономиите в резултат на делегирането на функции на агенцията са били оценени на около 8,66 милиона евро за периода от 2008 до 2015 г.
- (7) В съобщението си от 29 юни 2011 г. „Бюджет за стратегията „Европа 2020““ ⁽⁴⁾ Комисията предложи да се използва възможността за по-широко използване на съществуващите изпълнителни агенции за изпълнението на програми на Съюза в многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г.
- (8) Анализът на разходите и ползите, извършен в съответствие с член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003, показва, че делегирането на управлението на част от програмата в областта на транспорта, енергетиката и

⁽¹⁾ ОВ L 11, 16.1.2003 г., стр. 1.⁽²⁾ Решение 2007/60/ЕО на Комисията от 26 октомври 2006 г. за създаване на Изпълнителна агенция за трансевропейска транспортна мрежа съгласно Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета (ОВ L 32, 6.2.2007 г., стр. 88).⁽³⁾ Решение 2008/593/ЕО на Комисията от 11 юли 2008 г. за изменение на Решение 2007/60/ЕО по отношение на промяната на задачите и периода на работа на Изпълнителната агенция за трансевропейска транспортна мрежа (ОВ L 190, 18.7.2008 г., стр. 35).⁽⁴⁾ COM(2011) 500 окончателен.

телекомуникациите на Механизма за свързване на Европа⁽¹⁾, както и на части от научноизследователската дейност по програмата „Хоризонт 2020“⁽²⁾ на Изпълнителната агенция за трансевропейската транспортна мрежа ще направи изпълнението на такива програми ефикасно при по-ниски разходи в сравнение с вътрешното управление от Комисията. Подобно делегиране на управлението на програми на Агенцията се очаква да доведе до печалби от повишената ефикасност от порядъка на 54 милиона евро за многогодишната финансова рамка за периода 2014—2020 г. Анализът също така показва, че обединяването на управлението на инфраструктурата и изследователските проекти в областта на транспорта и енергетиката в една и съща агенция би довело до значителни икономии от мащаба и синергии между тези дейности. Удължаването на мандата на Агенцията би позволило на Комисията и заинтересованите страни да се възползват от предлаганите от Агенцията експертни познания, както и висококачественото управление на програми и предоставяне на услуги. Това също така би осигурило непрекъснатост на стопанската дейност на бенефициентите на програмата за трансевропейски транспортни мрежи и висока степен на видимост на Съюза като инициатор на програмите, управлявани от Агенцията. Освен това анализът показва, че за програмите на трансевропейската транспортна мрежа⁽³⁾ и Марко Поло⁽⁴⁾ връщането към вътрешно управление би се отразило негативно и би довело до загуба на ефикасност.

(9) За да се придаде съгласуван облик на изпълнителните агенции, доколкото е възможно, Комисията групира работата по тематични области на политиката при разработването на техните нови мандати.

(10) Новата агенция следва да притежава разширен мандат за управлението на части от следните програми:

— новата програма Механизъм за свързване на Европа; управлението на тази програма включва изпълнението на технически проекти, които не предполагат вземането на политически решения, и изисква високо ниво на техническа и финансова компетентност по време на целия проектен цикъл,

— части от част III „Обществени предизвикателства“ на специфичната програма „Хоризонт 2020“;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1316/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на Механизъм за свързване на Европа (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 129).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1291/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за установяване на „Хоризонт 2020“ — Рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014—2020 г.) (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 104); и Решение 2013/743/ЕС на Съвета от 3 декември 2013 г. за създаване на специфичната програма за изпълнение на „Хоризонт 2020“ — Рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014—2020 г.) (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 965).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 680/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за установяване на общи правила за отпускане на финансова помощ от Общността в областта на трансевропейските транспортни и енергийни мрежи (ОВ L 162, 22.6.2007 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1692/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. за въвеждане на втората програма „Марко Поло“ за предоставяне на финансова помощ от Общността за подобряване на екологичните постижения в системата на товарния транспорт („Марко Поло II“) (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 1).

управлението на тази програма включва изпълнението на технически проекти, които не предполагат вземането на политически решения, и изисква високо ниво на техническа и финансова компетентност по време на целия проектен цикъл,

— задачите, наследени от програмата за трансевропейска транспортна мрежа, които вече бяха делегирани на Изпълнителната агенция за трансевропейска транспортна мрежа по многогодишната финансова рамка за периода 2000—2006 г. (считано от 2007 г.) и многогодишната финансова рамка за периода 2007—2013 г.; управлението на тази програма включва изпълнението на технически проекти, които не предполагат вземането на политически решения, и изисква високо ниво на техническа и финансова компетентност по време на целия проектен цикъл,

— задачите, наследени от програмата „Марко Поло“, които се управляваха от Изпълнителната агенция за конкурентоспособност и иновации по многогодишната финансова рамка за периода 2007—2013 г.; управлението на тази програма включва изпълнението на технически проекти, които не предполагат вземането на политически решения, и изисква високо ниво на техническа и финансова компетентност по време на целия проектен цикъл.

(11) За да се осигури съгласуването прилагане във времето на настоящото решение и на съответните програми, е необходимо да се гарантира, че Агенцията изпълнява своите задачи, свързани с изпълнението на тези програми, в зависимост от приемането им и от датата на влизането им в сила.

(12) Следва да се създаде Изпълнителна агенция за иновации и мрежи. Тя следва да замени и наследи Изпълнителната агенция за трансевропейска транспортна мрежа, създадена с Решение 2007/60/ЕО, изменено с Решение 2008/593/ЕО. Тя следва да работи в съответствие с общия статут, установен с Регламент (ЕО) № 58/2003.

(13) Решение 2007/60/ЕО и Решение 2008/593/ЕО следва да бъдат отменени и следва да се предвидят преходни разпоредби.

(14) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета за изпълнителните агенции,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Създаване

С настоящото се създава Изпълнителна агенция за иновации и мрежи (наричана по-долу „Агенцията“) за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2024 г.

Уставът на Агенцията се урежда от Регламент (ЕО) № 58/2003.

Тя заменя и наследява Изпълнителната агенция за трансевропейска транспортна мрежа, създадена с Решение 2007/60/ЕО, изменено с Решение 2008/593/ЕО.

Член 2

Седалище

Седалището на агенцията е в Брюксел.

Член 3

Цели и задачи

1. Агенцията отговаря за управлението на определени направления на следните програми на Съюза:

- а) Механизъм за свързване на Европа;
- б) част III „Обществени предизвикателства“ на специфичната програма „Хоризонт 2020“.

Настоящият параграф се прилага в зависимост от влизането в сила на всяка от тези програми и от датата на влизането им в сила.

2. С настоящото на Агенцията се поверява управлението на задачите, наследени от следните програми:

- а) Трансевропейски транспортни мрежи;
- б) програма „Марко Поло“.

3. Агенцията отговаря за следните задачи по изпълнението на частите от програмите на Съюза, посочени в параграфи 1 и 2:

- а) управлението на някои етапи от изпълнението на програмите и някои фази от цикъла на специфични проекти въз основа на съответните работни програми, приети от Комисията, когато Комисията я е оправомощила за това в акта за делегиране;
- б) приемането на инструментите за изпълнение на бюджета за приходите и разходите и осъществяването на всички операции, необходими за управлението на програмата, когато Комисията я е оправомощила за това в акта за делегиране;
- в) предоставянето на подкрепа при изпълнението на програмите, когато Комисията я е оправомощила за това в акта за делегиране.

Член 4

Срок на назначенията

1. Членовете на управителния комитет се назначават за срок от 2 години.

2. Директорът се назначава за срок от 5 години.

Член 5

Контрол и отчет на изпълнението

Агенцията подлежи на контрол от Комисията и редовно докладва за напредъка по изпълнението на програмите, които са ѝ поверени, съгласно условията и периодичността, уточнени в акта за делегиране.

Член 6

Изпълнение на оперативния бюджет

Агенцията изпълнява оперативния си бюджет в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1653/2004 ⁽¹⁾.

Член 7

Отмяна и преходни разпоредби

1. Решение 2007/60/ЕО, изменено с Решение 2008/593/ЕО, се отменя, считано от 1 януари 2014 г. Позоваванията на отмененото решение се считат за позовавания на настоящото решение.

2. Агенцията се счита за правопреемник на изпълнителната агенция, създадена с Решение 2007/60/ЕО, изменено с Решение 2008/593/ЕО.

3. Без да се засягат разпоредбите на член 28, параграф 2, член 29, параграф 2, член 30 и член 31, параграф 2 от Решение С(2013) 9235, настоящото решение не засяга правата и задълженията на персонала, нает от Агенцията, включително нейния директор.

Член 8

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

То се прилага от 1 януари 2014 г.

Съставено в Брюксел на 23 декември 2013 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1653/2004 на Комисията от 21 септември 2004 г. относно стандартен Финансов регламент за изпълнителните агенции съгласно Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета относно установяването на статута на изпълнителните агенции, отговарящи за някои задачи по управлението на програмите на Общността (ОВ L 297, 22.9.2004 г., стр. 6).

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 1/2013 НА СЪВЕТА ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ЕС—ИРАК

от 8 октомври 2013 година

за приемане на неговия процедурен правилник и на процедурния правилник на Комитета за сътрудничество

(2013/802/ЕС)

СЪВЕТЪТ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ЕС—ИРАК,

като взе предвид Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна (наричано по-долу „Споразумението“), и по-специално член 111 от него,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 117 от споразумението някои разпоредби от споразумението се прилагат временно от 1 август 2012 г.
- (2) За да се способства за ефективното прилагане на Споразумението, неговата институционална рамка следва да бъде установена възможно най-скоро. Съветът за сътрудничество трябва да приеме необходимите мерки във връзка с това.
- (3) Съгласно член 111, параграф 3 от споразумението Съветът за сътрудничество утвърждава своя процедурен правилник. За да може Комитетът за сътрудничество да започне работа възможно най-скоро, Съветът за сътрудничество трябва да утвърди и процедурния правилник и на Комитета за сътрудничество.

(4) Съгласно член 10 от Процедурния правилник на Съвета за сътрудничество, последният може да взема решения чрез писмена процедура.

(5) Необходимо е настоящото решение да бъде прието чрез писмена процедура,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член единствен

Приемат се процедурният правилник на Съвета за сътрудничество и процедурният правилник на Комитета за сътрудничество, които се съдържат съответно в приложения I и II.

Съставено в Брюксел на 8 октомври 2013 година.

За Съвета за сътрудничество ЕС-Ирак
Председател
C. ASHTON

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК НА СЪВЕТА ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ЕС-ИРАК

Член 1

Председателство

Съветът за сътрудничество се председателства на ротационен принцип за периоди от 12 месеца от председателя на Съвета по външни работи на Европейския съюз, от името на Европейския съюз и неговите държави членки, и от министъра на външните работи на Ирак. Първият период започва на датата на първото заседание на Съвета за сътрудничество и приключва на 31 декември същата година.

Член 2

Заседания

Съветът за сътрудничество заседава на равнище министри веднъж годишно. По искане на една от страните и по тяхно съгласие могат да се провеждат специални заседания на Съвета за сътрудничество. Освен ако не е договорено друго между страните, всяко заседание на Съвета за сътрудничество се провежда на обичайното място за заседания на Съвета на Европейския съюз на дата, договорена между двете страни. Заседанията на Съвета за сътрудничество се свикват съвместно от секретарите на Съвета за сътрудничество, съгласувано с председателя.

Член 3

Представителство

Членовете на Съвета за сътрудничество могат да бъдат представлявани, ако не са в състояние да присъстват на заседанието. Ако член на Съвета за сътрудничество желае да бъде представляван, той трябва да уведоми председателя за името на своя представител преди заседанието, на което ще бъде представляван. Представителят на член на Съвета за сътрудничество упражнява всички права на този член.

Член 4

Делегации

Членовете на Съвета за сътрудничество могат да бъдат придружавани от служители. Преди всяко заседание председателят се уведомява за предвидения състав на делегацията на всяка от страните.

На заседанията на Съвета за сътрудничество като наблюдател присъства представител на Европейската инвестиционна банка, ако в дневния ред са включени въпроси, засягащи банката.

Когато е уместно и по взаимно съгласие на страните, като наблюдатели или за да предоставят информация по определена тема, на заседанията на Съвета за сътрудничество могат да бъдат поканени да присъстват други лица в качеството им на експерти или представители на други органи.

Член 5

Секретариат

Представител на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз и представител на Мисията на Ирак към Европейския съюз съвместно упражняват функциите на секретари на Съвета за сътрудничество.

Член 6

Кореспонденция

Кореспонденцията, адресирана до Съвета за сътрудничество, се изпраща до председателя на Съвета за сътрудничество на адреса на Съвета на Европейския съюз.

Двамата секретари следят кореспонденцията да бъде предадена на председателя на Съвета за сътрудничество и, когато е целесъобразно, на останалите членове на Съвета за сътрудничество. Разпространяваната кореспонденция се изпраща до Генералния секретариат на Комисията, Европейската служба за външна дейност, постоянните представителства на държавите членки и Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, както и до Мисията на Ирак към Европейския съюз.

Съобщенията от председателя на Съвета за сътрудничество се изпращат на адресатите от двамата секретари и, когато е целесъобразно, се предават на другите членове на Съвета за сътрудничество на адресите, посочени във втора алинея.

Член 7**Публичност**

Освен ако не е решено друго, заседанията на Съвета за сътрудничество не са публични.

Член 8**Дневен ред на заседанията**

1. Председателят изготвя временен дневен ред за всяко заседание. Той се изпраща от секретарите на Съвета за сътрудничество на адресатите, посочени в член 6, не по-късно от 15 дни преди началото на заседанието. Временният дневен ред включва въпросите, за които председателят е получил искане за включване в дневния ред не по-късно от 21 дни преди началото на заседанието, като при това във временния дневен ред не се включват въпроси, ако придружаващите документи не са били препратени на секретарите най-късно на датата на изпращане на временния дневен ред. Дневният ред се приема от Съвета за сътрудничество в началото на всяко заседание. Въпрос, който не фигурира във временния дневен ред, може да бъде включен в дневния ред със съгласието на двете страни.

2. Със съгласието на двете страни председателят може да съкрати сроковете, посочени в параграф 1, с цел да се вземат предвид изискванията в конкретен случай.

Член 9**Протоколи**

Двамата секретари съвместно изготвят проекти на протоколи от всяко заседание. По правило протоколите съдържат следната информация за всяка точка от дневния ред:

- документите, представени на Съвета за сътрудничество,
- изявления, които член на Съвета за сътрудничество е поискал да бъдат вписани,
- отправените препоръки, изявленията, по които е постигнато съгласие, и приетите заключения.

Проектът на протокол се представя на Съвета за сътрудничество за одобрение. Когато бъде одобрен, протоколът се подписва от председателя и двамата секретари. Протоколите се съхраняват в архивите на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, който действа като депозитар на документите по споразумението. Заверено копие от протоколите се изпраща на всеки от адресатите, посочени в член 6 от настоящия процедурен правилник.

Член 10**Решения и препоръки**

1. Съветът за сътрудничество взема своите решения и отправя препоръки по общо съгласие на страните. Случаите, в които Съветът за сътрудничество може да взема решения, са посочени в самото споразумение.

Съветът за сътрудничество може да взема решения или да отправя препоръки чрез писмена процедура, ако и двете страни са съгласни. Когато Съветът за сътрудничество реши да използва писмената процедура, по взаимно съгласие на страните може да бъде предвиден краен срок, при изтичане на който председателят на Съвета за сътрудничество може да декларира, въз основа на доклад от двамата секретари, дали е налице общо съгласие между страните.

2. Решенията и препоръките на Съвета за сътрудничество по смисъла на член 111 от Споразумението се обозначават съответно с „Решение“ и „Препоръка“, следвани от сериен номер, датата на тяхното приемане и описание на предмета им. Решенията и препоръките на Съвета за сътрудничество се подписват от председателя и се заверяват от двамата секретари. Решенията и препоръките се изпращат на всеки от адресатите, посочени в член 6 от настоящия процедурен правилник. Всяка от страните може да реши да публикува решенията и препоръките на Съвета за сътрудничество в своето съответно официално издание.

Член 11**Езици**

Официалните езици на Съвета за сътрудничество са официалните езици на двете страни. Освен ако не е решено друго, Съветът за сътрудничество приема решения и провежда разисквания въз основа на документи, изготвени на тези езици.

Член 12**Разходи**

Европейският съюз и Ирак поемат разходите по своето участие в заседанията на Съвета за сътрудничество, както разходите за персонал, пътните и дневните разноски, така и пощенските и телекомуникационните разноски. Разноските по осигуряване на устен превод на заседанията, писмен превод и размножаване на документи се поемат от Европейския съюз, с изключение на разноските за устен или писмен превод на или от официалния език на Ирак, които се поемат от Ирак. Останалите разноски, свързани с организирането на заседанията, се поемат от страната — домакин на заседанията.

Член 13**Комитет за сътрудничество**

1. Съгласно член 112 от споразумението се създава Комитет за сътрудничество, който да подпомага Съвета за сътрудничество в изпълнението на неговите задължения. Той се състои от представители на Европейския съюз, от една страна, и представители на правителството на Ирак, от друга страна, обикновено на равнище висши държавни служители.

2. Комитетът за сътрудничество подготвя заседанията и разискванията на Съвета за сътрудничество, изпълнява решенията и препоръките на Съвета за сътрудничество, когато е уместно, и като цяло осигурява приемственост в отношенията и правилното действие на споразумението. Той разглежда всеки въпрос, отнесен до него от Съвета за сътрудничество, както и всякакви други въпроси, които могат да възникнат в хода на текущото прилагане на споразумението. Той представя предложения или проекторешения/проекти на препоръки за приемане от Съвета за сътрудничество.

Съветът за сътрудничество може да делегира на Комитета за сътрудничество всяко едно от правомощията си.

3. В случаите, в които в споразумението се посочва задължение за консултиране или възможност за консултиране, или когато страните решат по взаимно съгласие да се консултират една с друга, тази консултация може да бъде проведена в рамките на Комитета за сътрудничество. Консултацията може да продължи в Съвета за сътрудничество със съгласието на двете страни.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК НА КОМИТЕТА ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО**Член 1****Председателство**

Комитетът за сътрудничество се председателства на ротационен принцип за периоди от 12 месеца от представител на Европейския съюз и представител на правителството на Ирак.

Първият период започва на датата на първото заседание на Съвета за сътрудничество и приключва на 31 декември същата година.

Член 2**Заседания**

Комитетът за сътрудничество заседава, когато обстоятелствата налагат това, със съгласието на двете страни, и поне веднъж годишно. Всяко заседание на Комитета за сътрудничество се провежда по време и на място, договорено между двете страни.

Заседанията на Комитета за сътрудничество се свикват от председателя. Ежегодното заседание на Комитета за сътрудничество се свиква преди ежегодното заседание на Съвета за сътрудничество. То следва да се свиква своевременно, за да може Комитетът за сътрудничество да подготви заседанието на Съвета за сътрудничество.

Член 3**Делегации**

Преди всяко заседание председателят се уведомява за предвидения състав на делегацията на всяка от страните.

Член 4**Секретариат**

Представител на Европейската служба за външна дейност и представител на правителството на Ирак съвместно упражняват функциите на секретари на Комитета за сътрудничество. Всички съобщения до председателя на Комитета за сътрудничество и от него, предвидени в настоящото решение, се препращат до секретарите на Комитета за сътрудничество и до секретарите и председателя на Съвета за сътрудничество.

Член 5**Публичност**

Освен ако не е решено друго, заседанията на Комитета за сътрудничество не са публични.

Член 6**Дневен ред на заседанията**

1. Председателят изготвя временен дневен ред за всяко заседание. Той се изпраща от секретарите на Комитета за сътрудничество на адресатите, посочени в член 4 не по-късно от 15 дни преди началото на заседанието.

Временният дневен ред включва въпросите, за които председателят е получил искане за включване в дневния ред не по-късно от 21 дни преди началото на заседанието, като при това във временния дневен ред не се включват въпроси, ако придружаващите документи не са били препратени на секретарите най-късно на датата на изпращане на временния дневен ред.

Комитетът за сътрудничество може да кани експерти да присъстват на заседанията му, за да предоставят информация по конкретни теми.

Дневният ред се приема от Комитета за сътрудничество в началото на всяко заседание. Въпрос, който не фигурира във временния дневен ред, може да бъде включен в дневния ред със съгласието на двете страни.

2. Със съгласието на двете страни председателят може да съкрати сроковете, посочени в параграф 1, с цел да се вземат предвид изискванията в конкретен случай.

Член 7**Протоколи**

За всяко заседание се изготвя протокол, който се основава на обобщаване от страна на председателя на заключенията, до които е достигнал Комитетът за сътрудничество. След одобряване от Комитета за сътрудничество протоколът се подписва от председателя и от секретарите и се съхранява от всяка от страните. Копие от протокола се изпраща на всеки от адресатите, посочени в член 4.

Член 8**Решения и препоръки**

В конкретните случаи, в които Съветът за сътрудничество упълномощава Комитета за сътрудничество да приема определени решения/препоръки в съответствие с член 13, параграф 2 от Процедурния правилник на Съвета за сътрудничество, тези актове се обозначават съответно с „Решение“ и „Препоръка“, следвани от сериен номер, датата на тяхното приемане и описание на предмета им. Решенията и препоръките на Комитета за сътрудничество се вземат с общото съгласие на страните.

Комитетът за сътрудничество може да взема решения или да отправя препоръки чрез писмена процедура, ако и двете страни са съгласни. Когато Комитетът за сътрудничество реши да използва писмената процедура, по взаимно съгласие на страните може да бъде предвиден краен срок, при изтичане на който председателят на Комитета за сътрудничество може да декларира, въз основа на доклад от двамата секретари, дали е постигнато общо съгласие между страните.

Решенията и препоръките на Съвета за сътрудничество се подписват от председателя и се заверяват от двамата секретари, след което се изпращат на адресатите, посочени в член 4 от настоящия процедурен правилник. Всяка от страните може да реши да публикува решенията и препоръките на Комитета за сътрудничество в своето съответно официално издание.

Член 9**Разходи**

Европейският съюз и Ирак поемат разходите по своето участие в заседанията на Комитета за сътрудничество, както разходите за персонал, пътните и дневните разноски, така и пощенските и телекомуникационните разноски. Разноските по осигуряване на устен превод на заседанията, писмен превод и размножаване на документи се поемат от Европейския съюз, с изключение на разноските за устен или писмен превод на или от официалния език на Ирак, които се поемат от Ирак. Останалите разноски, свързани с организирането на заседанията, се поемат от страната — домакин на заседанията.

Член 10**Подкомитети и специализирани работни групи**

Съгласно член 13 от Процедурния правилник на Съвета за сътрудничество Комитетът за сътрудничество може да реши да създаде подкомитети или специализирани работни групи, които да работят под ръководството на Комитета за сътрудничество, на който да докладват след всяко свое заседание. Комитетът за сътрудничество може да реши да закрие съществуващи подкомитети или работни групи, да определи или измени техните мандати или да създаде други подкомитети или работни групи, които да го подпомагат при изпълнението на неговите задължения. Тези подкомитети и работни групи нямат правомощия за вземане на решения.

РЕШЕНИЕ № 2/2013 НА СЪВЕТА ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ЕС—ИРАК**от 8 октомври 2013 година****за създаване на три специализирани подкомитета и за приемане на техния мандат**

(2013/803/ЕС)

СЪВЕТЪТ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ЕС—ИРАК,

като взе предвид Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна ⁽¹⁾ (наричано по-долу „споразумението“), и по-специално член 112 от него,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 117 от споразумението някои разпоредби от споразумението се прилагат временно от 1 август 2012 г.
- (2) За да се способства за ефективното прилагане на споразумението, неговата институционална рамка следва да бъде установена възможно най-скоро.
- (3) Съгласно член 112 от Споразумението Съветът за сътрудничество се подпомага в изпълнението на задълженията си от Комитет за сътрудничество и може да реши да създаде други специализирани подкомитети или органи, които да го подпомагат при изпълнението на неговите задължения, като определя състава, задълженията и начина на работа на тези комитети или органи.
- (4) С цел да се даде възможност за провеждането на дискусии на експертно равнище в основните области, попадащи в обхвата на временното прилагане на споразумението, следва да бъдат създадени три подкомитета. При

постигането на съгласие между страните може да бъде променен както списъкът на подкомитетите, така и обхватът на дейността на отделните подкомитети.

- (5) Съгласно член 10 от Процедурния правилник на Съвета за сътрудничество, последният може да взема решенията чрез писмена процедура.
- (6) За да могат подкомитетите своевременно да започнат работа, е необходимо настоящото решение да бъде прието чрез писмена процедура,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член единствен

Създават се подкомитетите, посочени в приложение I.

Приема се мандатът на подкомитетите, посочен в приложение II.

Съставено в Брюксел на 8 октомври 2013 година.

За Съвета за сътрудничество ЕС—Ирак
Председател
C. ASHTON

⁽¹⁾ ОВ L 204, 31.7.2012 г., стр. 20.

*ПРИЛОЖЕНИЕ I***СЪВЕТ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО ЕС—ИРАК****Създадени подкомитети**

1. Подкомитет по правата на човека и демокрацията
 2. Подкомитет по търговията и свързаните с нея въпроси
 3. Подкомитет по енергетиката и свързаните с нея въпроси
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Мандат на подкомитетите, създадени съгласно приложение I, в рамките на Споразумението за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Ирак, от друга страна**Член 1**

На заседанията си всеки подкомитет може да обсъжда прилагането на Споразумението за партньорство и сътрудничество във всяка една или във всички области на дейността му.

Подкомитетите могат също така да дискутират теми или конкретни проекти, свързани със съответната област на двустранно сътрудничество.

Възможно е да се разглеждат и отделни случаи, когато една от страните поиска това.

Член 2

Подкомитетите работят под ръководството на Комитета за сътрудничество. След всяко заседание те докладват и представят заключенията си на Комитета за сътрудничество.

Член 3

Подкомитетите се състоят от представители на страните.

Когато двете страни постигнат съгласие за това, подкомитетите могат да канят на заседанията си експерти и да изслушват техните становищата във връзка с конкретни точки от дневния ред на заседанията на подкомитетите, когато е това е целесъобразно.

Член 4

Подкомитетите се председателстват от двете страни на ротационен принцип в съответствие с правилата за ротационно председателство на Комитета за сътрудничество, от представител на Европейския съюз, от една страна, и представител на правителството на Ирак, от друга страна.

Член 5

Представител на Европейската служба за външна дейност и представител на правителството на Ирак съвместно упражняват функциите на постоянни секретари на подкомитетите. Всички съобщения, отнасящи се до конкретния подкомитет, се препращат на двамата постоянни секретари.

Член 6

Подкомитетите заседават винаги когато обстоятелствата го изискват, със съгласието на страните, въз основа на писмено искане от една от тях и поне веднъж годишно. Заседанията се провеждат на място и по време, за които страните са постигнали съгласие.

При получаване на искане от една от страните за свикване на заседание на подкомитета постоянният секретар — представител на другата страна, отговаря в срок от 15 работни дни.

При особено неотложни случаи заседанията на подкомитета може да се свикват в по-кратък срок със съгласието на двете страни.

Преди всяко заседание председателят се уведомява за предвидения състав на делегацията на всяка от двете страни.

Заседанията на подкомитета се свикват съвместно от двамата постоянни секретари, които действат в съгласие със секретарите на Комитета за сътрудничество.

Член 7

Въпросите, които следва да бъдат включени в дневния ред, се изпращат до постоянните секретари най-малко 15 работни дни преди съответното заседание на подкомитета. Придружаващите документи се представят на постоянните секретари най-малко 10 работни дни преди заседанието.

Въз основа на тези въпроси се съставя временен дневен ред, който заедно с наличните придружаващи документи се изпраща до секретарите на Комитета за сътрудничество, както и до постоянните представителства на държавите членки не по-късно от пет работни дни преди заседанието на подкомитета. При извънредни обстоятелства с писменото съгласие на двамата постоянни секретари към дневния ред могат да се добавят въпроси в по-кратки срокове.

Член 8

Освен ако не е решено друго, заседанията на подкомитета не са публични.

Член 9

За всяко заседание се изготвя протокол. Копия от протоколите и заключенията от всяко заседание на подкомитета се изпращат до секретарите на Комитета за сътрудничество. Копия се изпращат и до постоянните представителства на държавите членки.

ПРЕПОРЪКА № 1/2013 НА СЪВЕТА ЗА АСОЦИИРАНЕ ЕС—МАРОКО**от 16 декември 2013 година****относно изпълнението на Плана за действие ЕС—Мароко в рамките на ЕПС, с който се прилага
напредналият статут (2013—2017 г.)**

СЪВЕТЪТ ЗА АСОЦИИРАНЕ ЕС—МАРОКО,

като взе предвид Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Кралство Мароко, от друга страна, и по-специално член 80 от него,

като има предвид, че:

- (1) С член 80 от Евро-средиземноморското споразумение на Съвета за асоцииране се предоставят правомощия да отправя препоръки, които смята за подходящи за постигането на целите на споразумението.
- (2) Съгласно член 90 от Евро-средиземноморското споразумение страните предприемат всички общи и специални мерки, необходими за изпълнението на техните задължения по споразумението, и следят за постигането на целите, заложили в споразумението.
- (3) Страните по Евро-средиземноморското споразумение постигнаха съгласие по текста на Плана за действие ЕС—Мароко в рамките на европейската политика за съседство (ЕПС), с който се прилага напредналият статут (2013—2017 г.).
- (4) Планът за действие ЕС—Мароко в рамките на ЕПС ще допринесе за прилагането на Евро-средиземноморското споразумение посредством изготвянето и приемането от страните на специални мерки, които ще зададат практическите насоки за прилагането на споразумението.

- (5) Чрез Плана за действие ЕС—Мароко в рамките на ЕПС ще бъдат изпълнени две цели: ще бъдат предвидени конкретни мерки, чрез които страните да изпълнят задълженията си съгласно Евро-средиземноморското споразумение, и ще се осигури по-широка рамка за допълнително укрепване на отношенията между ЕС и Мароко, за да се постигне висока степен на икономическа интеграция и да се задълбочи политическото сътрудничество в съответствие с общите цели на Евро-средиземноморското споразумение,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

Член единствен

Съветът за асоцииране препоръчва страните да изпълнят Плана за действие ЕС—Мароко в рамките на ЕПС, с който се прилага напредналият статут (2013—2017 г.)⁽¹⁾, доколкото изпълнението е насочено към постигане на целите на Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Кралство Мароко, от друга страна.

Съставено в Брюксел на 16 декември 2013 година.

За Съвета за асоцииране
Председател
S. MEZOUAR

⁽¹⁾ Вж. документ ST 17584/13 на <http://register.consilium.europa.eu>

РЕШЕНИЕ № 1/2013 НА КОМИТЕТА ЗА ВЪТРЕШЕН ТРАНСПОРТ ОБЩНОСТ/ШВЕЙЦАРИЯ**от 6 декември 2013 година****за изменение на приложение 1 към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници**

(2013/804/ЕС)

КОМИТЕТЪТ,

като взе предвид Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници (наричано по-долу „споразумението“), и по-специално член 52, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) В член 52, параграф 4, първо тире от споразумението се предвижда Съвместният комитет да приема решения за ревизиране на приложение 1.
- (2) Приложение 1 е изменено за последен път с Решение № 1/2010 на Съвместния комитет от 22 декември 2010 г.
- (3) В областите, обхванати от споразумението, бяха приети нови законодателни актове на Европейския съюз. Приложение 1 следва да се преработи с цел да се отчетат промените в съответното законодателство на Европейския съюз. От съображения за яснота и опростяване на законодателството е по-целесъобразно приложение 1 към споразумението да се замени с приложението към настоящото решение,

РЕШИ:

Член 1

Приложение 1 към споразумението се заменя с текста на приложението към настоящото решение.

Член 2

1. За целите на Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ на реципрочна основа се признават:

- а) сертификатите за безопасност, издадени от национален орган по безопасността в съответствие с член 10, параграф 2, буква а);
- б) националните органи по безопасността, създадени в Конфедерация Швейцария и в Европейския съюз в съответствие с член 16.

(¹) Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт), (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

2. В съответствие с член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 2004/49/ЕО Конфедерация Швейцария и Европейският съюз взаимно се уведомяват за националните правила за безопасност и редовно си съобщават измененията в тях, за да бъдат те оставени на разположение на промишлеността и на операторите.

Член 3

1. За целите на Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ на реципрочна основа се признават:

- а) декларациите за съответствие или годност за употреба, предвидени в член 11 и съставени съгласно установеното в приложение IV от производителите или от техен упълномощен представител;
- б) сертификатите за проверка, предвидени в приложение VI, точка 2.3, издадени от нотифицираните органи, акредитирани или признати в Швейцария или в държава — членка на Европейския съюз;
- в) декларациите за съответствие, предвидени в член 18, параграф 1 и съставени съгласно установеното в приложение V от възложителя, от производителя или от техен упълномощен представител;
- г) разрешения за въвеждане в експлоатация на подсистеми и превозни средства, включително разрешения, предоставени преди 19 юли 2008 г., по-специално съгласно Правилника за взаимно използване на пътническите вагони и фургоните в международно съобщение (RIC) и Правилника за взаимно използване на товарните вагони в международно съобщение (RIV), както и разрешения според типа на превозното средство, предоставени от национален орган по безопасността в съответствие с глава V;
- д) списъкът с органите за оценка на съответствието в Конфедерация Швейцария и в Европейския съюз, предвиден в член 28.

2. В съответствие с член 9, параграф 2 и член 17, параграф 3 от Директива 2008/57/ЕО Конфедерация Швейцария и Европейският съюз се уведомяват взаимно за националните технически и оперативни правила, с които се допълват съответните разпоредби на ЕС или се предвиждат отклонения от тях, и редовно си съобщават за измененията в тях.

(²) Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1).

3. В съответствие с член 28, параграф 1 от Директива 2008/57/ЕО Конфедерация Швейцария нотифицира Европейската комисия за създадените в Конфедерация Швейцария органи за оценка на съответствието. Европейската комисия публикува тази информация на своя уебсайт, на който е посочен списък на тези органи (информационна система NANDO).

Член 4

Настоящото решение влиза в сила на 1 януари 2014 г.

Съставено в Брюксел на 6 декември 2013 година.

За Европейския съюз

Председател

Fotis KARAMITSOS

За Конфедерация Швейцария

Ръководител на делегацията на Швейцария

Peter FÜGLISTALER

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ 1

ПРИЛОЖИМИ РАЗПОРЕДБИ

Съгласно член 52, параграф 6 от настоящото споразумение Швейцария прилага правни разпоредби, еквивалентни на следното:

Съответните разпоредби на правото на ЕС

РАЗДЕЛ 1 – ДОСТЪП ДО ПРОФЕСИЯТА

- Директива 96/26/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, предназначени да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози (ОВ L 124, 23.5.1996 г., стр. 1), последно изменена с Директива 98/76/ЕО на Съвета от 1 октомври 1998 г. (ОВ L 277, 14.10.1998 г., стр. 17).

РАЗДЕЛ 2 – СОЦИАЛНИ НОРМИ

- Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета от 20 декември 1985 г. относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт (ОВ L 370, 31.12.1985 г., стр. 8), последно изменен с Регламент (ЕС) № 1266/2009 на Комисията от 16 декември 2009 г. (ОВ L 339, 22.12.2009 г., стр. 3).
- Регламент (ЕО) № 484/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 1 март 2002 г. за изменение на Регламенти (ЕИО) № 881/92 и (ЕИО) № 3118/93 на Съвета относно въвеждането на атестация за водач на моторно превозно средство (ОВ L 76, 19.3.2002 г., стр. 1).

За целите на настоящото споразумение:

- а) се прилага само член 1 от Регламент (ЕО) № 484/2002;
- б) Европейската общност и Конфедерация Швейцария освобождават от задължението да притежават атестация за водач на моторно превозно средство всички граждани на Конфедерация Швейцария, на държава — членка на Европейската общност, и на държава — членка на Европейското икономическо пространство;
- в) Конфедерация Швейцария не може да освобождава гражданите на държави, различни от посочените в буква б), от задължението да притежават атестация за водач на моторно превозно средство без предварителна консултация с Европейската общност и без да получи одобрението ѝ.
- Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).
- Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).
- Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1).
- Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/599/ЕИО на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 35), последно изменена с Директива 2009/5/ЕО на Комисията от 30 януари 2009 г. (ОВ L 29, 31.1.2009 г., стр. 45).
- Регламент (ЕС) № 581/2010 на Комисията от 1 юли 2010 г. относно максималните периоди за изтегляне на съответните данни от превозни средства и от карти на водача (ОВ L 168, 2.7.2010 г., стр. 16).

РАЗДЕЛ 3 – ТЕХНИЧЕСКИ НОРМИ

Моторни превозни средства

- Директива 70/157/ЕИО на Съвета от 6 февруари 1970 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно допустимото ниво на шума и изпускателната уредба на моторни превозни средства (ОВ L 42, 23.2.1970 г., стр. 16), последно изменена с Директива 2007/34/ЕО на Комисията от 14 юни 2007 г. (ОВ L 155, 15.6.2007 г., стр. 49).

- Директива 88/77/ЕИО на Съвета от 3 декември 1987 г. за сближаването на законодателствата на държавите членки относно мерките, които трябва да се предприемат срещу емисиите на газообразни и механични замърсители от дизелови двигатели, използвани в превозните средства, и емисиите на газообразни замърсители от бензинови двигатели, зареждани с природен газ или втечнен нефтен газ, използвани в превозните средства (ОВ L 36, 9.2.1988 г., стр. 33), последно изменена с Директива 2001/27/ЕО на Комисията от 10 април 2001 г. (ОВ L 107, 18.4.2001 г., стр. 10).
- Директива 91/671/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка със задължителното използване на обезопасителни колани в моторните превозни средства под 3,5 тона (ОВ L 373, 31.12.1991 г., стр. 26), изменена с Директива 2003/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 април 2003 г. (ОВ L 115, 9.5.2003 г., стр. 63).
- Директива 92/6/ЕИО на Съвета от 10 февруари 1992 г. относно монтирането и използването на устройства за ограничаване на скоростта за някои категории моторни превозни средства в Общността (ОВ L 57, 2.3.1992 г., стр. 27), изменена с Директива 2002/85/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. (ОВ L 327, 4.12.2002 г., стр. 8).
- Директива 92/24/ЕИО на Съвета от 31 март 1992 г. относно устройствата за ограничаване на скоростта или подобни бордови системи за ограничаване на скоростта на някои категории моторни превозни средства (ОВ L 129, 14.5.1992 г., стр. 154), изменена с Директива 2004/11/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. (ОВ L 44, 14.2.2004 г., стр. 19).
- Директива 96/53/ЕО на Съвета от 25 юли 1996 г. относно максимално допустимите размери в националния и международен трафик на някои пътни превозни средства, които се движат на територията на Общността, както и максимално допустимите маси в международния трафик (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 59), изменена с Директива 2002/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 февруари 2002 г. (ОВ L 67, 9.3.2002 г., стр. 47).
- Регламент (ЕО) № 2411/98 на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно признаването във вътрешния трафик на Общността на отличителния знак на държавата членка, в която са регистрирани моторни превозни средства и техните ремаркета (ОВ L 299, 10.11.1998 г., стр. 1).
- Директива 2000/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2000 г. относно крайпътните технически проверки на движещите се на територията на Общността търговски превозни средства (ОВ L 203, 10.8.2000 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2010/47/ЕС на Комисията от 5 юли 2010 г. (ОВ L 173 of 8.7.2010 г., стр. 33).
- Директива 2005/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 септември 2005 г. за сближаването на законодателствата на държавите членки относно мерките, които трябва да се предприемат срещу емисиите на газообразни и механични замърсители от дизелови двигатели, използвани в превозните средства, и емисиите на газообразни замърсители от бензинови двигатели, зареждани с природен газ или втечнен нефтен газ, използвани в превозните средства (ОВ L 275, 20.10.2005 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2008/74/ЕО на Комисията от 18 юли 2008 г. (ОВ L 192, 19.7.2008 г., стр. 51).
- Директива 2009/40/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно прегледите за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета (преработена) (ОВ L 141, 6.6.2009 г., стр. 12).
- Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за одобрението на типа на моторни превозни средства и двигатели по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за достъпа до информация за ремонта и техническото обслужване на превозните средства и за изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 и Директива 2007/46/ЕО и за отмяна на директиви 80/1269/ЕИО, 2005/55/ЕО и 2005/78/ЕО (ОВ L 188, 18.7.2009 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) № 582/2011 на Комисията от 25 май 2011 г. (ОВ L 167, 25.6.2011 г., стр. 1).
- Регламент (ЕС) № 582/2011 на Комисията от 25 май 2011 г. за прилагане и изменение на Регламент (ЕО) № 595/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на емисиите от тежки превозни средства (Евро VI) и за изменение на приложения I и III към Директива 2007/46/ЕО of на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 167, 25.6.2011 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) № 64/2012 на Комисията от 23 януари 2012 г. (ОВ L 28, 31.1.2012 г., стр. 1).

Превоз на опасни товари

- Директива 95/50/ЕО на Съвета от 6 октомври 1995 г. относно единните процедури за проверка на автомобилния превоз на опасни товари (ОВ L 249, 17.10.1995 г., стр. 35), последно изменена с Директива 2008/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. (ОВ L 162, 21.6.2008 г., стр. 11).

- Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13), последно изменена с Директива 2012/45/ЕС на Комисията от 3 декември 2012 г. (ОВ L 332, 4.12.2012 г., стр. 18).

За целите на настоящото споразумение в Швейцария се прилагат следните дерогации от Директива 2008/68/ЕО:

1. Автомобилен транспорт

Дерогации за Швейцария съгласно член 6, параграф 2, буква а) от Директива 2008/68/ЕО от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари

RO - а - СН - 1

Предмет: превоз на дизелово гориво и мазут за отопление с номер ООН 1202 в цистерни контейнери.

Позоваване на приложение I, раздел I.1 от настоящата директива: точки 1.1.3.6 и 6.8.

Съдържание на приложението към директивата: изключения относно количествата, превозвани от транспортна единица, разпоредби относно изработката на цистерните.

Съдържание на националното законодателство: за цистерни контейнери, които не са изработени съгласно точка 6.8, а съгласно националното законодателство, които имат капацитет, по-малък от или равен на 1 210 l и се използват за превоз на мазут за отопление или на дизелово гориво с номер ООН 1202, могат да се ползват изключенията в 1.1.3.6 ADR.

Първоначално позоваване на националното законодателство: допълнение 1, параграф 1.1.3.6.3, буква б) и параграф 6.14 от Наредбата за автомобилния превоз на опасни товари (SDR; RS 741.621).

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

RO - а - СН - 2

Предмет: освобождаване от изискването за притежание на превозен документ за определени количества опасни товари съгласно точка 1.1.3.6.

Позоваване на приложение I, раздел I.1 от настоящата директива: точки 1.1.3.6 и 5.4.1.

Съдържание на приложението към директивата: изискване за притежание на превозен документ.

Съдържание на националното законодателство: за превоз на непочистени празни контейнери от транспортна категория 4 и пълни или празни газови цилиндри за дихателни апарати, които се използват от службите за спешна помощ или като водолазно оборудване, в количества, които не превишават ограниченията, предвидени в точка 1.1.3.6, не се прилага задължението за притежание на превозен документ, както е посочено в точка 5.4.1.

Първоначално позоваване на националното законодателство: допълнение 1, параграф 1.1.3.6.3, буква в) от Наредбата за автомобилния превоз на опасни товари (SDR; RS 741.621).

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

RO - а - СН - 3

Предмет: превоз на непочистени празни цистерни от дружества, обслужващи складови съоръжения за течности, които са опасни за водите.

Позоваване на приложение I, раздел I.1 от настоящата директива: точки 6.5, 6.8, 8.2 и 9.

Съдържание на приложението към директивата: изработване, оборудване и инспекция на цистерни и превозни средства; обучение на водачите.

Съдържание на националното законодателство: когато дружества, обслужващи складови съоръжения за течности, опасни за водите, използват превозни средства и непочистени празни цистерни/контейнери за съхранение на течности по време на обслужването на неподвижни резервоари, за тях не се прилагат разпоредбите относно изработването, оборудването и инспекцията, както и разпоредбите за етиктирането и маркирането с оранжева табела, предвидени в Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR). За тях се прилагат специални разпоредби за етиктиране и маркиране, а водачът на превозното средство не е задължен да премине обучението, описано в 8.2.

Първоначално позоваване на националното законодателство: допълнение 1, параграф 1.1.3.6.3.10 от Наредбата за автомобилния превоз на опасни товари (SDR; RS 741.621).

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

Дерогации за Швейцария съгласно член 6, параграф 2, буква б), подточка i) от Директива 2008/68/ЕО от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари

RO - bi - CH - 1

Предмет: превоз на битови отпадъци, съдържащи опасни стоки, до инсталации за обезвреждане на отпадъци.

Позоваване на приложение I, раздел I.1 от настоящата директива: точки 2, 4.1.10, 5.2 и 5.4.

Съдържание на приложението към директивата: класификация, комбинирано опаковане, маркиране и етиктиране, документация.

Съдържание на националното законодателство: правилата включват разпоредби, свързани с опростената класификация на битовите отпадъци, съдържащи (битови) опасни стоки, от признат от компетентния орган експерт, както и с използването на подходящи резервоари и с обучението на водачите. Битовите отпадъци, които не могат да бъдат класифицирани от експерта, може да бъдат превозени до център за преработване на отпадъци в малки количества, идентифицирани по опаковката и по транспортната единица.

Първоначално позоваване на националното законодателство: допълнение 1, параграф 1.1.3.7 от Наредбата за автомобилния превоз на опасни товари (SDR; RS 741.621).

Забележки: тези правила може да се прилагат единствено за превоз на битови отпадъци, съдържащи опасни стоки, между обществени площадки за преработване на отпадъци и инсталации за обезвреждане на отпадъци.

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

RO - bi - CH - 2

Предмет: обратен превоз на фойерверки

Позоваване на приложение I, раздел I.1 от настоящата директива: точки 2.1.2, 5.4.

Съдържание на приложението към директивата: класификация и документация.

Съдържание на националното законодателство: с оглед улесняване на обратния превоз на фойерверки с номера ООН 0335, 0336 и 0337 от търговците на дребно до доставчиците се предвижда освобождаване от изискването в превозния документ да се посочват нетната маса и класификацията на продукта.

Първоначално позоваване на националното законодателство: допълнение 1, параграф 1.1.3.8 от Наредбата за автомобилния превоз на опасни товари (SDR; RS 741.621).

Забележки: за продуктите, предназначени за продажба на дребно, на практика не е възможно да се извърши подробна проверка на точното съдържание на всеки непродан артикул във всяка опаковка.

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

RO - bi - CH - 3

Предмет: удостоверение за обучение по ADR за пътувания с цел превоз на повредени превозни средства, пътувания за извършване на ремонт, пътувания за проверка на автомобилна цистерна/цистерна, както и пътувания с автомобилни цистерни, които се извършват от експерти, отговарящи за проверката на съответното превозно средство.

Позоваване на приложение I, раздел I.1 от настоящата директива: точка 8.2.1.

Съдържание на приложението към директивата: водачите на превозни средства трябва да преминат курсове за обучение.

Съдържание на националното законодателство: не се изисква обучение и удостоверение по ADR за пътувания с цел превоз на повредени превозни средства или пробно кормуване, свързани с извършване на ремонт, пътувания в автомобилни цистерни за проверка на автомобилната цистерна/цистерната, както и пътувания на експерти, отговарящи за проверката на автомобилни цистерни.

Първоначално позоваване на националното законодателство: указания на Федералния департамент по околна среда, транспорт, енергетика и съобщения (DETEC) от 30 септември 2008 г. относно автомобилния превоз на опасни товари.

Забележки: в някои случаи превозни средства, които са повредени или се ремонтират, както и автомобилни цистерни, които се подготвят за технически преглед или се проверяват по време на инспекцията, все още съдържат опасни товари.

Продължават да се прилагат изискванията, посочени в точки 1.3 и 8.2.3.

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

2. Железопътен транспорт

Дерогации за Швейцария съгласно член 6, параграф 2, буква а) от Директива 2008/68/ЕО от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари

RA - a - CH - 1

Предмет: превоз на дизелово гориво и мазут за отопление с номер ООН 1202 в цистерни контейнери.

Позоваване на приложение II, раздел II.1 от настоящата директива: точка 6.8.

Съдържание на приложението към директивата: разпоредби относно изработката на цистерните.

Съдържание на националното законодателство: разрешава се използването на цистерни контейнери, които не са изработени съгласно посоченото в точка 6.8, а съгласно националното законодателство, които имат капацитет, по-малък от или равен на 1 210 l и се използват за превоз на мазут за отопление или на дизелово гориво с номер ООН 1202.

Първоначално позоваване на националното законодателство: приложение към Наредбата на Федералния департамент по околна среда, транспорт, енергетика и съобщения (DETEC) от 3 декември 1996 г. относно железопътния превоз и превоза по въздушна линия на опасни товари (RSD, RS 742.401.6) и допълнение 1, глава 6.14 от Наредбата за автомобилния превоз на опасни товари (SDR, RS 741.621).

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

RA - a - CH - 2

Предмет: Превозен документ.

Позоваване на приложение II, раздел II.1 от настоящата директива: точка 5.4.1.1.1.

Съдържание на приложението към директивата: обща информация, изисквана в превозния документ.

Съдържание на националното законодателство: използване на събирателно понятие в превозния документ и приложен списък с изискваната информация съгласно посоченото по-горе.

Първоначално позоваване на националното законодателство: приложение към Наредбата на Федералния департамент по околна среда, транспорт, енергетика и съобщения (DETEC) от 3 декември 1996 г. относно железопътния превоз и превоза по въздушна линия на опасни товари (RSD, RS 742.401.6).

Срокът на действие изтича на: 1 януари 2017 г.

- Директива 2010/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 2010 г. относно транспортируемите оборудване под налягане и за отмяна на директиви 76/767/ЕИО, 84/525/ЕИО, 84/526/ЕИО, 84/527/ЕИО и 1999/36/ЕО на Съвета (ОВ L 165, 30.6.2010 г., стр. 1).

РАЗДЕЛ 4 – ПРАВА НА ДОСТЪП И НА ТРАНЗИТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЖЕЛЕЗОПЪТНАТА ИНФРАСТРУКТУРА

- Директива 91/440/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 25).
- Директива 95/18/ЕО на Съвета от 19 юни 1995 г. относно лицензиране на железопътните предприятия (ОВ L 143, 27.6.1995 г., стр. 70).
- Директива 95/19/ЕО на Съвета от 19 юни 1995 г. относно разпределение на капацитета на железопътната инфраструктура и събирането на такси за инфраструктурата (ОВ L 143, 27.6.1995 г., стр. 75).
- Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределение на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44), последно изменена с Директива 2009/149/ЕО на Комисията от 27 ноември 2009 г. (ОВ L 313, 28.11.2009 г., стр. 65).
- Регламент (ЕО) № 62/2006 на Комисията от 23 декември 2005 г. относно техническата спецификация за оперативната съвместимост на подсистемата „Телематични приложения за превоз на товари“ на Трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 13, 18.1.2006 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС) № 328/2012 на Комисията от 17 април 2012 г. (ОВ L 106, 18.4.2012 г., стр. 14).
- Регламент (ЕО) № 653/2007 на Комисията от 13 юни 2007 г. относно прилагането на общ европейски формат за сертификатите за безопасност и документите за кандидатстване за сертифициране съгласно член 10 от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за валидността на сертификатите за безопасност, издадени по Директива 2001/14/ЕО (ОВ L 153, 14.6.2007 г., стр. 9), изменен с Регламент (ЕС) № 445/2011 на Комисията от 10 май 2011 г. (ОВ L 122, 11.5.2011 г., стр. 22).

- Решение 2007/756/ЕО на Комисията от 9 ноември 2007 г. за приемане на обща спецификация на националния регистър на подвижния състав, предвиден в член 14, параграфи 4 и 5 от директиви 96/48/ЕО и 2001/16/ЕО (ОВ L 305, 23.11.2007 г., стр. 30), последно изменено с Решение 2011/107/ЕС на Комисията от 10 февруари 2011 г. (ОВ L 43, 17.2.2011 г., стр. 33).
- Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (преработена) (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1), последно изменена с Директива 2013/9/ЕС на Комисията от 11 март 2013 г. (ОВ L 68, 12.3.2013 г., стр. 55).
- Решение 2008/163/ЕО на Комисията от 20 декември 2007 г. относно техническата спецификация за оперативна съвместимост по отношение на „безопасността в железопътните тунели“ в Трансевропейската конвенционална и високоскоростна железопътна система (ОВ L 64, 7.3.2008 г., стр. 1), последно изменено с Решение 2012/464/ЕС на Комисията от 23 юли 2012 г. (ОВ L 217, 14.8.2012 г., стр. 20).
- Решение 2008/164/ЕО на Комисията от 21 декември 2007 г. относно техническата спецификация на оперативна съвместимост, свързана с „Лица с намалена подвижност (ЛНП)“ в Трансевропейската конвенционална и високоскоростна железопътна система (ОВ L 64, 7.3.2008 г., стр. 72), изменено с Решение 2012/464/ЕС на Комисията от 23 юли 2012 г. (ОВ L 217, 14.8.2012 г., стр. 20).
- Решение 2008/232/ЕО на Комисията от 21 февруари 2008 г. относно техническа спецификация за оперативна съвместимост, свързана с подсистема „Подвижен състав“ на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове (ОВ L 84, 26.3.2008 г., стр. 132), изменено с Решение 2012/464/ЕС на Комисията от 23 юли 2012 г. (ОВ L 217, 14.8.2012 г., стр. 20).
- Регламент (ЕО) № 352/2009 на Комисията от 24 април 2009 г. за приемане на общ метод за безопасност относно определянето и оценката на риска в съответствие с член 6, параграф 3, буква а) от Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 108, 29.4.2009 г., стр. 4).
- Решение 2010/713/ЕС на Комисията от 9 ноември 2010 г. относно модули за процедурите за оценяване на съответствието, на годността за употреба, както и за проверката на ЕО, които да се използват в техническите спецификации за оперативна съвместимост, приети с Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 319, 4.12.2010 г., стр. 1).
- Регламент (ЕС) № 1158/2010 на Комисията от 9 декември 2010 г. относно общ метод за безопасност за оценка на съответствието с изискванията за получаване на сертификат за безопасност на железопътния транспорт (ОВ L 326, 10.12.2010 г., стр. 11).
- Регламент (ЕС) № 1169/2010 на Комисията от 10 декември 2010 г. относно общ метод за безопасност за оценка на съответствието с изискванията за получаване на разрешително за железопътна безопасност (ОВ L 327, 11.12.2010 г., стр. 13).
- Регламент (ЕС) № 201/2011 на Комисията от 1 март 2011 г. относно образца на декларация за съответствие на разрешен тип железопътно возило (ОВ L 57, 2.3.2011 г., стр. 8).
- Решение 2011/229/ЕС на Комисията от 4 април 2011 г. относно техническите спецификации за оперативната съвместимост на подсистемата „подвижен състав – шум“ на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 99, 13.4.2011 г., стр. 1), изменено с Решение 2012/464/ЕС на Комисията от 23 юли 2012 г. (ОВ L 217, 14.8.2012 г., стр. 20).
- Решение 2011/274/ЕС на Комисията от 26 април 2011 г. относно техническа спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Енергия“ на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 126, 14.5.2011 г., стр. 1), изменено с Решение 2012/464/ЕС на Комисията от 23 юли 2012 г. (ОВ L 217, 14.8.2012 г., стр. 20).
- Решение 2011/275/ЕС на Комисията от 26 април 2011 г. относно техническа спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Инфраструктура“ на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 126, 14.5.2011 г., стр. 53), изменено с Решение 2012/464/ЕС на Комисията от 23 юли 2012 г. (ОВ L 217, 14.8.2012 г., стр. 20).
- Решение 2011/291/ЕС на Комисията от 26 април 2011 г. относно техническа спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Подвижен състав“ — „Локомотиви и пътнически подвижен състав“ на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 139, 26.5.2011 г., стр. 1), изменено с Решение 2012/464/ЕС на Комисията от 23 юли 2012 г. (ОВ L 217, 14.8.2012 г., стр. 20).
- Регламент (ЕС) № 445/2011 на Комисията от 10 май 2011 г. относно система за сертифициране на структурите, които отговарят за поддръжката на товарни вагони, и за изменение на Регламент (ЕО) № 653/2007 (ОВ L 122, 11.5.2011 г., стр. 22).
- Регламент (ЕС) № 454/2011 на Комисията от 5 май 2011 г. относно техническата спецификация за оперативна съвместимост на подсистемата „Телематични приложения за пътнически услуги“ на трансевропейската железопътна система (ОВ L 123, 12.5.2011 г., стр. 11), изменен с Регламент (ЕС) № 665/2012 на Комисията от 20 юли 2012 г. (ОВ L 194, 21.7.2012 г., стр. 1).

- Решение за изпълнение 2011/633/ЕС на Комисията от 15 септември 2011 г. относно общите спецификации на регистъра на железопътната инфраструктура (ОВ L 256, 1.10.2011 г., стр. 1).
- Решение за изпълнение 2011/665/ЕС на Комисията от 4 октомври 2011 г. относно Европейския регистър на разрешените типове железопътни превозни средства (ОВ L 264, 8.10.2011 г., стр. 32).
- Решение 2012/88/ЕС на Комисията от 25 януари 2012 г. относно техническата спецификация за оперативна съвместимост на подсистемите за контрол, управление и сигнализация на трансевропейската железопътна система (ОВ L 51, 23.2.2012 г., стр. 1).
- Решение 2012/757/ЕС на Комисията от 14 ноември 2012 г. относно техническата спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Експлоатация и управление на движението“ на железопътната система на Европейския съюз и за изменение на Решение 2007/756/ЕО (ОВ L 345, 15.12.2012 г., стр. 1).
- Регламент (ЕС) № 1077/2012 на Комисията от 16 ноември 2012 г. относно общ метод за безопасност за осъществяване на надзор от националните органи по безопасност след издаването на сертификат за безопасност или разрешително за безопасност (ОВ L 320, 17.11.2012 г., стр. 3).
- Регламент (ЕС) № 1078/2012 на Комисията от 16 ноември 2012 г. относно общ метод за безопасност, който да бъде прилаган от железопътни предприятия и управители на железопътна инфраструктура след получаването на сертификат или разрешително за безопасност, както и от структури, отговарящи за поддръжката (ОВ L 320, 17.11.2012 г., стр. 8).
- Регламент (ЕС) № 321/2013 на Комисията от 13 март 2013 г. относно техническата спецификация за оперативна съвместимост по отношение на подсистемата „Подвижен състав – товарни вагони“ на железопътната система на Европейския съюз и за отмяна на Решение 2006/861/ЕО (ОВ L 104, 12.4.2013 г., стр. 1).

РАЗДЕЛ 5 – ДРУГИ ОБЛАСТИ

- Директива 92/82/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. относно сближаването на процента на акцизния данък върху минералните масла (ОВ L 316, 31.10.1992 г., стр. 19).
 - Директива 2004/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните изисквания за безопасност за тунелите на трансевропейската пътна мрежа (ОВ L 167, 30.4.2004 г., стр. 39).
 - Директива 2008/96/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно управлението на безопасността на пътните инфраструктури (ОВ L 319, 29.11.2008 г., стр. 59).
-

ПОПРАВКИ

Поправка на Регламент (ЕО) № 1256/2008 на Съвета от 16 декември 2008 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои заварени тръби и тръбопроводи от желязо или нелегирана стомана с произход от Беларус, Китайската народна република и Русия вследствие на процедура по член 5 от Регламент (ЕО) № 384/96, с произход от Тайланд вследствие на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от същия регламент, с произход от Украйна вследствие на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 и на междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от същия регламент, и прекратяване на процедурата по отношение на вноса на същия продукт с произход от Босна и Херцеговина и от Турция

(Официален вестник на Европейския съюз L 343 от 19 декември 2008 г., стр. 1)

Страница 4, съображение 20, буква е), производители износители от Украйна, второ тире

вместо: „— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsk Tube Rolling Plant.“,

да се четат: „— OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant.“

Страница 36, съображение 350, таблица, колона „Дружество“, ред за Украйна

Страница 37, член 1, параграф 2, таблица, колона „Дружество“, ред за Украйна

вместо: „OJSC Interpipe Nihnedneprovsky Tube Rolling Plant ...“

да се четат: „OJSC Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant ...“.

- ★ Препоръка № 1/2013 на Съвета за асоцииране ЕС—Мароко от 16 декември 2013 година относно изпълнението на Плана за действие ЕС—Мароко в рамките на ЕПС, с който се прилага напредналият статут (2013—2017 г.) 78

2013/804/ЕС:

- ★ Решение № 1/2013 на Комитета за вътрешен транспорт Общност/Швейцария от 6 декември 2013 година за изменение на приложение 1 към Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно железопътния и автомобилен превоз на стоки и пътници 79

Поправки

- ★ Поправка на Регламент (ЕО) № 1256/2008 на Съвета от 16 декември 2008 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои заварени тръби и тръбопроводи от желязо или нелегирана стомана с произход от Беларус, Китайската народна република и Русия вследствие на процедура по член 5 от Регламент (ЕО) № 384/96, с произход от Тайланд вследствие на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от същия регламент, с произход от Украйна вследствие на преразглеждане с оглед изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 и на междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от същия регламент, и прекратяване на процедурата по отношение на вноса на същия продукт с произход от Босна и Херцеговина и от Турция (ОВ L 343, 19.12.2008 г., стр. 1) 88

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG